

Výňatky z hodinek církevních

Kancionál, čili kniha duchovních zpěvů pro kostelní i domácí pobožnost. Díl II., Praha 1864. (tzkv. „Svatojanský kancionál“) s. 307-374.

Následující stránky dokumentu jsou fotografie stránek knihy.
Dobře čitelné jsou při zvětšení 200%.

VYŇATKY Z HODINEK CÍRKEVNÍCH.

Na den narození Páně, v noci před první mší svatou.

Na Jitřní.

V. Hospodine, rty mé otevři.

R. I budouť ústa má chválu
Tvou zvěstovati.

V. Bože, ku pomoci mé vzeři.

R. Hospodine, ku pomoci mé
pospěš.

Sláva Otci i Synu i Duchu Sva-
tému. Jakož byla na počátku, i nyní
i vždycky, i na věky věkův. Amen.
Alleluja.

Invitatorium. Kristus narodil se nám:
pojdtež, klanějme se Jemu. (Opakuje se.)

Zalm 94.

1. Pojdte, veselme se Hospodi-
nu: * plesejme Bohu, Spasiteli naše-
mu. Předstupme před tvář Jeho s
chválením: * a s žalmy plesejme Jemu.

Kristus narodil se nám: * pojdtež,
klanějme se Jemu.

2. Bůh zajiště veliký jest Ho-
spodin: * a král veliký nade všechny
bohy. Nebo v ruce Jeho jsou všechny
končiny země: * a výsosti hor Jeho
jsou.

Pojdmež, klanějme se Jemu.

3. A Jeho jest moře, nebo On
učinil je: * i suchou zemi utvořily
ruce Jeho. Pojdte, klanějme se a
padejme před Ním: * i plačme před
Hospodinem, kterýž učinil nás. On
jest zajiště Hospodin Bůh náš: * a
my jsme lid pastvy Jeho a ovce
ruky Jeho.

Kristus narodil se nám: * pojdte,
klanějme se Jemu.

4. A protož dnes uslyšíte hlas
Jeho: * nezatvrzujte srdcí svých.
Jako na místě popuzení v den po-
kušení na poušti: * kdežto pokou-
šeli mne otcové naši, zkusili jsou
mne a viděli skutky mé.

Pojdte, klanějme se Jemu.

5. Čtyřiceti let měl jsem nesnáz
s národem tímto, * a řekl jsem: Vždy-
cky tito bloudí srdcem. Ale oni ne-
poznali cest mých, tak že jsem při-
sáhl v hněvu svém: * že nevejdou
do odpočinutí mého.

Kristus narodil se nám: pojdte,
klanějme se Jemu.

Sláva Otci i Synu i Duchu Sva-
tému. Jakož byla na počátku i nyní,
i vždycky i na věky věkův. Amen.

Pojdte, klanějme se Jemu. Kri-
stus narodil se nám: * pojdte, kla-
nějme se Jemu.

Hymna.

(Nápěv v čísle 380.)

1. Kriste, světa Spasiteli! Ty jsi,
než se hvězdy stkvěly, Otcem zplo-
zen byl, i Otci roven ve slávě i moci.

2. Světlo lesku Otce svého, moc-
ná čárko tvorů všeho! poslyš, jak ctí
v pokorě Tě sluhové Tví po všem
světě.

3. Pomni, tvůrce země celé, žes
nám podoběn byl v těle, když jsi
v svatém Panny lůnu vtělil se, se-
stoupiv s trůnu.

4. Dnešní den to nasvědčuje, an se v roce navracuje, sám žes vyšel, Boží Synu, spásu světa! z Otce klínu.

5. Tebe hvězdy, moře, země, vše-liké pod nebem plémě Stvořitelem spásy nové v novém zpěvu vděčně zove.

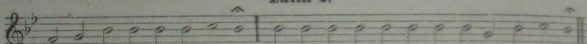
6. My, jenž došli čáky blahé v koupeli Tvé krve drabé, zrození Tvé v temném chlévu opěvujem v vděčném zpěvu.

7. Buďtež Tobě díky vzdány, Ježíši zrozený z Panny, buď i Otci, Duchu chvála věky věkův neustálá! Amen.

Nokturn I.

Antif. Hospodin řekl ke mně: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe, *)

Žalm 2.

1. Proč se ná-ro-do-vé bouří: * a lidé proč marné vě-ci přemýšle-jí?

2. Sestupují se králové země, a knížata schází se v jedno: * proti Hospodinu a proti Pomazanému Jeho.

3. Díce: Roztrhejme svazky jejich: * a jho jejich od sebe vzme.

4. Ale ten, Jenž přebývá v nebesích, směje se jim: * a Hospodin jim se posmívá.

5. Tehdáž mluviti bude k nim v svém hněvu: a v prehlivosti své zkormoutí je.

6. Já pak ustanoven jsem králem od Něho na Sionu, hoře svaté Jeho: * a ohlašuji příkázání Jeho.

7. Hospodin řekl ke mně: * Syn můj jsi ty, já dnes jsem zplodil tebe.

8. Požádejž ode mne, a dám tobě národy v dědictví tvé: * a končiny země v vládařství tvé.

9. Spravovati je budeš železným prutem: * a jako nádobu hrnčířskou roztrháš je.

10. A nyní králové usrozumějte sobě: * vyučte se, kteříž soudíte zemi.

11. Služte Hospodinu v bázni: * a s třesením plesejte Jemu.

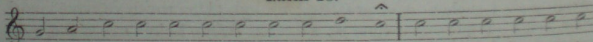
12. Chopte se kázně, aby nerozhněval se Hospodin někdy: * a vy nezahynuli jste sšedše z cesty pravé.

13. Kdyžby se rozpálil v krátce hněv Jeho: * blahoslavení všickni, kteří doufají v Něho.

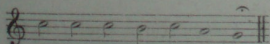
Sláva Otci i Synu: * i Duchu Svatému. Jakož byla atd.

Antif. Jako ženich vychází Hospodin ze svatebního pokoje svého.

Žalm 18.

1. Ne-be-sa vy-pra-vu-jí slá-vu Bo-ží: * a ob-lo-ha zvě-stu-

je dí-lo ru-kou Je-ho.

*) Každá Antifona se po skončení žalmu opakuje.

2. Den dni vypravuje to slovo: * a noc noci oznamuje to umění.

3. Nejsou to řeči ani slova: * jichžtoby hlasové nebyli slyšáni.

4. Po vši zemi rozchází se zvuk jejich: * a až do končin okrášku země slova jejich.

5. V slunci postavil svůj stánek: * a ono vychází jako ženich z pokoje svého svatebního.

6. Plesá jako obr, cestou běžeti máje: * od končin nebes východ Jeho.

7. A běh Jeho zase až do končin jejich: aniž jest, kdožby se před horkostí Jeho ukryl.

8. Zákon pak Hospodinův jest nepoškvrněný, jenž obracuje duše: * svědectví Hospodinovo jest věrné, jenž malickým moudrost dává.

9. Spravedlnosti Hospodinovy jsou přímé a obveselují srdce: * příkazy Hospodinovy jsou světlé a osvěcuje oči.

10. Bázeň Hospodinova jest svatá, trvající na věky věků: * soudové Hospodinovi jsou praví, ospravedlnění sami v sobě.

11. Žádoucnější nad zlato a nad množství kamení drahého: * a nad med i nad stred sladší.

12. Služebník Tvůj zajisté jich ostríhá: * a v ostríhání jich odplata mnohá.

13. A však proviněním kdo rozumí? protož od tajných hříchů mých mne očist: * a cizí odpust služebníkú svému.

14. Nebudouli panovati nademnou, tehdyť nepoškvrněný budu: * a očistěn budu od provinění největšího.

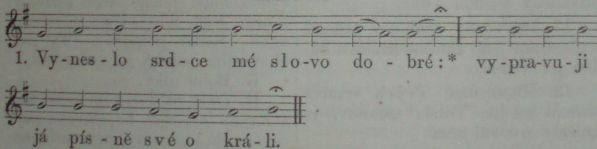
15. I zalíbí se Tobě řeči úst mých: * a myšlení srdce mého před obličejem Tvým vzácné bude vždycky.

16. Hospodine, můj spomočnicí: * a Vykupiteli můj.

Sláva Otci i Synu atd.

Antif. Rozlita jest milost ve rtech tvých: protož požehnal tebe Bůh na věky.

Žalm 44.

2. Jazyk můj jako péro písaře jest: * rychle pišícího.

3. Zpanilýs tvářností nad syny lidské, rozlita jest ve rtech Tvých milost: * protož požehnal Tebe Bůh na věky.

4. Přepas se mečem svým po bedrách svých: * ó reku nejsilnější!

5. V té slíbenosti své a kráse své: * poeni, šťastně pokračuj a kraluj.

6. Pro pravdu a tichost a spravedlnost: * a dovede tě podivně pravice Tvá.

7. Střely Tvé jsou ostré, jimi pod Tebou padati budou národové: * když vniknou do srdce královských nepřátel.

8. Trůn Tvůj, ó Bože, trvá na věky věků: * berla pravosti berla Tvého království jest.

9. Miluješ spravedlnost, a ne-návidíš nepravosti: * proto pomazal Tě, Bože, Bůh Tvůj olejem radosti nad Tvé spoluoučastníky.

10. Myrrha a aloe a kasia vanou z oděvů Tvých z domů slovných v y nešených: * v nichžto obveselují Tě dcery králů v Tvé po-čestnosti.

11. Stojí královna Tobě po pravi-
ci v oděvu po zlaceném: * rozlično-
barevným rouchem ozdobena.

12. Pyslyš, dcero, a viz a nakloň ucha svého: * a zapomeň na lid svůj a na dům otce svého.

13. A požádat král krásy tvé: * neboť On jest Pán Bůh tvůj, a klaněti se budou Jemu.

14. A dcery tyrské přijdou s dary: * obličje tvého žádati budou všickni bohatí národové.

15. Všecka sláva její, té dcery královské vnitř: * v lemováních zlatých, vůkol přiodína proměnami.

16. Přivedeny budou králi panny, kteréž chodí za ní: * příbuzné její přivedeny budou Tobě.

17. Přivedeny budou s radostí a plesáním: * do chrámu králova budou přivedeny.

18. Místo otců Tvých synové zrozeni budou Tobě: * ustanovíš je knížaty po vši zemi.

19. Připomínati Tvé jméno budou: * v každém národu a pronárodu.

20. Protož chváliti Tebe budou na věky národové: * i na věky věkův. Sláva Otci atd.

V. Jako ženich. Ř. Vychází Ho-
spodin ze svatebního pokoje.

Otče náš.

Absoluce. Vyslyš, Pane Ježíši Kriste, prosby služebníků svých, a smiluj

se nad námi, Jenž s Otcem a Du-
chem Svatým žiješ a kraluješ na
věky věkův. Ř. Amen.

Ř. Pane, račiž požehnati.

Pořeh. Požehnáním ustavičným pože-
hnej nás Otce věčný. Ř. Amen.

Čtení I. (Is. 9.)

Prvníhočas uzlečována jest země
Zabulon a země Neftali: a poslední
vázena jest cesta mořská za Jor-
dánem Galilee pohanské. Lid, kte-
rýž chodil ve tmě, viděl světlo ve-
líké: a bydlícím v krajině stínu
smrti, těm světlo vzešlo. Rozmnožil
jsi národ, a nezvelebil jsi radosti.
Veseliti se budou před Tebou, jako
kteří se veselí ve žni, jako plesají
vítězitelé, uchvátivše loupež, když
dělí kořisti. Nebo jho břemene Jeho,
a prut ramene Jeho, a berlu ukrut-
níka jeho přemohl jsi jako druhdy
Madiánské. Nebo všeliká násilná
loupež s hlukem, a roucho zbro-
cené krví bude spáleno a pokrmem
ohně. Nebo Maličký narodil se nám,
a Syn dán jest nám, a vloženo jest
knížectví na rameni Jeho, a na-
zváno bude jméno Jeho Podivný,
Rádce, Bůh, Silný, Otec budoucího
věku, Kníže pokoje. — Ty pak,
Hospodine, smiluj se nad námi.

Ř. Bohu díky. —

Ř. Dnes račil se nám nebes král
z Panny naroditi, by člověka ztra-
ceného do království nebeského na-
zpět povolal: * Raduj se z toho
zástup andělů, že spása věčná po-
kolení lidskému se stala.

V. Sláva na výsostech Bohu, a
na zemi pokoj lidem dobré vůle. Ra-
duje se zástup andělů, že spása věč-
ná pokolení lidskému se stala.

Sláva Otci i Synu i Duchu Sva-
tému. * Raduje se zástup andělů, že
spása věčná pokolení lidskému se
stala.

V. Pane, račiž požehnati.
Požeh. Jednorozený Syn Boží račiž
nám požehnati a pomáhati. R. Amen.

Čtení II. (Kap. 40.)

Potěšte se, potěšte se, lide můj!
praví Bůh váš. Mluvte k srdci Je-
rusalému a přivolejte ho; neb jest
se doplnila zlost jeho, odpuštěna
jest nepravost jeho: vzal jest z ruky
Hospodinovy dvojnásobně za všechny
hříchy své. Hlas volajícího na poušti:
Připravte cestu Hospodinovu, přímé
činite na pustině stezky Boha na-
šeho. Všecké údolí budíž vyvýšeno,
a všeliká hora i pahrbek budíž sní-
žen: i budtež křivá místa v přímá,
a drsnatá v cesty rovné. I zjeví
se sláva Hospodinova a uzří vše-
liké tělo spolu, že ústa Hospodinova
mluvila. Hlas řkoucího: „Volej!“
I řekl jsem: Co budu volati? „Vše-
liké tělo tráva, a všeliká sláva jeho
jako květ polní! Ušchla tráva a
spadl květ, neb duch Hospodinův
povanul na něj. Jistě tráva jest
lid! Ušchla tráva a spadl květ:
ale slovo Hospodina našeho zůstává
na věky. — Ty pak, Hospodine, smi-
luj se nad námi. R. Bohu díky.

R. Dnes nám s nebe pokoj pravý
sstoupil. * Dnes po všem světě medo-
tekoucí učiněna jsou nebesa.

V. Dnes nastal nám den vykou-
pení nového, napravení znameni-
tého, blahoslavenství věčného. Dnes
po všem světě medotekoucí učiněna
jsou nebesa. —

V. Pane, račiž požehnati.
Požeh. Ducha Svatého milost osvěť
smysly i srdce naše. R. Amen.

Čtení III. (Kap. 52.)

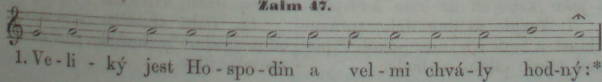
Povstaň, povstaň, oblec se v
sílů svou, Sione! oblec se v roucho
slávy své, Jerusaléme, město Sva-
tého! nebo nebude více přecházeti
přes tebe neobřezanec a nečistý.
Otřes se z prachu, povstaň, posad
se, Jerusaléme: rozvaž svazky hrdla
svého, jatá dcero sionská! Neboť
toto praví Hospodin: Darmo jste
prodáni, a bez stříbra vykoupení
budete. Neboť toto praví Pán Bůh:
Do Egypta byl sstoupil lid můj na
počátku, aby tam bydlil, ale Assur
beze vši příčiny utískal jej. A nyní
co mi lze tuto, praví Hospodin, když
odjat jest lid můj darmo? Panov-
níci jeho neprávě činí, praví Hos-
podin, a ustavičně celého dne jméno
mé porouháno bývá. Protož pozná
lid můj jméno mé v ten den: že
já sám, který jsem mluvil, aj tu
jsem! — Ty pak, Hospodine, smiluj
se nad námi. R. Bohu díky.

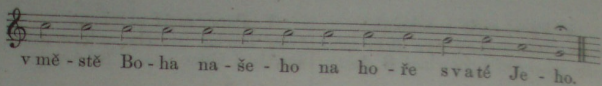
R. Koho jste viděli, pastýřové?
rečte, zvěstujte nám: na zemi kdo
jest se zjevil? * Viděli jsme Jej na-
rozeného a kůry andělské chváleci
Hospodina. V. Povězte, co jste viděli,
a zvěstujte Kristovo narození. * Vi-
děli jsme Jej narozeného a kůry an-
dělské chváleci Hospodina. Sláva
Oci i Synu i Duchu Svatému. * Vi-
děli jsme Jej atd.

Nokturn II.

Antíf. Přijali jsme Bože, milosrdenství Tvé u prostřed chrámu Tvého.

Žalm 47.

v mě - stě Bo - ha na - še - ho na ho - ře svaté Je - ho.

2. K plesání vši země založena jest hora Sion: * k straně půlnocní, město krále velikého.

3. Bůh v domích jeho poznán bude: * když přijme je pod ochranu.

4. Nebo hle shromáždili se králové země: * sešli se v jedno.

5. Sami to uzřevše tak divili se, předěšení jsou, pohnutí jsou: strach popadl je.

6. Ty byly bolesti jako u ženy ku porodu procující: * jako když prudkým větrem ztroskotáváš lodi tharské.

7. Jakž jsme slychali, tak jsme to spatřili v městě Hospodina mocností, v městě našeho Boha: * Bůh založil je na věky.

8. Přijali jsme milosrdenství Tvé, Bože: * u prostřed chrámu Tvého.

9. Jakož jméno Tvé, Bože, tak i chvála Tvá roznáší se až do končin země: * spravedlnosti plna jest pravice Tvá.

10. Ať se veselí hora Sion a plesají dcery Jádské: * z příčiny soudů Tvých, Hospodine.

11. Obejděte Sion a obstupte jej: * vypravujte to na věžích jeho.

12. Přiložte srdce svá k uvažování pevnosti jeho: * a sčítejte domy jeho, abyste vypravovali o tom pokolení potomnímu.

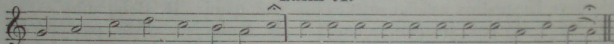
13. Že tento Bůh jest, Bůh náš na věky i na věky věků: * Onť spravovati bude nás na věky.

Sláva Otci i Synu: * i Duchu Svátému.

Jakož bylo na počátku i nyní i vždycky * i na věky věkův. Amen.

Antif. Vzejde za dnů Páně hojnost pokoje: a panovati bude.

Zalm 71.

1. Bo-že, soud svůj krá-li dej: * a spravedlnost svou synu krá-lo-vu.

2. Aby soudil lid Tvůj v spravedlnosti: * a chudé Tvé v pravosti.

3. Hory pokoj lidu ať přijmou: * a pahrbkové spravedlnost.

4. Souditi bude chudé z lidu a vysvobodí syny nuzných: * a násilníka poníží.

5. A bude trvati se sluncem a před měsícem: * od národu až do národu.

6. Jako déšť na rouno sestoupí: * a jako kapající na zem krůpěje.

7. Vzejde za dnů Jeho spravedlnost, a bude hojnost pokoje: * pokud měsíc odňat nebude.

8. A panovati bude od moře až k moři: * a od řeky až do končin okrásku země.

9. Před Ním skláněti se budou Mouřenínové: * a nepřátelé Jeho prach budou lízati.

10. Králové Tharsis a ostrovové dary budou o bětovati: * králové arabští a sabejští dary přinesou.

11. A klaněti se budou Jemu všickni králové: * všickni národové budem Jemu sloužiti.

12. Nežť chudého vysvobodí od mocného: * a chudého, jenž neměl spomocníka.

13. Chudého a nuzného ušetří: *
a duše nuzných spaseny učiní.

14. Z lichev a z nepravostí duše
jejich vyproští: * neb jméno jejich
počestné jest před Ním.

15. I bude dlouho živ, a dáváno
Mu bude z zlata arabského, a kla-
něti se budou Mu vzdýcky: * do-
brořečiti Mu budou celý den.

16. A bude obilí v zemi i na
vrších hor, vyvýšen bude nad Libán
její užitek: * a kvěsti budou oby-
vatelé města, jako tráva země.

17. Budiž požehnáno jméno Jeho
na věky: * jméno Jeho trvá před
sluncem.

18. A všechna pokolení země budou
v Ném požehnána: * všickni náro-
dové zvelebovati Ho budou.

19. A požehnáno buď jméno ve-
lebnosti Jeho na věky: * a naplněna
buď velebností Jeho všechna země:
staň se tak, staň se!

Sláva Otci i Synu: * i Duchu
Svatému.

Jakož bylo na počátku, i nyní
i vzdýcky * i na věky věků. Amen.

Antif. Pravda ze země vzhází: a spravedlnost s nebe vyhlédá.

Žalm 84.

1. Po-že - hnal jsi, Ho - spo - di - ne, své ze - mi: * od - vrá - til jsi

za - je - tí Ja - ko - bo - vo.

2. Odpustils nepravost lidu své-
ho: * přikryls všechny hříchy jejich.

3. Ukrotil jsi všechnen hněv
svůj: * odvrátils se od hněvu své
prehlivosti.

4. Obratíš nás, Spasiteli, náš Bo-
že: * a odvrát hněv svůj od nás.

5. Zdalíž na věky hněvati se
budeš na nás: * aneb protáhneš hněv
svůj od národu do národu?

6. Bože, Ty obrátě se obživíš
nás: * a lid Tvůj veseliti se bude
v Tobě.

7. Ukaž nám, Hospodine, své mi-
losrdenství: * a dej nám spasení
Své.

8. Poslyším, co mluví Hospodin
Bůh ke mně: * zajisté že pokoj na
lid svůj mluví.

9. A na svaté své: * a na ty,
kterž se k srdci obracují.

10. Jistě blízká jest těm, kterž
se Ho bojí, pomoc Jeho: * aby pře-
bývala sláva v zemi naší.

11. Milosrdenství a pravda po-
tkaly se spo lu: * spravedlnost a po-
koj líbají se.

12. Pravda ze země vzhází: *
a spravedlnost vyhlédá s nebe.

13. Dá také Hospodin pože-
hnání: * a země naše vydá o urodu
svou.

14. Spravedlnost před Ním cho-
diti bude: * a zřídí kroky své po
cestě.

Sláva Otci atd.

V. Zpanilýs tvárností nad syny
lidské. Ř. Rozlita jest milost ve rtech
Tvých.

Otče náš.

Absol. Dobrotivost a milosrdenství To-
ho nám spomahej, Jenž s Otcem a Du-

chem Svatým žije a kraluje na věky věků. R. Amen.

V. Pane, račiž požehnati.

Pořeh. Bůh Otec všemohoucí budiž nám milostiv a dobrotiv. R. Amen.

Reč svatého Leona, papeže.

Čtení IV.

Spasitel náš, Nejmilejší, dnes se narodil; radujme se. Neníť zajisté slušno teď rmoutiti se, kdežto den narození Života, Jenž zapudiv bázeň smrti, poskytuje nám čáku zaslíbené věčnosti. Z účastnosti téhož veselí nikdo se nevyklučuje. Všickni mají tutéž obecnou příčinu radosti: neboť Pán náš, hříchu a smrti zhoubece, žádného viny prostého naleznuv, k vykoupení všech přišel. Plesejž tedy, Svatý, přiblíž se k palmě vítězství; raduj se hříšník, vyzývat se na milost; obživni pohan, povolán jest k životu. Syn Boží zajisté po úplňku času, jakéhož nezpytatelná hlubina Božského úsudku určila, přijal na se přirozenost pokolení lidského, aby smřil Tvůrce jejího, a původce smrti, ďábel, nad čímž zvítězil, tím též přemožen byl, čím-že zvítězil. — Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

R. Bohu díky.

R. O tajemství veliké, a svátosti podivná, že zvrřata viděla Pána narozeného, ležícího v jeslích: * Blahoslavená Panna, kteráž v životě svém jsi zasloužila odnositi Pána Krista.

V. Zdravas Maria, milosti plná, Pán s tebou. Blahoslavená Panna, která v životě svém jsi zasloužila odnositi Pána Krista.

V. Pane, račiž požehnati.

Kristus rač nám dáti radosti života věčného. R. Amen.

Čtení V.

V boji tom za nás podniknutém bojováno jest právem veliké a podivuhodné rovnosti, jelikož všemohoucí Hospodin s nejlétejší nepřítelům ne ve své velebnosti, alebrž v naší nízkosti v boj vchází; ohradiv se toutéž tváří a toutéž přirozeností, kteráž sice účastna jest naší smrtelnosti, avšak prosta zůstala všelikého hříchu. Narození tomuto zcela cizí jest, což o všech jiných psáno: Nikdo není prost poskvrny, ani nemluvě, byť i život jeho na zemi byl jednoho dne. V toto zvláštní narození tudíž něčehož ze žádostivosti tělesné nevěšlo, aniž ze zákona hříšnosti nevrpěsko. Panna z královského rodu Davidova jest vyvolena, aby majíc plod svatý v život svůj přijmouti, dítě, jež bylo Bůh i člověk, prvé duchem než tělem počala. Aby pak neznajíc úsudek nejvyšší, neobyčejného oslovení se nebála, dozdívá se z řeči andělské, co-že v ní Duch Svatý způsobiti má: a již nepovažuje to za ztrátu počestnosti své, že státi se má Rodičkou Boží. —

Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi. R. Bohu díky.

R. Blahoslavená Boží Rodička Maria, jejížto život neporušený zůstává,* dnes porodila Spasitele světa.

V. Blahoslavená, jenž uvěřila, neboť vykonány jsou všechny ty věci, kteréž pověděny jsou jí od Pána. Dnes porodila Spasitele světa.

V. Pane, račiž požehnati.

Pořeh. Oheň lásky své rač Bůh rozntiti v srdcích našich. R. Amen.

Čtení VI.

Díky tedy vzdáváme, Nejmilější, Bohu Otci skrze Syna v Duchu Svatém: že z hojné lásky své, jižto miloval nás, smiloval se nad námi, a nás, kteříž jsme byli hříchem mrtví, obživil v Kristu, abychom byli v NĚm nové stvoření a nové dílo rukou Jeho. Svlekejme tedy starého člověka se skutky jeho, a dosáhněme účastenství rodu Kristova, odřekajme se skutků těla. Uznějž, ó křesťane, důstojenství své: a učiněn jsa účastným Božské přirozenosti, nechť k staré porušenosti hříšným životem se navrátí. Pomni, jaké hlavy, jakého těla jsi údem! Pa-

matuj, že vytržen z moci temnosti, přenešen jsi v světlo a v království Boží. — Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi. **R.** Bohu díky.

R. Svaté a neporušené panenství, jakými chválami bych tebe vyvýšiti měl, nevím: * Neboť Toho, Jehož nebesa obsáhnouti nemohou, v lůně svém jsi složila.

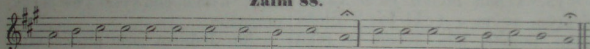
V. Požehnanás ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého. Neboť Toho, Jehož nebesa obsáhnouti nemohou, v lůně svém jsi složila.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. Neboť Toho, Jehož nebesa obsáhnouti nemohou, v lůně svém jsi složila.

Nokturn III.

Antif. Onť bude vzývati mne: alleluja, Otec můj jsi ty. Alleluja.

Zalm 88.

1. O mi-lo-srdenstvích Hospo-di-nových: * na věky zpíva-ti bu-du.

2. Od národu do národu: * zvěstovati budu pravdu Tvou ústy svými.

3. Nebo jsi řekl: a na věky milosrdenství vzděláno bude na nebesích: * připravena bude Tvá pravda na nich.

4. Učinil jsem smlouvu s vyvolenými svými, Davidovi, služebníku svému jsem přísáhl: * připravím símě Tvé až na věky.

5. A vzdělám od národu do národu: stolicí Tvou.

6. Protož oslavují nebesa, Hospodine, divné skutky Tvé: * ano i pravdu Tvou v shromáždění Svatých.

7. Nebo kdo v oblacích může býti Hospodinu přirovnán: * kdo

Bohu mezi syny Božími jest podoběn?

8. Bůh, kterýž oslaven bývá v radě Svatých: * veliký a hrozný jest nade všechny, kteříž jsou v úkol Něho.

9. Hospodine Bože zástupů, kdo podoběn jest Tobě? * mocný jsi Ty Hospodine, a pravda Tvá jest v úkol Tebe.

10. Ty pantuješ nad mocí mořskou: * bouření pak vln jeho Ty skrocuješ.

11. Ty jsi snížil jako zraněného, pyšného: * mocným ramenem svým rozptýlils své nepřátely.

12. Tvát jsou nebesa, Tvá také i země, okršlek země a plnost jeho Ty jsi založil: * půlnoční stranu i moře Ty jsi stvořil.

13. Tábor a Hermon ve jménu Tvém budou plesati: * Tvé rámě jest přemoené.

14. Silná ruka Tvá a vyvýšená Tvá pravice: * spravedlnost a soud jsou základem trůnu Tvého.

15. Milosrdenství a pravda tvář Tvou před cházejí: * blahoslavený lid, kterýž zná plesání Tvé.

16. Tit, Hospodine, v světle obličje Tvého choditi budou a ve jménu Tvém plesati budou celý den: * a v spravedlnosti Tvé budou vyvýšeni.

17. Nebo sláva síly jejich jsi Ty: * a z dobrolibosti Tvé povýšen bude roh náš.

18. Neboť od Hospodina jest naše obrana: * a od svatého israelského krále našeho.

19. Tehda mluvil jsi u vidění Svatým svým a řekl jsi: * Složil jsem pomoc lidu svému v reku silném a povýšil jsem vyvoleného z lidu mého.

20. Nalezl jsem služebníka svého Davida: * olejem svatým svým jsem ho pomazal.

21. Ruka zajisté mé spomáhati mu bude: * a posilovati bude ho mé rámě.

22. Nic neprovede proti němu nepřítel: * a syn nepravosti nemá více jemu uškoditi.

23. A potru nepřátely jeho před tvář jeho: * a v útěk obrátím ty, kteříž ho nenávidí.

24. Nadto pravda má i milosrdenství mé s ním bude: * a ve jménu mém roh jeho vyvýšen bude.

25. A vložím ruku jeho na moře: * a na řeky pravici jeho.

26. Onť bude vzývati mne, řka: Otec můj jsi Ty: * Bůh můj a obránce spasení mého.

27. A já ho za prvorozeného ustanovím: * za vyvýšeného nad krále zemské.

28. Na věky jemu milosrdenství své za nechám: * a smlouva má bude věrná jemu.

29. A učiním, aby na věky věků símě jeho trvalo: * a trůn jeho jako dnové nebe.

30. Jestli žeby pak synové jeho opustili zákon můj: * a v soudech mých nechodili.

31. Jestli žeby ustanovení mých poškvrnili: * a neostříhali mých přikázání.

32. Tedy metlou nepravosti jejich navštívím: * a ranami hříchy jejich.

33. Milosrdenství pak svého neodejmut od něho: * aniž budu proti pravdě své škoditi.

34. Aniž umluvy své poškvrním: * a toho, což vyšlo z úst mých, nezruším.

35. Jednou jsem přísáhl skrze svatost svou, zdalíž sklamám Davida: * totiž že na věky trvati bude símě jeho.

36. A trůn jeho jako slunce před obličjem mým bude: * a jako měsíc utvrzen na věky, a ten svědek na nebi jestiť věrný.

37. Ale tys zavrhl a potupil: * zanedbal jsi pomazaného svého.

38. Smlouvu se služebníkem svým jsi vyvrátil: * poškvrnil jsi na zemi svatost jeho.

39. Zbořil jsi všechny jeho ohrady: * obrátils v strach pevnost jeho.

40. Loupí všickni jdoucí tudy: * učiněn jest v posměch sousedům svým.

41. Pravici těch, kteříž ho utiskují, jsi vyvýšil: * obveselils všechny jeho nepřátely.

42. Pomoc meče jeho jsi odvrátil: * a nespomohl jsi mu v boji.

43. Zkazils jej, oloupiv ho o čistou: * a stoliici jeho jsi svrhl na zem.

44. Dnů času jeho jsi ukrátil: * přikryl jsi jej hanbou.

45. Až dokavad, Hospodine, odvracovati se budeš do cela: * dokavadž hořeti bude jako oheň hněv Tvůj?

46. Rozpomeň se, jaká jest má bytost: * zdaliž jsi tedy nadarmo stvořil všecky syny lidské?

47. Kde jest člověk, jenž by živ byl a smrti ne uzřel: * jenžby vytrhl duši svou z moci pekel?

48. Kdež jsou, Hospodine, milosrdenství Tvá první: * jakož jsi přísáhl Davidovi ve své pravdě?

49. Pamatuj na pohanění služebníků svých, Pane; * kteréž jsem nesl od mnohých národů ve svém lůnu.

50. Kterýmž nepřátelé Tvoji, Hospodine, haněli: * kterýmž haněli proměnu Pomazaného Tvého.

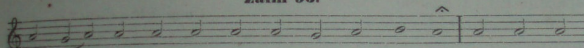
51. Požehnán budiž Hospodin na věky: * staň se, staň se.

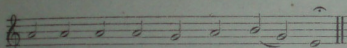
Sláva Otci i Synu: * i Duchu Svatému.

Jakož byla na počátku, i nyní i vždycky: * i na věky věků. Amen.

Antif. Veselte se nebesa a plesej země před tváří Hospodina, nebt se běže.

Žalm 95.

1. Zpí-vej - te Ho - spo - di - nu pí - seň no - vou: * zpí - vej - te

Ho - spo - di - nu vše - cka ze - mě.

2. Zpívejte Hospodinu a dobrořečte jménu Jeho: * zvěstujte den po dni spasení Jeho.

3. Zvěstujte mezi národy slávu Jeho: * mezi všemi lidmi divy Jeho.

4. Nebo veliký jest Hospodin a velmi chvály hodný: * i hrozný jest nade všecky bohy.

5. Nebo všickni bohové jiných národů jsou ďábelství: * ale Hospodin nebesa učinil.

6. Sláva a krása jest před Jeho obličejem: * svatost a velebnost ve svatyni Jeho.

7. A protož vzdejte Hospodinu, čeledi národů, vzdejte Hospodinu čest a slávu: * vzdejte Hospodinu slávu příslušnou jménu Jeho.

8. Přineste oběti a vejděte do síní Jeho: * klanějte se Hospodinu v síni svaté Jeho.

9. Třes se před tváří Jeho všechna země: * recete mezi národy, že Hospodin kraluje.

10. Neboť jest upevnil okrásek země, kterýž se nepohne: * a národy soudí v pravosti.

11. Veselte se nebesa a plesej země, pohni se moře, i což je naplňuje: * radujte se luhy i všechno, cožkoli na nich jest.

12. Tehdáž ať se veselí všechno stromové lesní před tváří Hospodina, nebt se běře: * běře se zajiště, aby soudil zemi.

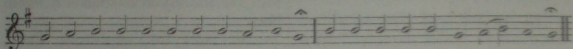
13. Souditi bude okrásek země ve pravosti: a národy ve své pravdě.

Sláva Otci i Synu: i Duchu | Jakož byla na počátku, i nyní
Svatému. | i vždycky: i na věky věků. Amen.

Antif. Známe činil Hospodin, alleluja: spasení své, alleluja.

Žalm 97.

1. Zpívejte Hospodinu píseň novou: * nebt jest u-či-nil div-né vě-ci.

2. Spomohla Mu Jeho pravi-ce: *
a rámě sva-té Jeho.

3. Známe učinil Hospodín své
spasení: * před očima národů zje-
vil svou spravedlnost.

4. Rozpomenul se na své milo-
srdenství: * a na pravdu svou isra-
elskému domu.

5. Vidí všechny země kon-činy: *
spasení Bo-ha našeho.

6. Plesejte Bohu všechna země: *
prozpěvujte a veselte se a žalmy
zpívejte.

7. Hrejte Hospodinu na harfu,
na harfu s hla-sem chvály: * na trou-
by duté a zvukem trouby rohové.

8. Plesejte před obličejem krále
Hospodina: * pohniž se moře i pl-
nost jeho; okršlek země, i ti, jenž
na něm bydlejí.

9. Řeky jako rukama tleskejte,
spolu s námi i hory před obličejem
Hospodinovým se veselte: * neboť
se běře, aby soudil zemi.

10. Souditi bude v spravedlnosti
země okršlek: * a národy v pra-
vosti.

11. Sláva Otci i Synu: i Du-
chu Svatému: * jakož byla na po-
čátku, i nyní i vždycky i na věky
věků. Amen.

V. Ont bude vzývati mne, all.

R. Otec můj jsi Ty, alleluja.

Otče náš.

Absol. Pout hříchtů našich zbav nás
všemohoucí a milosrdný Hospodin.

R. Amen.

V. Pane, račiž požehnati.

Pořeh. Evangelické čtení budiž nám
k spasení a ochraně.

R. Amen.

Čtení sv. evangelia podle
sv. Lukáše.

Čtení VII. (kap. 2.)

Za onoho času: vyšlo vyřčení
od císaře Augusta, aby byl popsán
veškeren svět. A ostatní.

Výklad sv. Řehoře, papeže.

Poněvadž z milosti Hospodinovy
obět mše svaté dnes třikrát konati
hudeme, nelze nám o evangelickém
čtení dlouho mluvit: avšak naro-
zení Vykupitele našeho vybízí nás,
bychom přec něco, byt jen v krát-
kosti pověděli. Proč asi, když Pán
se měl naroditi, veškeren svět se
popisuje, ne-li proto, aby zjevně se
ukázalo, že zjevil se v těle Ten, Jenž
vyvolené své zapisuje na věčnosti?
Kdež o zavržených naopak svět se
proroka povědíno jest: Necht jsou
vymazáni z knihy živých a se
spravedlivými at nejsou zapsáni.
Dobře také se dí, že v Betlémě se
narodil; Betlém totiž znamená tolik,
co „dům chleba.“ Neb On zajisté
jest, Jenž dí: Já jsem chléb živý,
který jsem s nebe sstoupil.

Místo tedy, kde Pán se narodil, domem chleba již dříve zváno jest: poněvadž měl se v pravdě zjevit v těle Ten. Jenž duše vyvolených svých vnitřním nasycením občerstvuje. Kterýžto nezrodil se v domě otcovském, alebrž na cestě: aby v pravdě ukázal, že po svém člověčenství, jež na se přijal, takřka v cizině se zrodil. — Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

R. Bohu díky.

R. Blahoslavený život Marie Panny, kterýž nosil Syna Otce věčného: a blahoslavené prsy, kteréž kojily Krista Pána: * kterýž dnes pro spasení světa z Panny naroditi se ráčil.

V. Den zasvěcený vzešel nám: pojďtež, národové, a klanějte se Hospodinu. Kterýž dnes pro spasení světa z Panny naroditi se ráčil. —

V. Pane, račiž požehnati.

Požel. Skrze čtení evangelické smazání buďtež hříchové naši. R. Amen.

Čtení sv. evangelia podle sv. Lukáše.

Čtení VIII. (kap. 2.)

Za onoho času: pastýři řekli vespolek: Pojďme až do Betléma a vizme tu věc, jenž se stala, kterouž Pán ukázal nám. A ostatní.

Výklad sv. Ambrože, biskupa.

Pozorujte počátek povstávající církve. Kristus se narodil, a již počínají bdíti pastýřové, kteřížby stáda pohanů posud na způsob hovad žijících do ovčince Božího shromáždili, aby v rozšířených vůkol temnostech nočních neutrpěli žádných útoků duchovních od šelem dravých. A dobře bdějí pastýřové, jež dobrý pastýř vyučuje. Stádem

tedy jest lid, nocí svět, pastýři pak jsou kněží. Aneb i onen to jest pastýř, k němuž řečeno jest: Budiz bedlivým a utvrzuj jiných. Neboť nejen biskupy zřídil Pán k ostřihání stáda, alebrž i anděly k tomu ustanovil. — Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi. R. Bohu díky.

R. Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi: * I viděli jsme slávu Jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

V. Všecky věci skrze Ně učiněny jsou a bez Něho nic není učiněno. I viděli jsme slávu Jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svátému. I viděli jsme slávu Jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

V. Pane, račiž požehnati.

Požel. Slovem sv. evangelia rač nás učiti Kristus, Syn Boží. R. Amen.

Čtení sv. evangelia podle sv. Jana.

Čtení IX. (kap. 1.)

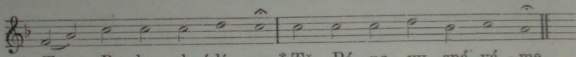
Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh byl Slovo. A ostatní.

Výklad sv. Augustina, biskupa.

Abys nemyslel na něco obyčejného, jakož zvyklý jsi mysliti, kdykoli slova lidská toliko slycháš, poslyš, nač bys mysliti měl. Bůh byl Slovo. Nechť nyní předstoupí nevěřící jakýs Arián, řka, že Slovo Boží učiněno jest. Kterak se to může státi, aby Slovo Boží učiněno bylo, an přec Bůh skrze Slovo všecky věci učinil? Zdaliž i to Slovo Boží jest samo učiněno, skrze kteréž jiné slovo učiněno jest? Dáš-li

však, že jest to slovo Slova, skrze něž ono učiněno jest, tu já dím, že jest to sám jediný Syn Boží. Pakli pravíš, že to není slovo Slova, tedy musíš připustiti, že není učiněno To, skrze něž všechny věci učiněny

jsou. Nebo samo sebou zjevno jest, že nemohlo To býti učiněno, skrze něž všecko učiněno jest. — Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi. R. Bohu díky.

1. Tě Bo - ha chvá - lí - me: * Tě Pá - na vy - zná - vá - me.

2. Tebe věčného Otce: * veškerá země ctí a vzývá.

3. Tobě všickni andělé: * Tobě nebesa a všechny moci.

4. Tobě Cherubíni o Serafíni: nepřestávajícím hlasem prozpěvují.

5. Svatý, Svatý, Svatý: * Hospodin Bůh zástupův.

6. Plná jsou nebesa i země: * slávy Tvé velebnosti.

7. Tebe sbor apoštolů slavný: * Tebe proroků počet chvalitebný.

8. Tebe mučenníků bělostkvoucích: * zástup vy chvaluje.

9. Tebe po veškerém světě: * vyznává církev svatá.

10. Otce nesmírné velebnosti: * i ctihodného Tvého pravého a jediného Syna.

11. Též i Svatého * Utěšitele Ducha.

12. Ty králi slávy Kriste: * Ty Otce Syn jsi věrný.

13. Ty chtěje podstoupiti člověka vykoupení: * nehrozil jsi se života panenského.

14. Ty přemoha osten smrti: * věřícím království nebeské jsi otevřel.

15. Ty po pravici Boží sedíš: * ve slávě Otce.

16. Věříme, že co soudce * opět jednou přijdeš.

17. Tebe tedy prosíme, rač sluzebníků svým spomáhati: * jež drahou krví jsi vykoupil.

18. Učiň, abychom k Tvým Svatým: * v slávě věčné byli připočtení.

19. Spasena učíš lid svůj, Hospodine: * a požehnej dědictví svému.

20. A vládni jimi: * a povýšuj je až na věky.

21. Po dny všechny: * dobrořečíme Tobě.

22. A chválíme jméno Tvé na věky: * i na věky věkův.

23. Rač, Hospodine, dno toho: od hříchů nás ošťřhati.

24. Smiluj se nad námi, Hospodine: * smiluj se nad námi.

25. Budiž milosrdenství Tvé Hospodine, nad námi: * jakož naději máme v Tobě.

26. V Tebe, Hospodine, jsem doufal: necht nejsem zahanben na věky.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Modleme se.

Dejž, prosíme, všemohoucí Bože, aby znovuzrození jednorozného Syna Tvého vysvobodilo nás, kteříž v starém otroctví pod jarmem hříchu jsme úpěli. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna Tvého, Jenž s Tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého, Bůh po všechny věky věkův. R. Amen.

V. Blahoslavme Hospodina.

R. Bohu díky. —

(Na to následuje první mše svatá.)

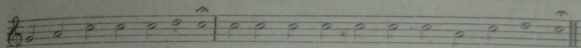
Na zelený čtvrtek.

Na Jitřní.

Nokturn I.

Antif. *) Horlivost domu Tvého strávila mne: a hanění hanějících Tě na mne připadlo. —

Žalm 68.

1. Vy-svo-boď mne, ó Bože: * ne-boť jsou vze-šly vo- dy až kda-ši mé.

2. Uvázl jsem v hlubokém ba-
hně: * a není tu dna.

3. Přišel jsem na hlubinu moř-
skou: * a bouře mne potopila.

4. Ustávám volaje, mé hrdlo
oechrptělo: * zemdlely oči mé, když
doufám v Boha mého.

5. Četnější jsou nad vlasy hla-
vy mé ti: * kteří nenávidí mne bez
příčiny.

6. Zmocnili se nepřátelé moji,
kteří stíhají mne nespravedlivě: *
čehož jsem neuchvátil, mám na hra-
žovati.

7. Bože, Ty sám nemoudrost mou
znáš: * a provinění má před Tebou
nejsou skryta.

8. Ať se nemusí rdítí příčinou
mou, kteří Tě očekávají: * Hospodi-
ne, Pane mocností.

9. Ať nejsou zahanbení skrze
mne: * kteří hledají Tě, Bože israelský.

10. Nebo pro Tebe pohanění
snáším: * a stud tvář mou přikrývá.

11. Cizí učiněn jsem svým bra-
třím: * a synům matky mé přesporní.

12. Proto že strávila mne hor-
livost domu Tvého: * a hanění ha-
nějících Tě na mne připadlo.

13. Přikryl jsem v postu svou
duši: * a to mi bylo ku potupě
obráceno.

14. Měl jsem za roucho své ží-
ní: * a byl jsem jim za přísloví.

15. Proti mně mluvili ti, kteříž
seděli v bráně: * a písničky o mně
zpívali ti, kteříž pili víno.

16. Já pak modlitbu svou k Tobě,
Hospodine, vylévám: * očekávaje na
čas dobrolíbeznosti Tvé, ó Bože.

17. Vedlé množství milosrden-
ství svého: * vyslyš mne pro prav-
du spasení svého.

18. Vytrhni mne z bláta, abych
neuvízl: * vysvoboď mne od těch,
kteříž mne nenávidí, a z vod hlu-
bokosti.

19. Ať mne nepotopí proudové
vody, a hlubina nepohltí: * aniž
zavře nade mnou pro past úst svých.

20. Vyslyš mne, Hospodine, ne-
ho dobrotivé jest milosrdenství
Tvé: * vedlé množství slitování svých
vzhledniž na mne.

*) Každá antifona čili předpěv opakuje se též na konci téhož žalmu, před jehož začátkem stojí.

21. A neodvracuj tváři své od služebníka svého: * neboť soužen jsem, vyslyš mne rychle.

22. Pohled k duši mé a vysvoboď ji: * pro nepřátely mé vytrhni mne.

23. Ty znáš pohanění mé: * a zahanbení mé i stud můj.

24. Před obličejem Tvým jsou všickni, kteříž sužují mne: * pohanění očekává srdce mé a bídý.

25. A očekává, zdaliby mne kdo politoval, ale nebylo nikoho: * a zdaliby mne kdo potěšil, a nenalezám nížádného.

26. A dávají mi za pokrm můj žluč: * a v žízni mé octem mne napájají.

27. Budíž jim stůl jejich před nimi za osídlo: * a k odplatě a k úrazu.

28. Ať se zatmí oči jejich, aby neviděli: * a bedra jejich vždycky skloňuj.

29. Vylí na ně hněv svůj: * a prchlivost hněvu Tvého ať je zachvátí.

30. Budíž přisbytek jejich pustý: * a ať není žádného, kdoby bydlel v stanech jejich.

31. Neboť, jehož jsi Ty udeřil, toho pronásledovali: * a k bolesti ran svých přidali.

32. Přilož nepravost k nepravosti jejich: * a v spravedlnost Tvou ať nevejdou.

33. Necht jsou vymazáni z knihy živých: * a se spravedlivými ať nejsou zapsáni.

34. Já pak chudý jsem a bolestí se vřeny: * ale spasení Tvé, Bože, mne přijme.

35. Tehdáž budu chváliti jméno Boží s prozpěvováním: * a velebiti ho budu s vychvalováním.

36. A lbiti se to bude Bohu nad mladé tele: * rohaté s rozdělenými kopyty.

37. Vizte to chudí a veselte se: * hleďte Boha a živa bude duše vaše.

38. Nebo Hospodin chudé vyslychá: * a nezhrzí vězny svými.

39. Chvaltež Ho nebesa a země: * moře i všeliký hmyz jejich.

40. Neboť Bůh zachová Sion: * a vzdělána budou města judská.

41. A obývati tam budou: * a dědičně obdrží je.

42. Tolikéz i sítě služebníků Jeho bude vládnouti jimi: * a kdož milují jméno Jeho, budou v nich přebývati. *)

Antif. Zpět ať se obrátí a zastydí se, kteříž žádají mi zlého. —

Žalm 69.

(Zpívá se jako předělný.)

1. Bože, ku pomoci mé vzezři: * Hospodine, k mé pomoci pospěš.

2. Ať se zahanbí a zastydí: * kteříž hledají duše mé.

3. Zpět ať se obrátí a zastydí se: * kteříž žádají mi zlého.

4. Ať se odvrátí i hned zahanbení jsouce: * kteříž mne berou v pohanění.

5. Ale ať se veselí a radují v Tobě všickni, kteříž hledají Tebe: * a ať ti, kteříž milují spasení Tvé, říkají vždycky: Veleben buď Hospodin.

6. Já pak nužný a chudý jsem: * Bože, spomoz mi.

7. Spomocník můj a vysvoboditel můj jsi Ty: * Hospodine, neprodlévej.

*) Sláva Otci atd. se v těchto třech dosech nezpívá po žádném žalmu.

Antif. Bože můj, vytrhni mne z ruky hříšníka.

Žalm 70.

(Zpívá se taktéž.)

1. V Tebeť, Pane, doufám, nechť nejsem zahanben na věky: * vedlé spravedlnosti své vysvobodí mne a vytrhni mne.

2. Nakloň ke mně ucha svého: * a spasíš mne.

3. Budiž mi za Boha obránce a za místo ohražené: * aby mne zachoval.

4. Nebo tvrz má jsi Ty: * a mé útočiště.

5. Bože můj, vytrhni mne z ruky hříšníka: * i z ruky proti zákonu činícího a nepravého.

6. Nebo Ty jsi úča má, Pane: * Hospodine, naděje má od mladosti mé.

7. V Toběť utvrzen jsem od narození: * z lůna matky mé, Tys obránce můj.

8. O Tobě jest prozpěvování mé vždycky: * jako zázrak učiněn jsem mnohým, a Tys spomocník můj silný.

9. Ať se naplní ústa má chválou, abych zpíval Tvou slávu: * přes celý den velikost Tvou.

10. Nezamítejž mne u věku starém: * kdyžby sešla síla má, mne neopouštěj.

11. Nebo mluví nepřátelé moji o mně: * a kteříž hledají duše mé, uradí se spolu.

12. Řkouce: Báh jej opustil, hoňte jej a popadněte: * nebo není kdo-by ho vytrhl.

13. Bože, nevzdalujž se ode mne: * Bože můj, k mé pomoci vzezři.

14. Necht jsou zahanbeni a zhy-nou, kteříž utrhalí mé duši: * ať jsou přikryti hanbou a studem, kteříž hledají mi zlého.

15. Já pak vždycky doufati budu v Tebe: * a vždy víc a více budu Tě chváleti.

16. Ústa má spravedlnost Tvou ohlašovati budou: * celý den spasení Tvé.

17. Nebo neznám počtu jejich; vejdu v mocnost Páně: * Hospodine, připomínati budu samu Tvou spravedlnost.

18. Bože, učils mne od mladosti mé tomu: * a vypravuji divy Tvé až dosavade.

19. A protože až do starosti a do šedin mých: * Bože, mne neopouštěj.

20. Ažbych zvěstoval Tvé rá-mě: * pokolení velíkém, kteréž přijde.

21. Moc Tvou a spravedlnost Tvou, Bože, jenž dosahuje až do nejvyšších nebes: * kteréš věci učinil, veliké jsou: Bože, kdo jest podobný Tobě?

22. Jak veliká ukázals mi sou-žení mnohá a zlá, avšak obrátiv se: * obživil jsi mne a z propasti země vyvedl jsi mne zase.

23. Rozmnožil jsi velebnost svou: * a obrátiv se potěšil jsi mne zase.

24. I já také oslavovati Tebe budu na nástrojích hudebních, i Tvou pravdu: * Bože, Tobě žalmy zpívati budu při harfě, svatý israelský.

25. Plesati budou rtové moji, když zpívati budu Tobě: * i duše má, kterou jsi vykoupil.

26. Ano i jazyk můj celý den spravedlnost Tvou vypravovati bude: * když zahanbeni budou a zastydí se, kteří hledají mi zlého.

V. Zpět ať se obrátí a zastydí se.

R. Kterž žádají mi zlého.

Otče náš.

Počíná pláč Jeremiáše, proroka.

Čtení I. *) kap. 1.

Alef. Kterak sedí samotné město plné lidu: učiněna jest jako vdova paní národů: kněžna krajin poplatnou jest učiněna.

Beth. Pláče, pláče v noci a slzy její po lítech jejích: není, kdoby ji potěšil ze všech milých jejích: všickni přátelé její pohrdli jí, a učiněni jsou jí nepřátelé.

Ghimel. Odstěhoval se Juda pro soužení a pro množství služebnosti: bydlí mezi národy, aniž nalezl odpočinutí: všickni protivníci její postihli jsou ji v úzkostech.

Daleth. Cesty Sionské kvílí, proto že nejsou, kdožby k slavnosti přicházeli: všecky brány její jsou zbořeny: kněží její kající, panny její škaradé a ona hořkostí potlačena.

He. Učiněni jsou nepřátelé její hlavou, odpůrcové její jsou zbohatli: neboť Hospodin mluvil proti ní pro množství jejích nepravostí: maliceři její vedeni jsou do zajetí před tvář trýznitele.

Jerusaléme, Jerusaléme, obrať se k Hospodinu, Bohu svému.

R. **) Na hoře olivetské modlil se k Otci: Otče, jestli možno, necht odejde ode mne kalich tento. *Duch zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.

V. Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení. Duch zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.

Čtení II.

Vau. I minula dceru sionskou všechna krása její: učiněna jsou knížata její jako skopcové nenalezajíce pastvy: i odešli bez síly před tvář ženoucího. Jerusaléme atd.

Zain. Vzpomíná dcera Jerusalémská dnů trápení svého a přestoupení všech žádoucích věcí svých, kteréž mívala ode dnů starodávných: co upadl lid její v ruku nepřátelskou a nebylo spomocníka: viděli ji nepřátelé a sobotám jejím se posmívali.

Heth. Hřfchem zhrěšila dcera Jerusalémská, protož jest zavržena: všickni, kteříž ji oslavovali, zhrzeli jí, proto že viděli pohanění její: ona pak úpějíc zpět se obrátila.

Theth. Nečistoty její jsou na nohou jejích, aniž pominěla na konec svůj: snžena jest velmi, nemajíc potěšitele: „Viz, Hospodine! trápení mé, neboť vzmožil se nepřítel.“ — Jerusaléme, Jerusaléme, obrať se k Hospodinu, Bohu svému.

R. Smutnáť jest duše má až k smrti; pozůstaňtež tuto a bděte se mnou; nyní uhlídáte zástup, kterýž obklídí mne * vy pryč utečete, a já půjdu, abych za vás byl obětován.

V. Ejhle blíží se hodina, a Syn člověka vydán bude v ruce hříšníků. Vy pryč utečete, a já půjdu, abych za vás byl obětován.

Čtení III.

Jod. Vztáhl ruku svou nepřítel ke všem žádostivým věcem jejím: vidí zajisté národy do svatyně její vcházející: o nichž jsi byl přikázal, aby nevcházeli do Tvého shromáždění.

Kaf. Veškeren lid její lká a hledá chleba: dávají všeliké drahé věci své za pokrm k občerstvení duše: vzezříž, Hospodine! a popatř, neboť jsem povrženu učiněna.

Lamed. Ó vy všickni, kteříž jdete cestou, pozorujte a vize, jestli bolest

*) Způsob, jak se tento pláč proroka Jeremiáše od zpěváka zpívati má, obsažen jest v „Hlasu Varhan.“
**) Responsorium čili odpověď.

jako bolest má; neb jest obral mne co vinici: jakož mluvil Hospodin v den hněvu své prehlivosti.

Mem. S výsosti mečil oheň v kosti mé a potrestal mne: rozetřel sít nohám mým, zpět obrátil mne: učinil mne opuštěnou, celý den žalostí umořenou.

Nun. Bdělo jest jho mých nepravostí: v ruce jeho svinuty jsou a vloženy na hrdlo mé: zemdlela jest síla má, vydal mne Pán v ruku, z níž nebudu moci povstati.

Jerusaléme, Jerusaléme: obrať se k Hospodinu, Bohu svému.

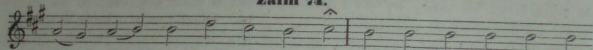
R. Ejhle viděli jsme Ho, nemajíc jeho péknosti ani krásy, vzezření Jeho v Něm není: tent hříchy naše nesl a pro nás trpí: On pak zraněn jest pro nepravosti naše * Jehožto zsinalostí uzdraveni jsme.

V. V pravdě neduhy naše On vzal a bolesti naše On nesl. Jehožto zsinalostí uzdraveni jsme. Ejhle viděli jsme Ho atd. až k V.

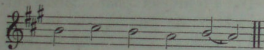
Nokturn II.

Antif. Vysvobodil Hospodin chudého od mocného, a nuzného, jenž neměl spomocníka.

Žalm 74.

1. Bo - že, soud svůj krá - li dej: * a spra - ve - dl - nost svou

sy - nu krá - lo - vu.

2. Aby v spravedlnosti sou dil lid Tvůj: * a chudé Tvé v pravosti.

3. Ať přijmou hory pokoj lidu: * a pahrbkové spravedlnost.

4. Souditi bude chudé z lidu, a vysvobodí syny nuzných: * a poníží ná sílníka.

5. A bude trvati se sluncem a před měsícem: * od národu až do národu.

6. Sstoupíť jako déšť na rouno: * a jako krápnice na zem kapající.

7. Vzejde za dnů Jeho spravedlnost, a pokoje hojnost bude: * pokud nebude odňat měsíc.

8. A panovati bude od moře až ku moři: * a od řeky až do končin okrášlku země.

9. Před Ním Mouřeninové budou se skláněti: * a nepřátelé Jeho budou prach lízati.

10. Králové Tharsis a ostrovové obětovati budou dary: * králové arabští a sabejští dary přinesou.

11. A všickni králové země klaněti se budou Jemu: * všickni národové sloužiti budou Jemu.

12. Nebť vysvobodí chudého od mocného: * a chudého, jenž neměl spomocníka.

13. Ušetří chudého a nuzného: * a spaseny učiní duše nuzných.

14. Z lichev a z nepravosti vyproští duše jejich: * neb počestné jest jméno jejich před Ním.

15. I bude dlouho živ, a dáváno Mu bude ze zlata arabského, a klaněti se budou Jemu vždycky: * celý den dobrořečiti Jemu budou.

16. A bude obilí v zemi i na vrších hor, užitek její nad Libán

vyvýšen bude: a kvěsti budou obyvatelé města, jako tráva země.

17. Budiž jméno Jeho na věky požeňáno: * před sluncem trvá jméno Jeho.

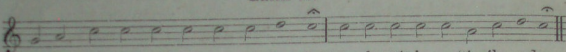
18. A budou požeňána v Ném všechna pokolení země: * zvelebovati Ho budou všickni národové.

19. Požeňán budiž Hospodin Bůh israelský: * kterýž sám činí divy.

20. A požeňáno buď na věky jméno Jeho velebnosti: * a naplněna buď velebností Jeho všechna země: staň se tak, staň se tak.

Antif. Mysli bezbožní, a mluvi nešlechtnost: nepravost mluvi na výsosti.

Žalm 72.

1. Jak do-brý jest Bůh I - sra - e - lo - vi: * těm, kteříž jsou přímého srdce.

2. Mé pak nohy téměř byly-by se ušinuly: * o málo by byli krokové moji z cesty sklouzli.

3. Neb jsem se rozhorlil nad nepravými: * hrěšníků pokoj vida.

4. Neboť není ohledu k smrti jejich: * a utvrzení v ráně jejich.

5. V lopotě lidské nejsou: * a s jinými mrskání nebývají.

6. Protož přichytila se jich pýcha: * přikryti jsou nepravostí svou a bezbožností.

7. Jako z tuku vychází nepravost jejich: * k žádosti srdce se uchylují.

8. Nešlechtnost myslí a mluví: * nepravost mluví na výsosti.

9. Stavějí ústa svá proti nebi: * a jazyk jejich po zemi chodí.

10. Protož obrací se lid můj tam: * neb dnové plni u nich se nalezají.

11. A říkají: Jak ví Bůh o tom: * a máli toho Nejvyšší vědomost.

12. Nebo hle, oni jsou hrěšníci, avšak hojnost mají na světě: * a bohatství dosáhli.

13. I řekl jsem: tedy nadarmo ospravedlňoval jsem své srdce: * a umýval jsem ruce své mezi nevinnými.

14. A jsem mrskán celý den: * a trestán již na usvítě.

15. Dímlí: tak mluviti budu: * toť hle, národ synů Tvých, Bože, jsem zavrhl.

16. Přemýšlel jsem, abych to poznal: * ale jest mi to praené.

17. Leč až jsem vešel do svatyně Boží: * a tu srozuměl jsem poslední věci jejich.

18. Avšak pro obelstění jich postavils je na místech plzkých: * svrhl jsi je, když jsou se pozdvíhovali.

19. Aj, jakť přišli v zpuštění, zmizeli náhle: * zhynuli pro svou nepravost.

20. Jako sen vstávajících v městě svém, Pane: * obraz ten jejich v nic obrátíš.

21. Nebo rozpáleno bylo srdce mé, a ledví má změněna byla: * a já v nic uveden jsem byl, aniž jsem byl co znal.

22. Jako hovádko učiněn jsem před Tebou: * a však vždycky jsem byl s Tebou.

23. Ujal jsi mne za mou pravici, a dle vůle své provedl jsi mne: * a se slávou přijal jsi mne.

24. Nebo co mi jest na nebi
krom Tebe? * a bez Tebe co bych
chtěl na zemi?

25. Byť zhynulo tělo méi srdce: *
Bůh srdce mého, a díl můj Bůh
jest na věky.

26. Nebo hle, zahynou, kteříž se

vzdalují Tebe: Ty vyhubíš všechny,
kteříž se spronevěřují Tobě.

27. Mně pak nejlépe jest, při-
držeti se Boha: * a skládati v Pánu
Bohu naději svou.

28. Abych zvěstoval všechnu Tvou
chválu: * ve branách dcery Sion-
ské.

Antif. Povstaniš, Hospodine, a suš při mou.

Žalm 73.

1. Proč, ó Bo-že, za - mí - táš nás do konce: * proč roz - pá - le - na jest

na ov - ce pastvy Tvé prehli - vost Tvá?

2. Rozpomeň se na své shro-
máždění: * kterýmž jsi vládl od
počátku.

3. Tys vykoupil za prut dě-
dictví svého: * horu Sion, na níž
přebýváš.

4. Zdvihneš ruce své dokonce
proti pýše jejich: * jak mnoho zlého
způsobil nepřítel ve svatyni.

5. I vychloubají se ti, kteříž
Tě nenáviděli: * u prostřed slav-
nosti Tvé.

6. Postavili znamení svá za zna-
mení: * na výšinách i na branách,
a neznamenají toho.

7. Jako v lese dříví sekerami
vysekávají spolu brány jeho: * se-
kerou a násečí je porážejí.

8. Zapalují ohněm svatyni Tvou:
* na zem zřítivše poškvřňují stanu
jména Tvého.

9. Říkají v srdci svém i pří-
buznost jejich spolu: * učiníme, at
přestanou všickni dnové sváteční
Boží na zemi.

10. Znamení svých nevidíme: *
již není proroka, a nás nezná více.

11. Dokavad, ó Bože, nepřítel
útržky činit bude: * protivník jména
Tvého do konce popouzetí?

12. Proč odvracíš ruku svou od
nás a pravici svou: * z prostřed
lůna svého až do konce.

13. Však Bůh jest král náš
před věky: * působil spasení u
prostřed země.

14. Tys upevnil svou mocí moře:
* potřels hlavy draků ve vodách.

15. Ty jsi potřel hlavy draka:
* dal jsi jej za pokrm lidem mou-
řeninským.

16. Ty jsi protřhl studnice a
potoky: * Tys vysušil řeky Ethan.

17. Tvůjť jest den a Tvá jest
také i noc: * Ty jsi způsobil den-
nici i slunce.

18. Tys učinil všechny končiny
země: * léto i jaro Ty jsi učinil.

19. Pamatujž na to, jaké útržky
činil nepřítel Hospodinu: * a lid
bláznivý popouzel jména Tvého.

20. Nevydávejž šelmám duši těch,
jenž Tebe vyznávají: * a na duše
chudých nezapomínej se do konce.

21. Ohledni se na úmluvu svou: * nebo naplnění jsou, kteříž zatměni jsou země příbytkové, nepravostí.

22. Ať neodchází s hanbou ponížený: * chudý a nuzný chváliti Tvé jméno budou.

23. Povstaniž, Bože, a suď přimou: * pamatuj na pohanění svá, kterážto se dějí od nesmyslných na každý den.

24. Nezapomínej na hlasy nepřátel svých: * pýcha těch, kteříž Tě nenávidí, vstupuje u stavičně.

V. Bože můj, vytrhni mne z ruky hříšníka.

R. I z ruky protivníka zákona a božbožníka.

Otče náš.

Čtení IV.

Z pojednání sv. Augustina biskupa o žalmech.

(O žalmu 54, 1.)

Vyslyš, ó Bože, modlitbu mou a nepohrdej prosbou mou: slyš mne a vyslyš mne. Člověka sklíčeného, starostlivého a v úzkosti postaveného jsouť slova tato. Modliti se, an mnoho trpí, žádaje od zlého vysvobození býti. Vizmež tedy, v jakém zlu se nalezá, a když nám to praviti počne, poznejmež, že i my v téměř zlu se nalezáme; abychom v společné strážní s ním jsouce i v modlitbě s ním se sjednotili. Zarmoucen jsem, praví, ve zkoušení svém a zkormoucen jsem. Proč zarmoucen? proč zkormoucen? ve zkoušení svém, praví. Mluvíť o lidech zlých, jež mu snášeti jest, a toto snášení zlých lidí zkoušením svým nazývá. Nedomnívejtež se tedy, že zlí nadarmo jsou na tomto světě, a že Bůh jimi nic dobrého nepřibírá. Každý člověk zlý buď proto živ jest, aby sám napraven byl,

aneb proto žije, aby skrze něho dobrý zkoušen byl.

R. Přítel můj políbením mne zradil, řka: kteréhožkoli políbím, tenť jest, držtež jej; toť zlé dal znamení, an políbením vraždu vykonal. * Nešťastník zahodil mzdu krvavou, a posléze osidlem se oběsil.

V. Dobré bylo jemu, by se byl nenarodil člověk ten! Nešťastník zahodil mzdu krvavou, a posléze osidlem se oběsil.

Čtení V.

Bohdejž, by tedy ti, kteří nás nyní zkoušejí, se obrátili a s námi zkoušeni byli: nicméně, dokud oni sami nás zkoušejí, nesmíme jich nenáviděti, poněvadž z toho, že oni zlí jsou, nemůžeme souditi, zdali až do konce ve zlém setrvají. Nebo často, domnívajíce se nenáviděti nepřítel, bratra v nenávisti máme a o tom nevíme. O ďáblu a anđelích jeho zjevila nám písmo svatá, že k ohni věčnému odsouzeni jsou. V jejich tedy napravení doufati ovšem nemůžeme, bojujíce proti nim skrytý boj, ku kterémuž boji povzbuzuje nás apoštol, řka: Není bojování naše proti tělu a krvi: to jest, proti lidem, kteréž vidíme, ale proti knížatům a mocnostem, a proti zprávcům světa, temností těchto. Nemysliž, že proto praví: zprávcové světa, jako by zlí duchové byli zprávci nebes i země. Neboť, praví světa, temností těchto; světa praví, čili milovníků světa; světa praví, čili: bezbožníků a nespravedlivých; světa — praví, toho totiž světa, o němž praví evangelium: A svět Ho nepoznal.

R. Jidáš, zrádce nejhorší, políbiti chtěl Pána: Jenž jako beránek nevinný neodepřel Jidáš políbení:

* Za několik stříbrných Krista Židům zradil.

V. Lépe bylo jemu, by se byl nenarodil. Za několik stříbrných Krista Židům zradil.

Čtení VI.

Neb viděl jsem bezpráví a odpor v městě. Pozoruj tu slávu kříže Kristova. Nyní již na čele králů kříž onen upevněn jest, jemuž se nepřátelé posmívali. Výsledek potvrdil moc Jeho: On přemohl svět nikoli mečem, ale dřevem. Dřevo kříže zdálo se nepřátelům hodno býti potupy, a před tímto dřevem stojíce ukrývali hlavy své a říkali: Je-li Syn Boží, ať sstoupí s kříže. On pak roztaženě měl ruce

své k lidu nevěřícímu a odporujícímu Jemu. Nebo pakli spravedliv ten, jenž z víry živ jest, tudíž nepravým jest, kdo víry nemá. Co tedy zde nazývá nepravostí, rozuměj tím nevěru. Vidělť Pán v městě bezpráví a odpor a roztáhnul ruce své k lidu nevěřícímu a odporujícímu sobě; a však i jejich obrácení očekáváje pravil: Otče, odpust jim, neboť nevědí, co činí. —

R. Jeden z učenníků dnes mne zradí: běda tomu, skrze něhož zrazen budu: * Lépe bylo jemu, by se byl nenarodil.

V. Kdo omáčí se mnou ruku v míse, tenť mne vydá v ruce hříšníků * lépe bylo jemu, by se byl nenarodil.

Jeden z učenníků atd. až k V.

Nokturn III.

Antif. Bezbožným řekl jsem: Nemluvte proti Bohu nepravě.

Žalm 74.

1. O - sla - vu - je - me Tě, ó Bo - že: * o - sla - vu - je - me

a vzývá - me Tvé jmé - no.

2. Vypravujeme divné skutky Tvé: * když vezmu si čas, jáť v spravedlnosti sonditi budu.

3. Rozplynula se země i všickni obyvatelé její: * ale já upevním sloupy její.

4. Protož dím nepravým: Nečíněte nepravě: * a hříšníkům: Nevyzdvihujte rohu.

5. Nevyzdvihujte vzhůru rohu svého: * aniž mluvíte proti Bohu nepravosti.

6. Nebo ani od východu, ani od západu, ani od pustých hor: * nebo Bůh soudce jest.

7. Tohoto ponižuje a onoho povyšuje: * nebo kalich jest v ruce Hospodinově plný silného vína smíšeného.

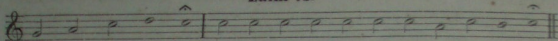
8. A naklonil z toho do toho; avšak kvasnice jeho nejsou vyváženy: * vypíjí je všickni hříšníci země.

9. Já pak zvěstovati budu na věky skutky Boží: * zpívati budu Bohu Jakobovu.

10. A všechny rohy hříšníků polámu: * rohové pak spravedlivého budou v vyvýšení.

Antíf. Země otřásla se a utichla, když povstal k soudu Hospodin.

Žalm 75.

1. Znáám jest Báh v Judstvu: * v I-sra-e-li ve-li-ké jmé-no Je-ho.

2. A učiněno jest v pokoji místo Jeho: * a obydlí Jeho na Sionu.

3. Tamť jest polámáá mocnosti lučíst: * štít, meč i válku.

4. Když jsi Ty podivně zasvítal z hór věčných: * zbouření jsou všickni nemoudří srdcem.

5. Zesnuli snem svým: * a nie nenalezli všickni muži bohatství ve svých rukou.

6. Od zehráání Tvého, Bože Jakobův: * zdřímali ti, kteří vsedali na koně.

7. Ty hrozný jsi, a kdo můž se zprotiviti Tobě: * když hněv Tvůj se rozpálí?

8. S nebe slyšeti jsi dal soud: * země zatřásla se a utichla.

9. Když povstal Báh k soudu: * aby zachoval na zemi všecky tiché.

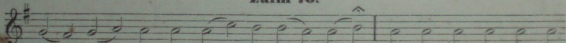
10. Nebo myšlení člověka chváliti Tě bude: * a ostatkové myšlení den posvátný světiti budou Tobě.

11. Sliby čííte a plíte Hospodinu Bohu svému: * všickni, kteříž vůkol Něho jste a dary přinášíte.

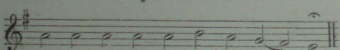
12. Hroznému a tomu, kterýž život knížatům odjímá: * hroznému všem králům zemským.

Antíf. V den souzení svého hledám Boha rukama svýma.

Žalm 76.

1. Hla-sem svým vo-lám ku Pá-nu: * hlasem svým vznáším se

k Bo-hu, a po-zo-ru-je na mne.

2. V den souzení svého hledám Boha, ruce své vztahuji v noci k Němu: * a nejsem oklamán.

3. Nedá se duše má potěšiti: * na Boha vzpomínám a kochám se v Něm i přemýšluji; a duch můj zemdlívá.

4. Předcházejí oči mé čas bdění: * zkormoucen jsem, aniž mohu mluvit.

5. Přemýšlím o dnech starých: * a léta dávná mám na mysl.

6. A rojíímám v noci ve svém

srdci: * a přemýšluji a zpytuji to v duchu svém.

7. Zdalíž na věky zavrhně Báh: * aneb zdali již nikdy více se neslituje.

8. Aneb dokonce milosrdenství své odtrhne: * od národu do národu?

9. Aneb zapomeneli Báh smilovávat se: * aneb zadrželi milosrdenství svá v hněvu svém?

10. I řekl jsem: nyní začnu poznávat: * tot jest proměna práce Nejvyššího.

11. Pamatovati budu na skutky Hospodina: * a připomínati sobě budu divné skutky Tvé, kteréžs činil od počátku.

12. A přemýšlovati budu o všech skutech Tvých: * a v nálezcích Tvých budu se cvičiti.

13. Bože, svatá jest cesta Tvá; kdož jest Bůh tak veliký jako Bůh náš: * Tys ten Bůh, Jenž činíš divné věci.

14. Známosti jsi mezi národy moc svou učinil: * vysvobodils ramenem svým lid svůj, syny Jakobovy a Josefovy.

15. Viděly jsou Tě vody, Bože, viděly jsou Tě vody: * a zstrašily se a zbouřily se propasti.

16. Množství zvuku vody: * hlas vydali o blakové.

17. Ano i střely Tvé nebesa probíhaly: * hlas hřímání Tvého vukol.

18. Blyskání Tvá osvěcovala okrašek zemský: * pohybovala se a třásla země.

19. Skrze moře byla cesta Tvá, a stezky Tvé skrze vody mnohé: * avšak slepějí Tvých nebylo znáti.

20. Provedl jsi jako ovce lid svůj: * skrze Mojžíše a Árona.

V. Povstaniž, Hospodine. R. A rozsud při moji.

Otče náš.

Čtení VII.

Z prvního listu sv. Pavla apoštola ku Korintským.

(Kap. 11.)

Toto pak prikazuji, nechvále, že ne k lepšímu ale k horšímu se scházíte. Nejprve zajisté slyším, že když se sejdete do shromáždění, jsou mezi vámi roztržky, a s částky i věřím. Neboť musejí mezi vámi i kacířství býti, by zjevení byli mezi vámi ti, kteříž jsou zkoušení. Když pak se vespolek scházíte, již to není večeri

Páně jísti. Nebo jeden každý bře nejprv večeri svou k jedení: a jeden zajisté lační, druhý pak jest opilý. Zdalíž nemáte domů k jídlu a pití? Čili církev Boží potupujete a zahanbujete ty, kteříž nemají? Což vám dím? mámli vás chváliti? v tom nechválím.

R. Byl jsem jako Beránek nevinný, a veden jsem k zabiti, a nevěděl jsem; radu proti mně učinili nepřátelé moji, řkouce: * Pojdtež, vpusťme dřevo v chléb jeho a vyhladíme jej ze země živých.

V. Všickni nepřátelé moji smýšleli zlé věci proti mně, slovo nepravé nařídili proti mně řkouce: Pojdtež, vpusťme dřevo v chléb jeho a vyhladíme jej ze země živých.

Čtení VIII.

Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen byl, vzal chléb, a díky učiniv lálal a řekl: Vezměte a jezte; toto jest tělo mé, kteréž za vás vydáno bude; to číňte na mou památku. Tak vzal i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest nová smlouva v mé krvi; to číňte, kolikrátkoli píti budete, na mou památku. Nebo kolikrátkoli budete chléb tento jísti a kalich píti, smrt Páně budete zvěstovati, dokavadž nepřijde.

R. Nemohli jste jedné hodiny bdíti se mnou, kteříž jste povzbuzovali se umříti pro mne? * Čili Jidáše nevidíte, kterak nespí, ale chvátá, aby zradil mne Židům?

V. Proč spíte? vstaňte a modlete se, abyste nevešli v pokušení, Čili Jidáše nevidíte, kterak chvátá, aby zradil mne Židům?

Čtení IX.

Protož, kdokoli jísti bude chléb tento, aneb píti kalich Páně ne-

hodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusiž pak sám sebe člověk, a tak z toho chleba jez a z kalicha pl. Nebo kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, jelikož nerozsuzuje těla Páně. Proto jsou mezi vámi mnozí nemocní a mrlí a mnozí umírají. Ješto kdybychom sami sebe rozsuzovali, nebylibychom zajisté souzeni. Když pak býváme souzeni, ode Pána býváme trestáni, abychom nebyli s tímto světem zatraceni. A tak, bratří moji, když se scházíte

k jedení, čekejte jedni na druhé. Pakli kdo lační, jez doma, abyste se nescházeli k odsouzení. Jiné pak věci zřídím, když přijdu.

R. Starší lidu radili se: * jakby Ježíše lstivě jali a zabili: s meči a kyji vyšli jako na lotra.

V. Sešli se nejvyšší kněží a fariseové v radu * jakby Ježíše lstivě jali a zabili: s meči a kyji vyšli jako na lotra.

R. Starší lidu radili se, jakby Ježíše atd. až k V.

K Chvalám.

Antíf. Aby spravedliv shledán byl, Hospodine, v řečech svých, a zvítězil, když posuzován býváš.

Žalm 50.

1. Smi - luj se na - de mnou, Bo - že: * po - dlé ve - li - ké - ho

mi - lo - sr - den - ství své - ho.

2. A podlé množství svých sli - továnf: * shlad nepravost mou.

3. Dokonale obmej mne od mé nepravosti: * a očisť mne od hříchu mého.

4. Nebo nepravost svou já poznávám: * a hřích můj přede mnou jest vždycky.

5. Tobě samému zhřešil jsem a zlé před Tebou jsem učinil: aby spravedlivý shledán byl v řečech svých a zvítězil, když posuzován býváš.

6. Nebo hle! počat jsem v nepravostech: * a v hříších počala mne matka má.

7. Nebo hle, pravdu jsi zamiloval: * neznámé a skryté věci moudrosti své oznámils mi.

8. Pokrop mne yzopem a očisť -

těn budu: * obmyj mne, a nad sním z bílen budu.

9. Sluchu mému dej radost a veselí: * a zplesají kosti ponížené.

10. Odvrát tvář svou od hříchů mých: * a vymaž všechny mé nepravosti.

11. Srdce čisté stvoř ve mně, Bože: * a ducha přímého obnov v útrobách mých.

12. Nezamítej mne od tváři své: * a Ducha Svatého svého ode mne neodjíměj.

13. Navrať mi radost spasení svého: * a duchem statečným utvrď mne.

14. I budu vyučovati cestám Tvým nepravé: * a bezbožní obrátí se k Tobě.

15. Vysvoboď mne od pomsty krevní, Bože, Bože spasení mého:

* a prozpěvovati bude jazyk můj o spravedlnosti Tvé s veselím.

16. Pane, rty mé otevři: * i budouť ústa má chválu Tvou zveslovati.

17. Nebo kdyby byl chtěl obět, dal bych ji byl ovšem: * ale zápalů sobě neřibuješ.

18. Obět Bohu příjemná jest duch

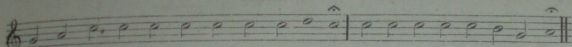
zkormoucený: * srdcem skroušeným a pokorným, Bože, nepohrdneš.

19. Dobrotivě nakládej, Hospodine, v dobré vůli své se Sionem: * aby vzdělány byly zdi Jerusalemské.

20. Tehdáž přijmeš obět spravedlnosti, dary a zápaly: * tehdáž telata na oltář Tvůj klásti budou.

Antif. Pán jako otec k zabiti veden jest, a neotevřel úst svých.

Žalm 89.

1. Pa-ne, ú-to-čí-ště u-činěn jsi nám: * od ná-ro-du do ná-ro-du.

2. Prvé než učiněny jsou hory, a než jest způsobena země a okrslek zemský: * od věků až na věky jsi Ty Báh.

3. Neobracuj člověka v sníženosť: * Jenž jsi řekl: obraťte se synové lidští.

4. Nebo tisíc let před očima Tvýma: * jest jako den včerejší, kterýž pomínul.

5. A jako jedno bdění noční: * jako co se za nic nepokládá, tak jsou jejich léta.

6. Již z rána jako bylina pomíjí, hned toho jitra, kteréhož vykvěte, vadne: * u večer odpadá tuhé a usychá.

7. Ale my hyneme od hněvu Tvého: * a přehlivostí Tvou zděšení jsme.

8. Neb jsi položil před obličej svůj nepravosti naše: * věk náš světlo svého obličje.

9. Protož mizejí všickni dnové naši: * a od hněvu Tvého hyneme.

10. Léta naše jako pavučina počtena budou: * všech dnů let našich při některých jest let sedmdesáte.

11. A jestli kdo při sře, let osmdesáte: * a co nad to víc jich, práce jest a bolest.

12. Neb na to přijde slabost: * a býváme uchváćeni.

13. Kdo zná mocnost hněvu Tvého: * a pro bázeň Tvou kdo může hněv Tvůj zjisti.

14. Učin tedy známou moc svou: * a vyuč srdce naše moudrosti.

15. Obratíš se, Hospodine, až dokavad prodlévati budeš: * a uprositelný buď služebníkům svým.

16. Ať naplnění jsme milosrdenstvím Tvým záhy: * abychom plesati a veseliti se mohli po všecky dny naše.

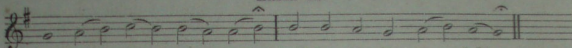
17. Abychom radovali se za dny, v nichž jsi nás ponížil: * za léta, v nichž jsme viděli zlé věci.

18. Vzhledniž na služebníky své a na svá díla: * a spravuj syny jejich.

19. A budiž světlost Hospodina Boha našeho nad námi, a díla rukou našich spravuj nad námi: * ano dílo rukou našich spravuj.

Antif. Zkormoučeno jest srdce mé v útrobě moji, a otráslý se všechny kosti mé.

Žalm 62.

1. Bo - že, Bo - že můj: * k Tobě já zji - tra bdím.

2. Po Tobě má duše žízní: * po Tobě mnohonásobně mé tělo touží.

3. V zemi této pusté, necestné a bezvodné: * tak jako v svatyni ukazoval jsem se Tobě, abych spařoval moc Tvou a slávu Tvou.

4. Neboť lepší jest milosrdenství Tvé nad život: * chváliti rtové moji budou Tebe.

5. Tak velebiti budu Tebe v svém životě: * a ve jménu Tvém pozdvihovati budu svých rukou k Tobě.

6. Jakoby sádlem a tukem byla duše má naplněna: * a rty plesajícími ústa má chváliti budou Tebe.

7. Zpomenu si na Tě na loži svém, v dobách jitrních ještě přemýšlím o Tobě: * neb Ty jsi spomocník můj.

8. A protož v stínu křídel Tvých plesati budu, přilnula má duše k Tobě: * mne ujala pravice Tvá.

9. Oni pak nadarmo hledají duše mé: * vejdouť sami do hlubokosti země.

10. Vydáni budou v ruce meče,

za podíl líškám budou: * král pak veselí se bude v Bohu.

11. Chválení budou všickni, kteříž přísahají skrze Něho: * nebo ústa mluvících nepravé věci zaprána budou.

Žalm 66.

(Zpívá se taktěž.)

1. Bůh smiluj se nad námi, požehnej nám: * osvět obličej svůj nad námi, a smiluj se nad námi.

2. Abychom poznali na zemi cestu Tvou: * mezi všemi národy spasení Tvé.

3. Ať Tebe, Bože, oslavují národové: * ať Tebe oslavují národové všickni.

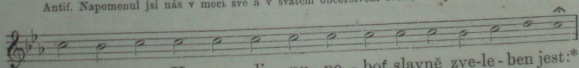
4. Ať se radují a veselí národové: * neb Ty soudíš lidi s pravostí a národy na zemi spravuješ.

5. Ať Tě oslavují národové, Bože, ať Tě oslavují všickni národové: * země naše vydá úrodu svou.

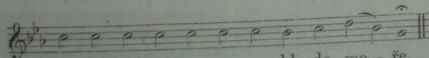
6. Požehnej nás Bůh, Bůh náš, požehnej nás Bůh: * a bojtež se Ho všechny končiny země.

Chvalo zpěv Mojžišův. (Exod. 15.)

Antif. Napomenul jsi nás v moci své a v svatém oběstvení svém, Hospodine.

1. Zpí - vej - me Ho - spo - di - nu, ne - boť slavně zve - le - ben jest: *

ko - ně i jezd - ce u - vr - hl do mo - ře.

2. Síl a má i chvála má jest Hospodin: * neboť byl mi k spasení.

3. Tent jest Bůh můj, Jej oslavovati budu: * Ont jest Bůh otce mého, Jej vyvyšovati budu.

4. Hospodin jest jako muž bojovník, všemohoucí jméno jeho: vozy Faraonovy i vojsko jeho uvrhl do moře.

5. Výborná knížata jeho ztopena jsou v moři rudém: * propasti přikryly je, sstoupili do hlubiny jako kámen.

6. Pravice Tvá, Hospodine, zvelebensa jest v síle; pravice Tvá, Hospodine, pobila nepřítel: * a v množství slávy své ssadil jsi své protivníky.

7. Pustil jsi hněv svůj, kterýžto sežral je jako oheň strniště: * a duchem prchlivosti Tvé jsou vody shromážděny.

8. Stála tekutá voda: * ssedly se propasti u prostřed moře.

9. Rekl nepřítel: Honití budu a dohoním se: * dělití budu kofisti, nasytí se duše má.

10. Vytrhnu z pošvy meč svůj: * pobijet je ruka má.

11. Vál vítr Tvůj, a moře přikrylo je: * potopeni jsou jako olovo v prudkých vodách.

12. Kdo podobný Tobě mezi silnými Hospodine: * kdo podobný

Tobě, tak velebný v svatosti, tak hrozný a chvalitebný, činící divy?

13. Vztáhl jsi ruku svou, i země pozřela je: * vůdce jsi byl v milosrdenství svém lidu, kterýž jsi vykoupil.

14. A nesl jsi jej v síle své: * ku přibytku svatému Tvému.

15. Povstali národové a hněvali se: * bolesti zachvátily obyvatelé Filistínské.

16. Tehdáž zkormoucena jsou knížata edomská, silné moabské podjalo třesení: * ztrnuly všickni obyvatelé chananejsí.

17. Připadni na ně strach a lekání: * pro velikost ramene Tvého.

18. Ať jsou nepohnutelní jako kámen, dokud nepřejde lid Tvůj, Hospodine: * dokud nepřejde lid Tvůj tento, kterýž jsi opanoval.

19. Uveď je a štípní je na hoře dědictví svého: * na přepevném přibytku svém, kterýž jsi vzdělal, Hospodine.

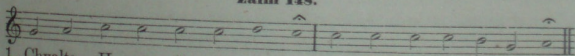
20. Svatyně Tvá, Pane, kterouž ruce Tvé tvrdily: * Hospodin kralovati bude na věky věkův.

21. Nebo vjel jezdec Farao do moře s vozy i s jezdci svými: * a obrátil na ně Hospodin vody mořské.

22. Synové pak israelští šli po suše: * prostředkem moře. —

Antif. Obětován jest, protože sám, tak volil a hříchy naše sám nesl.

Žalm 148.

1. Chvalte Ho-spo-di-na s ne-bes: * chvalte Ho na vý-so-stech.

2. Chvalte Jej všickni andělové Jeho: * chvalte Jej všickni zástupové Jeho.

3. Chvalte Jej slunce i měsíce: * chvalte Jej všechny hvězdy i světlo.

4. Chvalte Jej nebesa nebes: * i všechny vody, kteréž jsou nad nebesy, chvalte jméno Hospodinovo.

5. Neb On řekl a jsou učiněny: * On přikázal, a stvořeny jsou.

6. Upevnil je na věky a na věky věkův: * přikázání uložil jim, a nepomine.

7. Chvalte Hospodina na zemi: * drakové i propasti všecky.

8. Oheň, krupobití, snh i led a bouřlivý vítr: * vykonávajícei rozkaz Jeho.

9. Též i hory a všickni pahrbkové: * stromoví ovocné i všickni cedrové.

10. Zvěř divoká i všeliká hováda: * zeměplazy a pernaté ptactvo.

11. Králové zeměští i všickni národové: * knížata i soudecové země všickni.

12. Mládeci a panny, starci s mladšími chvalte jméno Hospodino: * nebo jméno Jeho samého jest vyvýšeno.

13. Chvála Jeho nad nebe i zemi: * a povýšil rohu lidu svého.

14. Píseň přísluší všem Svatým Jeho: * synům israelským, lidu k Němu se přiblížujícímu.

Žalm 149.

(Zpívá se taktéz.)

15. Zpívejte Hospodinu píseň novou: * v shromáždění Svatých budiž chvála Jeho.

16. Vesel se Israel v tom, kterýž ho učinil: * a synové Sionští v králi svém plesejte.

17. Chvalte jméno Jeho společným zpíváním: * na buben a na harfu Jemu prozpěvujte.

18. Nebo zalíbilo se Hospodinu: * v lidu Jeho a tichých povyšil k spasení.

19. Plesati budou Svatí v slávě: * veseliti se budou na svých ložích.

20. Oslavování Boha v hrdle jejich: * a mečové na obě strany ostří v rukou jejich.

21. K vykonávání pomsty nad pohany: * a k trestání národův.

22. K svazování králů jejich řetězy: * a urozenů jejich pouty železnými.

23. Aby vykonali na nich soud psaný: * to bude k slávě všechněm Svatým Jeho.

Žalm 150.

(Zpívá se taktéz.)

24. Chvalte Hospodina v svatyni Jeho: * chvalte Jej v tvrzi mocnosti Jeho.

25. Chvalte Jej z mocných skutků Jeho: * chvalte Jej podle množství Jeho velikosti.

26. Chvalte Jej zvukem trouby: * chvalte Jej na loutnu a citaru.

27. Chvalte Jej na buben a v společném zpívání: * chvalte Jej na struny a na varhany.

28. Chvalte Jej na cymbály dobře znějící, chvalte Jej na cymbály plesání: * všeliký duch chval Hospodina.

V. Člověk pokoje mého, v kterého jsem doufal.

R. Kterýž jedl chleby mé, rozmnožil proti mně zrádu.

Antif. Zdráco pak dal jim znamení, řka: kteréhož políbím, tenť jest, držeť jej. —

Chvalo zpěv Zachariášův.

1. Po-že - hna-ný Pán Bůh I - sra-el - ský: * že na - vští-vil
a u - či - nil vy - koupe - ní li - du své - ho.

2. I vyzdvihl nám roh spasení: * v domě Davida služebníka svého.

3. Jakož slíbil skrze ústa svatých proroků svých: * kteříž jsou od věků.

4. Vysvobození od nepřátel našich: * a z ruky všech, kteříž nás nenávidí.

5. Aby učinil milosrdenství s otci našimi: * a rozpomenul se na svatou smlouvu svou.

6. Na přísahu, kterouž přísáhl Abrahamovi: * otci našemu, že nám dá.

7. Abychom beze strachu z ruky nepřátel našich vysvobození jsou: * sloužili Jemu.

8. V svatosti a spravedlnosti před Ním: * po všechny dny své.

9. A ty, dítě! prorokem Nejvyššího slouiti budeš: * nebo předejdeš před tváří Páně čest Jeho připravovat.

10. Aby dáno bylo umění spásitelné lidu Jeho: * na odpuštění hříchů jejich.

11. Skrze srdečné milosrdenství Boha našeho: * v němžto navštívil nás, vyšel z výsosti.

12. Osvítit těch, kteří ve tmě sedí a v stínu smrti: * spravení nohou našich na cestu pokoje.

V. Kristus učiněn jest za nás poslušným až k smrti.

Otče náš.

Žalm 50. Smiluj se, na str. 42. (Zpívá se temným hlasem ode dvou sborů.)

Modlitba.

Vzhlédni, prosíme, Hospodine, na tuto čeleď svou, za kterouž Pán náš Ježíš Kristus neodporoval v ruce hříšníků se dáti a muky kříže podstoupiti.

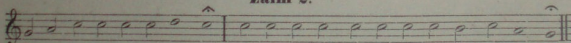
Na veliký pátek.

Na Jitřní.

Nokturn I.

Antif. Sestupují králové země, a knížata scházejí se v jedno proti Hospodinu a proti Pomazanému Jeho.

Žalm 2.

1. Proč se náro-do-vé bouří: * a li-dé proč marné vě-ci přemýšlu-jí.

2. Sestupují se králové země, a knížata scházejí se v jedno: * proti Hospodinu a proti Pomazanému Jeho.

3. Díce: roztrhejme svazky jejich: * a jho jejich od sebe vřzme.

4. Ale Ten, Jenž přebývá v nebesích, směje se jim: * a Hospodin jim se posmívá.

5. Tehdáž mluviti bude k nim v svém hněvu: * a v prehlivosti své zkormoutí je.

6. Já pak ustanoven jsem králem od Něho na Sionu, hoře svaté Jeho: * a ohlašuji příkázání Jeho.

7. Hospodin řekl ke mně: * Syn můj jsi Ty, já dnes jsem zplo-dil Tebe.

8. Požádejž ode mne, a dám tobě národy v dědictví Tvé: * a končiny země u vládařství Tvé.

9. Špravovati je budeš železným prutem: * a jako nádobu hrncí-skou roztrčíš je.

10. A nyní králové usrozumějte sobě: * vyučte se, kteříž soudíte zemi.

11. Služte Hospodinu v bázní: * a s třesením plesejte Jemu.

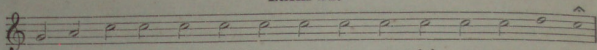
12. Chopte se kázně, aby ne-

rozhněval se Hospodin někdy: * a vy nezahynuli jste sšedše s cesty pravé.

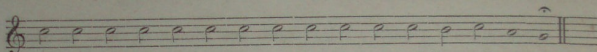
13. Kdyžby se rozpálil v krátce hněv Jeho: * blahoslavení všickni, kteří doufají v Něho.

Antif. Rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metali los.

Žalm 21.

1. Bo-že, Bo-že můj, shlédniž na mne, proč jsi mne o - pu - stil: *

da - le - ko od spa - se - ní mé - ho slo - va mých provi - ně - ní.

2. Bože můj, volám přes den, a nevyslycháš: * i v noci a ne k nemoudrosti sobě.

3. Ty pak v svatyni přebýáš: * chválo Israelova.

4. V Tebeť doufali otcové naši: * doufali a vysvobodil jsi je.

5. K Tobě volali a jsou zachováni: * v Tebe doufali a nejsou zahánbeni.

6. Já pak červ jsem a ne člověk: * pohanění lidí a povrhel obce.

7. Všickni, kteříž mne vidí, posmívají se mi: — mluví rty a hlavou potřásají.

8. Říkajíce: doufáť jest v Hospodina, nechť jej vytrhne: * nechť ho vysvobodí, poněvadž se Mu v něm zalíbilo.

9. Neb Ty jsi, Jenžs mne z života vytáhl: * naděje má od prsů matky mé, na Tebeť uvržen jsem z života.

10. Z lůna matky mé Báh můj jsi Ty: * nevzdalujš se ode mne.

11. Nebo soužení velmi jest blízké: * ještě není, kdo by spomohl.

12. Obklíčila mne telata mnohá: * býkové tuční mne obstoupili.

13. Otevřeli na mne svá ústa: * jako lev dravý a řvoucí.

14. Vylit jsem jako voda: * a rozptýleny jsou mé kosti všechny.

15. Učiněno jest srdce mé jako vosk rozpouštějící se: * u prostřed těla mého.

16. Vypráhla jako střepina síla má, a jazyk můj přilnul k mým dásním: * a v prach smrti jsi mne přivedl.

17. Nebo obklíčili mne psi mnozí: * rota zlostníků oblehla mne.

18. Zbodli mé ruce i nohy: * zčetli mé kosti všechny.

19. Oni pak pozorovali a dívali se na mne: * rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metali los.

20. Ale Ty, Hospodine, nevzdalujš pomoci své ode mne: * vzhledni k obraně mé.

21. Vychvat od meče duši mou, Bože: * a z ruky psa jedinkou mou.

22. Vysvobodíš mne z úst lva: * a od rohů jednorožců mé ponížením.

23. Vypravovati budu o jménu Tvém bratřím svým: * u prostřed shromáždění chvášiti budu Tebe.

24. Kterž se bojíte Hospodina, chvalte Je: * všecko símě Jakobovo Je: oslavujte.

25. Boj se Ho všecko Israelovo símě: * nebt jest nezhrzel, ani porvhl prosbou chudého.

26. Anž odvrátil tváři své ode mne: * nýbrž, když jsem volal k Němu, vyslyšel mne.

27. U Tebe jest chvála má v shromáždění velkém: * sliby své plniti budu před tváří těch, kterž se bojí Jeho.

28. Jísti budou chudí a nasyceni budou, a chváliťi budou Hospodina, kterž hledají Ho: * živa budou srdce jejich na věky věků.

29. Rozpomenou a obrátí se k Hospodinu: * všecky končiny země.

30. A klaněti se budou před obličejem Jeho: * všecky čeledi národů.

31. Nebo Hospodinovo jest království: * a On panovati bude nad národy.

32. Jísti a klaněti se budou Jemu všickni tuční země: * před obličejem Jeho padnou všickni, kterž sstupují do země.

33. A duše má Jemu živa bude: * a símě mé sloužiti bude Jemu.

34. Zvěstován bude Hospodinu budoucí národ: * a vypravovati budou nebesa spravedlnost Jeho lidu, kterýž narozen bude, jež učinil Hospodin.

Antif. Porstali proti mně svědkové nepraví, a seřhala nepravost sobě.

Žalm 26.

(Zpívá se jako předstěly.)

1. Hospodin osvícení mé a spasení mé: * kohož se budu báti.

2. Hospodin ochránce života mého: * kohož se budu strachovati.

3. Když se přibližují ke mně škodliví lidé: * aby mé tělo jedli.

4. Ti, jenž sužují mne, nepřátelé moji: * oni zemdlí a padnou sami.

5. Byť se proti mně vojenští stanové postavili: * nebudet se mé srdce báti.

6. Byť se pozdvihl proti mně boj: * v tomž budu já doufati.

7. Jedné věci žádal jsem od Hospodina, též vždy vyhledávati budu: * abych přebýval v domu Hospodinovu po všechny dny života svého.

8. Abych viděl líbost Hospodinovu: * a navštívil chrám Jeho.

9. Nebo tu mne ukryl ve svém stánku: * v den neštěstí chránil mne v skryší stanu svého.

10. Na skálu mne vyzdvihl: * a nyní také vyvšíl hlavu mou nad mými nepřátely.

11. Obcházel jsem a obětoval jsem v stánku Jeho obět hlasitého zpívání: * prospěvovati budu a chválu vzdávati Hospodinu.

12. Vyslyš, Hospodine, hlas můj, kterýmž jsem volal k Tobě: * smiluj se nade mnou a vyslyš mne.

13. K Tobě mluvilo srdce mé, Tebe hledala tvář má: * tváři Tvé hledati budu, Hospodine.

14. Neodvracuj tváři své ode mne: * neuchyluj se v hněvu od svého služebníka.

15. Spomocníkem mým buď: * neopouštěj mne, aniž zhrzež mnou, Bože můj Spasiteli.

16. Neho otec můj a matka má mne opustili: * Hospodin mne ale přijal.

17. Zákon ulož mně, Hospodine, na své cestě: * a uveď mne na stezku, přímou pro mé nepřátele.

18. Nevydávěj mně v libosti sužujících mne: * nebo povstali proti mně svědkové nepraví, a selhala nepravost sobě.

19. Věřím, že užijím dobré věci Hospodina: * v zemi živých.

20. Očekávej Hospodina, zmúžile se měj: * a posilň se srdce tvé a protož očekávej Hospodina.

V. Rozdělili sobě roucha má.

R. A o můj oděv metali los.

Otče náš.

Z pláče Jeremiáše proroka.

Čtení I. (Kap. 2.)

Heth. Umyslil Hospodin zkaziti zeď dcery sionské: * roztáhl pro-

vazec a neodvrátil ruky své od zhouby: * i kvislelo předezdí a zeď spolu jest rozmetána.

Theth. Pohřženy jsou v zemi brány její: * zkazil a setřel závory její: král její a kněžata její mezi národy: * není zákona a proroci její nenalezli vidění od Hospodina.

Jod. Sedli na zemi, umkli starci dcery sionské: * posypali popelem hlav svých, přepásali se žíněmi: * svěřili k zemi hlavy své panny Jerusalemské.

Kaf. Zhynuly od slzí oči mé, zkormoutila se střeva má: * vylila se na zemi játra má nad potřením dcery lidu mého: * an hyne málčický a kojeneček na ulicích města.

Je - ru - sa - lé - me, Je - ru - sa - lé - me: * o - brať se k Hospo-

di - nu Bo - hu své - - - mu.

R. Všickni přátelé moji opustili mne, a zmocnili se mne ti, jenž úklady mi činili; zradil mne ten, jehož jsem miloval: * a s pohledem strašlivým ranou ukrutnou bijíce, octem napájeli mne.

V. Mezi nepravé uvrhli mne, a neušetřili duše mé. A pohledem strašlivým ranou ukrutnou bijíce, octem napájeli mne.

Čtení II.

Lamed. Matkám svým říkali: * Kde jest pšenice a víno: * když hynuli jako ranění po ulicích města:

* když v lánu matek svých vypouštěli duše své.

Mem. Komu přirovnám tebe, anebo komu připodobním tě, dcero jerusalemská: * komu tě rovná učiním, a potěším tě, panno, dcero sionská: * nebo veliké jest jako moře potření tvé; kdož tě zhojí?

Nun. Proroci tvoji viděli tobě křivé věci a bláznivé: * aniž otvírali nepravosti tvé, aby tě byli k pokání po vzbudili: * ale viděli tobě přijímání křivá i vyhnání.

Samech. Tleskali nad tebou rukama všickni jdouce cestou: * si-

pěli a kývali hlavou svou nad deeron
Jerusalémskou: * „Tolijest,“ rkouce:
„to město dokonalé krásy, radost
veškeré země.“

Jerusaléme, Jerusaléme, obrať se
k Hospodinu Bohu svému.

R. Opona chrámová roztrhla se:
* a všechna země se trásla; lotr s
kříže volal, řka: Rozpomeň se na
mne, Pane, když přijdeš do krá-
lovství svého. —

V. Skály se pukaly a hrobové
se otvírali, a mnohá těla Svatých,
kteříž byli zesnuli, vstala. A všechna
země se trásla atd. jako svrchu až k V.

Čtení III. (Kap. 3.)

Alef. Já muž vída chudobu svou:
* v metle rozhněvání Jeho.

Alef. Mne zahnal jest a uvedl
v temnosti: * a ne ku světlu.

Alef. Toliko ke mně se obrátil:
* a obracel ruku svou celý den.

Beth. Zastaralou učinil kůži mou
i tělo mé: * setřel kosti mé.

Beth. Stavěl v okolků mém: *
a obklíčil mne žlučí a úsilím.

Beth. Ve tmách postavil mne:
* jako mrtvé věčné.

Ghimel. Ohrady vzdělal vůkol
proti mně, aby ch nevyšel: * ponto
mé obtížil.

Ghimel. Ale i když jsem volal
a prosil: * zamítl modlitbu mou.

Ghimel. Sevřel cesty mé kame-
ním čtverhranným: * stezky mé
podvrátil.

Jerusaléme, Jerusaléme obrať se
k Hospodinu Bohu svému.

R. Vinice má vyvolená, já jsem
tě vzdělal: * kterak jsi se obrátila
v hořkost, abys mne ukřižovala a
Barabáše propustila?

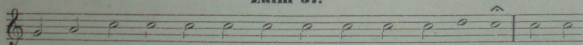
V. Ohradil jsem tě a kameny
vybral jsem z tebe a vystavěl věž.
Kterak jsi se obrátila v hořkost,
abys mne ukřižovala a Barabáše
propustila.

Vinice má atd. opakuje se až k V.

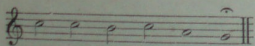
Nokturn II.

Antif. Násilí mi činí, jenž hledají duše mé.

Žalm 37.

1. Ho - spo - di - ne, vprch-li - vo - sti své ne - tresci mne: * a - niž

v hně - vu svém ká - rej mne.

2. Nebo střely Tvé uvízly ve
mně: * a stížil jsi ruku svou nade
mnou.

3. Nenít zdraví na celém těle
mém pro hněvivost Tvou: * ne-
mají pokoje kosti mé pro hříchy mé.

4. Nebo nepravosti mé vystou-
pily nad mou hlavu: * a jako brí-
mě těžké obtížily se nade mnou.

5. Zahnojily a porušily se mé
jizvy: * pro nemoudrost mou.

6. Bídny učiněn jsem a shrben

jsem do konce: * celý den chodím zarmoucený.

7. Nebo ledví má mrzkosti jsou plna: * a není zdraví na těle mém.

8. Strýzněn jsem a ponížen jsem přišel: * řvu pro lkání srdce svého.

9. Pane, před Tebou jest všecka má žádost: * a lkání mé není před Tebou skryto.

10. Srdce mé zkormouceno jest, opustila mne má síla: * a světlo očí mých, ani to není se mnou.

11. Přátelé moji i nejbližší moji: * proti mně se přibližují a zastavují.

12. A kteří vedle mne byli, z daleka stojí: * a ti, jenž hledají duše mé, násilí mi činí.

13. A kteří mi zlého přejí, převráceně mluví: * a přes celý den lest smýšlejí.

14. Já pak jako hluchý neslyším: * a jsem jako němý, kterýž úst svých neotvírá.

15. A tak jsem jako člověk, kterýž neslyší: * a kterýž nemá v ústech svých odmlouvání.

16. Neboť v Tebe, Hospodine, doufám: * Ty, Pane Bože můj, vyslyšíš mne.

17. Nebo jsem řekl: atby někdy neradovali se nade mnou nepřátelé moji: * a kdyžby poklesly nohy mé, nade mnou se nevychloukali.

18. Poněvadž já k utrpení jsem hotov: * a bolest má před obličejem mým jest vždycky.

19. Nepravost svou vyznávati budu: * a mysliti na smíření pro hřích svůj.

20. Nepřátelé pak moji živi jsou a sílí se nade mnou: * a rozmnožují se ti, jenž nenávidějí mne neprávě.

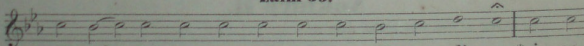
21. Kterí se odplacují zlým za dobré, utrhají mně: * protože jsem dobrého následoval.

22. Neopouštějž mne, Hospodine, Bože můj: * nevzdalujž se ode mne.

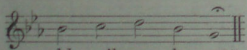
23. Pospěš k spomožení mému: * Pane Bože spasení mého.

Antif. Ať se zahanbí a zastydí, kteříž hledají duše mé, aby mi ji odjali.

Žalm 39.

1. Toužeb - ně o - če - ká - val jsem Ho - spo - di - na: * i na-

klo - nil se ke mně.

2. A prosby mé vyslyšel: * a vyvedl mne z studnice bída a z bláta bahnivého.

3. A postavil nohy mé na skále: * a zřídil kroky mé.

4. A vložil v ústa má píseň novou: * chválu Bohu našemu.

5. Uhlédají to mnozí a báti se budou: * a doufati budou v Hospodina.

6. Blahoslavený ten člověk, jež muž jest jméno Hospodinovo nadějí jeho: * a neohledá se na mar-nosti a bláznovství křivá.

7. Mnohé věci učinils Ty, Hospodine Bože můj, a divné jsou Tvé skutky: * i v myšleních Tvých není, kdoby podobný byl Tobě.

8. Chtěl bych je ohlašovati a vy-

pravovati: * rozmnožení jsou nad počet.

9. Oběti a darů nechtěl jsi: * ale uši jsi mi dokonal.

10. Oběti zápalné a oběti za hřích nežádal jsi: * tehdy řekl jsem: hle přicházím.

11. Na počátku knihy psáno jest o mně, abych Tvou vůli činil: * Bože můj, chtěť jsem to, a zákon Tvůj byl jest u prostřed srdce mého.

12. Zvěstoval jsem spravedlnost Tvou v velikém shromáždění: * hle, rtům svým zbraňovati nebudu; Ty víš to, Hospodine.

13. Spravedlnosti Tvé neukryl jsem v srdci svém: * pravdu Tvou a spasení Tvé jsem vypravoval.

14. Neukryl jsem milosrdenství Tvého: * a pravdy Tvé před mnohým shromážděním.

15. Ty pak, Hospodine, nevzdaluj slitování svých ode mne: * milosrdenství Tvé a pravda Tvá vždy at mne ošťihají.

16. Neboť jsou mne obklíčily

zlé věci, jichž není počtu: * postihly mne nepravosti mé, tak že nemohu jich viděti.

17. Rozmnožily se nad vlasy hlavy mé: * a srdce mé mne opustilo.

18. Račiz Ty mne, Hospodine, vyprostiti: * Hospodine, vzezří ku pomoci mé.

19. Ať se zahanbí a zastydí spolu, kteříž duše mé hledají: * aby mi ji odjali.

20. Zpět ať se obrátí a zastydí se: * kteříž mi chtějí zlého.

21. Ať nesou i hned své zahanbení: * kteříž říkají mi: hahá, hahá.

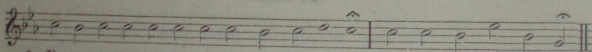
22. Ale ať se veselí a radují nad Tebou všickni hledající Tebe: * a ať říkají vždycky: Vele-slaven budiž Hospodin — ti, jenž milují spasení Tvé.

23. Já pak chudý jsem a nutný: * a však Hospodin o mne pečuje.

24. Spomocník můj a obránce můj jsi Ty: * Bože můj neprodlévejž.

Antif. Cizí povstali proti mně, a silni hledají duše mé.

Žalm 53.

1. Bo-že, ve jménu svém u-čin mne spase-na: * a v mo-ci své suď mne.

2. Bože, vyslyš mo dlitbu mou: * ušima pozoruj na slova úst mých.

3. Nebo cizí povstali proti mně, a silní duše mé hledají: * a nepředstavili sobě Boha před obličej svůj.

4. Neb hle, Bůh spomahá mně: * a Hospodin jest duše mé obránce.

5. Obrát to zlé na mé nepřá-tely: * a v pravdě své vyhniž je.

6. I budou dobrovolně oběto-

vati Tobě: * a oslavovati budu jméno Tvé, Hospodine, neboť dobré jest.

7. Nebo z soužení všelikého jsi mne vytrhl: * a na nepřátele mé shlédlo oko mé.

V. Povstali proti mně svědkové nepraví.

R. A selhala nepravost sobě.

Otče náš.

Čtení IV.

Z pojednání sv. Augustina
biskupa o žalmech.

(Na žalm 63, 2.)

Ochránils mne, Bože, od schůzky zlostníků, od množství těch, kteříž páší nepravost. Pohlédme již na onu hlavu naši. Mnozí mučenníci podobné věci trpěli, ale nic tak jasně neukazuje se nám, jako tato hlava mučenníků; tuť lépe poznati můžeme, co oni zakusili. Ochráňen jest od množství zlostníků, ješto chránil jej Bůh, ješto chránil tělo své sám Syn a spolu člověk, jehož podobu nesl; neboť Syn člověka On jest, i Syn Boží. Syn Boží pro způsobu Boží, a Syn člověka pro způsobu služebníka, máje moc život svůj položiti a opět jej vzíti. Což tedy mohli Jemu učiniti nepřátelé? Zabíli tělo, duši však nezabíli. Pozorujte. Málo by to bylo, aby Pán mučenníky slovem toliko povzbuzoval, kdyby je byl vlastním příkladem nesl.

R. Jako na lotra vyšli jste s meči a kyji, abyste mne jali: * Každý den sedával jsem u vás uče v chrámu a nejali jste mne; a hle, nyní zbičovaného vedete mne k ukřižování.

V. Když pak vztáhli ruce na Ježíše a jali Jej, řekl k nim. Každý den atd. jako svrchu až k V.

Čtení V.

Vy víte, jaká to schůze zlostníků, a jaké to množství pášících nepravost. Jakou nepravost? Že chtěli zabiti Pána Ježíše Krista. Tolik skutků dobrých, praví, činil jsem mezi vámi: pro který z nich chcete mne zabiti? Měť útrpnost se všemi nemocnými jejich, uzdravil všechny churavé jejich, kázal království Boží, vytýkal jim nepravosti jejich, aby k těmto nelibost

vzali ne však k lékařům, jenž je uzdravoval. Oni však za všechna tato uzdravování jsouce nevdeční, jako v prudké zimnici šílení, vzteklostí zuřice proti lékařům, kterýž přišel, aby je uzdravil, umřeli sobě, Jej zabíti: tak jakoby způsobem tím chtěli se přesvědčiti, jeli On v pravdě člověk, kterýž umříti může, aneb jeli něco více nežli člověk, kterýž nepodá se smrti. Řeč jejich poznáváme z knihy Moudrosti Salomounovy: K smrti nejohavnější — řkou — odsudme Ho. Zkoušejme Ho nebo tu bude poznán z řečí svých. Nebo je-li pravý Syn Boží, nechat vysvobodí Jej.

R. Tmy učiněny jsou, když ukřižovali Židé Ježíše: a okolo hodiny deváté zvolal Ježíš hlasem velikým: Bože můj, proč jsi mne opustil? * a nakloniv hlavy, vypustil duši.

V. Zvolav Ježíš hlasem velikým řekl: Otče, v ruce Tvé poručím ducha svého. A nakloniv hlavy vypustil duši.

Čtení VI.

Naostříli jako meč jazyky své. Neřcetež Židé: My jsme nezabíli Krista. Proto zajisté vydali Jej vladaři Pilátovi, aby jaksi se zdálo, že na smrti Jeho podílu nemají. Neboť když jim Pilát řekl: Usmrte Jej sami, odpověděli: Nám nelze nikoho usmrtiti. Nepravost zločinu svého na soudec člověka chtěli uvrhnouti; ale zdalž i Boha soudec podvedli? Tím, co učinil Pilát, stal se účastným hříchu; avšak u přirovnání k nim mnohem menší nesl vinu. Snažil se zajisté, pokud mohl, aby Jej z rukou jich vytrhl: neboť proto zbičovaného vyvedl Jej k nim. Ne pak ze msty dal Pána bičovati, ale že chtěl zlosti jejich dostihnouti: aby tak aspoň se ukonejšili a ustáli zádati smrti Jeho, kdyžby Jej zbičo-

vaného uzřeli. Učinil i to. Když pak na svém stáli, víte, že umyl ruce své a pravil, že toho sám ne- učinil a že nevinen jest smrti Jeho. Přec však to učinil. Pakli tedy on vinu nese, proto že to učinil, byť i přinucen jsa, čím méně jsou ne- vini, jenž jej přinutili, aby tak učil- nil? Ovšem že nejsou. A přec on vynesl nad Ním ortel a dal Jej ukři- žovati, a tak řka sám Jej usmrtil, ale i vy Židé usmrtili jste Jej. A kterak jste Jej usmrtili? Mečem ja- zyka: naostril jste jistě jazyky své. A zdali jste Jej neprobodli tehďž, když jste volali: Ukřižuj, ukřižuj?

R. Duši mou milou vydal jsem v ruce bezbožných, a učiněno jest mi dědictví mé, jako lev v lese: vydal proti mně hlasy protivník, řka: Shromážděte se, a pospěšte, abyste jej pohltili: postavili mne na poušti osamělé, a kvílela nade mnou veškerá země: * nebo není nalezen, kdoby poznal mne a činil mi dobře.

V. Povstali proti mně muži bez milosrdenství, a nešetřili duše mé * nebo není nalezen, kdoby poznal mne a činil mi dobře.

R. Duši mou milou atd. opakuje se až k V.

Nokturn III.

Antif. Od těch, kteří povstávají proti mně, vysvobod mne, Hospodine, nebo obklíčili duši moji.

Žalm 58.

1. Vy - tr - hni mne od ne - přá - tel mých, Bo - že můj: * a od
těch, kte - říž po - vstá - va - jí pro - ti mně, vy - svo - bod mne.

2. Vytrhni mne od těch, kteříž páší nepravosti: * a od mužů vra- žedných zachovej mne.

3. Nebo hle, lapali po duši mé: * obořili se na mne mocní nepřá- telé.

4. Aniž jest nepravost při mně, aniž jaký hřích, Ho - spodine: * bez nepravosti jsem běžel a zachoval se.

5. Povstaň mi vstříc a viz sám Ty, Ho - spodine: * Bože mocností, Bože israelský.

6. Vzeří, aby navštívil všecky národy: * nesmíluj se nad žádným z těch, kteří páší nepravost.

7. Obrátí se k večerou a hlad

budou jako psi trpěti: * a obchá- zeti budou města.

8. Aj coť mluví utrhačně ústy svými, a meč v e rtech jejich: * nebo říkájí: zdaliž kdo slyší?

9. Ale Ty, Hospodine, směješ se jim: * všecky národy v nic uvedeš.

10. Sílu svou v Tobě skládati budu, neb Bůh obránce můj jsi: * milosrdenství Boží pře dejde mne.

11. Bůh ukáže mi vítězství nad nepřátele mými; nezbíjej jich: * aby snad nezapomenuli lidé moji.

12. Ale rozptylí je mocí svou: * a svrhni je, Pane obránce můj.

13. Provinění úst jejich, řeč
rtů jejich: * a at jati jsou v pýše
své.

14. A pro lání a lež prohlášení
budou k vyhlazení: * v hněvu vy-
hlazení, a nebude jich.

15. I poznajíť, že Bůh panuje
nad Jakobem: * a nad končinami
země.

16. Obrátí se k večerou, a hlad
budou jako psi trpěti: * a obchá-
zeti budou město.

17. Oni se rozptýlí, aby po-
jedli: * reptati budou, pakli nebudou
nasyceni.

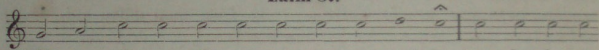
18. Já pak zpívati budu o sile
Tvé: * a zítřka budu nad milosr-
denstvím Tvým plesati.

19. Nebo jsi byl obránce můj:
* a útočiště mé v den soužení
mého.

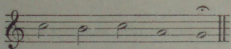
20. Spomocníku můj, Toběť zpí-
vati budu, neb jsi Bůh obránce
můj: * Bůh můj, milosrdenství mé.

Antif. Známe mě vzdálil jsi ode mne: vydán jsem a nemohu vyváz-
nouti.

Žalm 87.

1. Ho - spo - di - ne Bo - že spa - se - ní mé - ho: * ve dne i v no -

ci vo - lám k To - bě.

2. Vstoupíš před obličej Tvůj
má modlitba: * naklón ucha svého
k u prosbě mé.

3. Nebo naplněna jest strastmi
má duše: * a život můj k smrti
se přiblížil.

4. Počten jsem mezi ty, kteříž
sestupují do jámy: * učiněn jsem
jako člověk bez pomoci, jako mezi
mrtvými propuštěný.

5. Jako zranění spící v hrobích,
na něž nevzpomínáš více: * jenž
od ruky Tvé jsou odvrženi.

6. Položili mne v nejhlubší já-
mu: * v temnost a ve stín smrti.

7. Prchlivost Tvá doléhá na
mne: * a všecka vlnobití svá uvedl
jsi na mne.

8. Známe mě jsi vzdálil ode
mne: * v ošklivost mne vzal sobě.

9. Vydán jsem a nemohu vyváz-
nouti: * oči mé hynou bedou.

10. Protož volám, Hospodine, celý

den k Tobě: * před Tebou ruce
své rozprostírám.

11. Zdalíž na mrtvých činiti bu-
deš divy: * aneb snad lékaři vzkřísí
je, a budou Tě chváliti?

12. Zdalí vypravovati bude kdo
v hrobě milosrdenství Tvé: * a
pravdu Trou v zahynutí?

13. Zdalíž poznání budou v
temnosti divní skutkové Tvoji: *
a spravedlnost Tvá v zemi zapo-
menutí?

14. Já pak, Hospodine, k Tobě
volám: * a z jitra předchází Tě
modlitba má.

15. Proč, Hospodine, modlitbu
mou zamítáš: * a odvracuješ tvář
svou ode mne?

16. Chudý jsem já, a v lopotách
od své mladosti: * vyvýšen pak
jsa, ponížen jsem a zkormoucen.

17. Na mne shrnul se přisný

hněv Tvůj: * a hrůzy Tvé mne zkormoutily.

18. Obklíčuj mne jako voda celý den: * obklíčuj mne hromadně.

19. Vzdálils ode mne přítele a bližního mého: * a známé mé od bídý mé.

Antif. Úklady činí duši spravedlivého, a krev nevinnou odsuzují.

Žalm 93.

(Zpívá se jako předešlý.)

1. Bůh pomsty jest Hospodin: * Bůh pomsty svobodně jedná.

2. Zdvihni se Ty, Jenž soudíš zemi: * pyšným dej odplatu.

3. Až dokud hříšníci Hospodine: * až dokud hříšníci budou se vychloubati.

4. Až dokud žvátí a nepravost mluvíti budou: * a hrdé mluvíti budou všickni, kteříž páší nespravedlnost.

5. Lid Tvůj snižují, Hospodine: * a dědictví Tvému příkoří činí.

6. Vdovu a přechozího zabijí: * a sirotky usmrcují.

7. Říkajíce: Nevidí to Hospodin: * aniž na to pozoruje Bůh Jakobův.

8. Srozumějtež vy nemoudří z lidu: * a vy blázni jednou sobě usmyslete.

9. Zdali Ten, kterýž učinil ucho, neslyší: * aneb, kterýž způsobil oko, nespátří?

10. Zdali ten, kterýž tresce národy, kárati nebude: * Jenž učí člověka moudrosti?

11. Hospodin zná myšlení lidská: * že marná jsou.

12. Blahoslavený člověk, kteréhož Ty cvičíš, Hospodine: * a jehož ze zákona svého vyučuješ.

13. Aby mu ulevil za dnů zlých:

* ažby vykopána byla hříšníkům jáma.

14. Neboť nezavrhne Hospodin lidu svého: * a dědictví svého neopustí.

15. Ažby spravedlnost navrátila se v soud: * a s ní všickni, jenž jsou přímého srdce.

16. Kdožby se zasadil o mne proti zlostníkům: * aneb kdoby se byl postavil se mnou proti těm, kteříž páší nepravost?

17. Kdyby mi byl Hospodin nespomohl: * o malíčko bylaby bydla duše má na onom světě.

18. Již jsem řekl: Noha má klesla: * ale tu milosrdenství Tvé, Hospodine, spomohlo mně.

19. Podlé množství bolestí mých v mém srdci: * potěšování Tvá duši mou obveselovala.

20. Zdalž se přidržíš Tebe stolice nepravosti: * Ty, Jenž vymýšlíš těžkost v přikazání?

21. Úklady činí duši spravedlivého: * a krev nevinnou odsuzují.

22. Ale Hospodin jest mi za útočiště: * a Bůh můj za pomoc naděje mé.

23. A On odplatí jim nepravost jejich, a v zlosti jejich zahladí je: * Hospodin Bůh náš zahladí je. —

V. Mluvíli proti mně jazykem lstivým.

R. A řeči nenávisti obklíčili mne, a bojovali proti mně darmo. Otče náš.

Čtení VII.

Z listu sv. Pavla apoštola k Židům.

(Kap. 4. a 5.)

Pospěšmež tedy vjíti do toho odpočinutí, aby neupadl někdo v týž příklad nevěry. Živát jest zajiště řeč Boží a mocná a pronika-

věšší nad všeliký meč na obě strany ostrý, a dosahuje až do rozdělení duše a ducha, kloubů také i morku v kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce. A není žádného neviditelného stvoření před očima Jeho: ale všechny věci jsou nahé a odkryté očím Toho, o kterémž jest řeč naše. Protož majíce tak velkého nejvyššího kněze, kterýž pronikl nebesa, Ježíše, Syna Božího, držmež to vyznání. Nebo nemáme nejvyššího kněze, kterýžby nemohl míti lftost nad mdlobami našimi, ale zkušeného ve všem podobně nám kromě hřichu. —

R. Vydali mne v ruce bezbožných a mezi nespravedlivé uvrhli mne, a neušetřili duše mé, shromáždili se naproti mně silní: * a jako obrové stojí proti mně.

V. Cizí povstali proti mně, a silní hledají duše mé. A jako obrové stojí proti mně.

Čtení VIII.

Přistupmež tedy s doufáním k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a nalezli milosti k příhodné pomoci. Všeliký jistě nejvyšší kněz, z lidí vzatý, pro lidi bývá ustanoven v těch věcech, kteréž jsou Boží, aby obětoval dary a oběti za hřichy; kterýžby mohl lftost míti nad těmi, kteříž nevědí a bloudí; neb on sám také obklíčen jest mdlobou: a protož má, jako za lid, tak také i za sebe samého obětovati za hřích. —

R. Ježíše zradil bezbožník nej-

vyšším knížatům kněžským a starším lidu: * Petr pak šel za Ním z daleka, aby viděl konec.

V. Přivedli pak Ježíše ku Kaifáři, knížeti kněžskému, kdežto zákonníci a fariseové byli se sešli. Petr pak šel za Ním z daleka, aby viděl konec.

Čtení IX.

Aniž kdo sám sobě osobuje té cti: ale kdož povolán bývá od Boha jako Áron. Tak i Kristus ne sám sebe oslavil, aby byl nejvyšším knězem, ale ten, kterýž k Němu řekl: Syn můj jsi Ty, já dnes zplodil jsem Tebe. Jakož i na jiném místě praví: Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Kterýžto za dnů těla svého s voláním mocným obětoval modlitby a ponížené prosby tomu, kterýžby ho mohl vysvoboditi od smrti, a vyslyšen jest pro svou uctivost. A ačkoli byl Syn Boží, však z toho, co trpěl, naučil se poslušností: a dokonav, učiněn jest všechněm sebe poslušným příčinou věčného spasení; nazván od Boha nejvyšším knězem podle řádu Melchisedechova.

R. Zakalily se oči mé od pláče mého, nebo vzdálen jest ode mne, kdoby potěšil mne. Vizte všickni národové, * jestli bolest podobná, jako bolest má.

V. Ó vy všickni, kteříž jdete cestou, pozorujte a vizte, * jestli bolest podobná, jako bolest má.

Zakalily se atd. jako svrchu až k V.

K Chvalám.

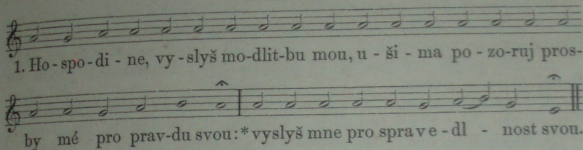
Antif. Vlastního Syna svého nešetřil Bůh, ale za nás za všechny vydal Jej.

Žalm 50.

Smiluj se nade mnou na str. 332.

Antif. Seřtin jest ve mně duch můj, zkormouceno jest ve mně srdce mé.

Žalm 142.

1. Ho - spo - di - ne, vy - slyš mo - dlit - bu mou, u - ši - ma po - zo - ruj pros -
by mé pro prav - du svou: * vyslyš mne pro sprá - ve - dl - nost svou.

2. A nevcházej v soud se svým služebníkem: * nebo není ospravedlněn před obličejem Tvým ničádný živý.

3. Nebo stíhá duši mou nepřítel: * potírá život můj až k zemi.

4. Staví mne na místa temná, jako mrtvé ode věku: * a protož sevřin jest ve mně duch můj, zkormouceno ve mně srdce mé.

5. Vzpomínám na dny starodávních, přemýšlím o všech skutečích Tvých: * a činy rukou Tvých rozjímám.

6. Vztahuji své ruce k Tobě: * duše má jako země bez vody po Tobě žizní.

7. Rychle vyslyš mne, Hospodine: * nebo hyne duch můj.

8. Neodvracuj tváří své ode

mne: * sic jinak podoben budu těm, kteříž sstupují do hrobu.

9. Učiň, ať časně zkusím milosrdenství svého: * nebo v Tebe doufám.

10. Známu učiň mi cestu, po kteréž bych choditi měl: * nebo k Tobě duše své pozdvihuji.

11. Vytrhni mne od nepřátel mých, Hospodine, k Tobě se utíkám: * nauč mne činiti vůli Tvou, nebo Bůh můj jsi Ty.

12. Duch Tvůj dobrý vediž mne po cestě přímé: * pro jméno své, Hospodine, obživí mne, dle pravosti své.

13. Vyveď duši mou ze soužení: * a podlé milosrdenství svého vyhlad mé nepřátely.

14. A vypleň všechny, kteříž duši mou sužují: * neb já jsem služebník Tvůj.

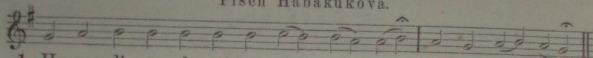
Antif. Řekl lotr k lotru: My zajisté za skutky naše tak hrozný trest jsme zasloužili, tento pak co zlého učinil? Rozpomeň se na mne, Pane, když přijdeš do království svého.

Žalm 62. Bože, Bože můj, a následující 66. Bůh smiluj se na str. 334.

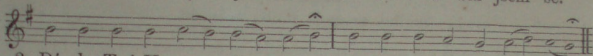
Antif. Když zarmoucena bude duše má, Hospodine, na milosrdenství se rozpomeň. —

Píseň Habakukova.

1. Ho-spo-di - ne, sly-šel jsem slo - vo Tvé: * a bál jsem se.

2. Dí - lo Tvé, Ho-spo - di - ne: * u prostřed let, ob-živ je.

3. U prostřed let známé je učí-
nš: * když se rozhněváš, na mi-
losrdenství se rozpomeněš.

4. Bůh přijde od poledne: * a
Svatý s hory Fáran.

5. Obestřela nebesa sláva Jeho:
* a chvály Jeho plná jest země.

6. Blesk Jeho bude jako světlo:
* rohové v rukou Jeho.

7. Tam skryta jest síla Jeho:
* smrt půjde před tváří Jeho.

8. A ďábel před nohama Jeho
vyjde: * stál a změřil zemi.

9. Pohleděl a rozptýlil národy:
* zetříný jsou hory věčné.

10. Páhrbkové světa sklonili
se: * před cestami věčnosti Jeho.

11. Pro nepravost viděl jsem
stany mouřenínské: * zkormouceny
jsou kůže země Mediánské.

12. Zdali na řeky rozhněval jsi
se, Hospodine: * aneb proti řekám
prchlivost Tvá, anebo proti moři
Tvé rozhněvání?

13. Jenž vsedneš na koně své:
* a vozové Tvoji spasením jsou.

14. Vzbudíš, vzbudíš lučistě
své: * přísahy pokolením, kteréž
jsi mluvil.

15. Rozdělíš řeky země, spatřily
a pocítily bolest hory: * hlubina
vod minula.

16. Vydala propast hlas svůj:
* výsost své ruce zdvihla.

17. Slunce a měsíc stály v pří-
bytku svém: * v světle střel Tvých
půjdou, v blesku blýskajícího se
kopí Tvého.

18. Pošlapáš zemi v zuřivosti:
* zmámíš národy v prchlivosti.

19. Vyšel jsi k spasení lidu
svého: * s Pomazaným svým ku
spaseení.

20. Pobíl jsi hlavu z domu bez-
božného: * obnažil jsi jej od spodu
až po hrdlo.

21. Zlořečil jsi berlám jeho, hlavě
bojovníkův jeho: * přicházejícím
jako víchr k rozptýlení mne.

22. Plesání jich jako toho: *
jenž chudého v skrytě zřítá.

23. Cestu v moři učinil jsi
koňům svým: * ve blátě vod mno-
hých.

24. Slyšel jsem, i zarmoutilo se
srdce mé: * od hlasu zatřásl se
rtové moji.

25. Vejdí v mé kosti shnilost:
* a pode mnou zhnojíž se.

26. Ať odpočinu v den sou-
žení: * ať vstoupím k lidu našemu
hotovému.

27. Neboť fík nebude kvěsti:
* plodu nebude na vinicích.

28. Sklame ovoce olivy: * a
rolí pokrmu nepřinesou.

29. Odjat bude dobytek od ov-
čince: * a nebude u jeslí skota.

30. Ale já radovati se budu v
Hospodinu: * a plesati budu v Bo-
hu mém Spasiteli.

31. Bůh Pán síla má: * a učiní
jako jelenův nohy mé.

32. A na výsosti mé provodí
mne vítěz: * žalmy zpívajícího.

Antif. Rozpomeň se na mne, Pane, když přijdeš do království svého.

Antif. Vstávil nad blavu Jeho vinu Jeho napasnou: Ježíš Nazaretský, král židovský.

Požehnaný viz na str. 336.

Žalm 148. Chvalte, též **149.** a **150.** viz na str. 335.

V. Kristus učiněn jest za nás poslušným až k smrti, smrti pak kříže. Otče náš.

V. Postavil mne v místa temná.
R. Jako mrtvé od věků.

Žalm 50. Smiluj se a modlitba na str. 332.

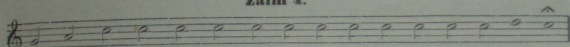
Na bílou sobotu.

Na Jitřni.

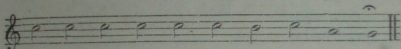
Nokturn I.

Antif. V pokoji spáti a odpočívati budu.

Žalm 4.

1. Když jsem Ho vzý-val, Bůh sprave-dl-no-sti mé mne vy-sly-šel: *

v sou-že-ní způ-so-bils mi pro-stranství.

2. Smiluj se nade mnou: * a vyslyš modlitbu mou.

3. Synové lidští, dokavadž těž-kého srdce: * proč milujete mar-nost a lži hledáte?

4. Věztež, že divna učinil Ho-spodin Svatého svého: * vyslyšf mne Hospodin, když volati budu k Němu.

5. Hněvejte se a nehřešte: * co pravíte v srdcích svých, na lo-žech svých oželte.

6. Obětujte oběť spravedlnosti a doufejte v Hospodina: * mnozí říkají: Kdož nám ukáže do dobré věci?

7. Znamenáno jest nad námi světlo obličejů Tvého, Hospodine: * radost dal jsi v srdce mé.

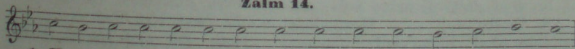
8. Větší než oni mívají, když plodem obilí, vína a oleje svého: * jsou o bdaření.

9. Proto v pokoji spáti: * a odpočívati budu.

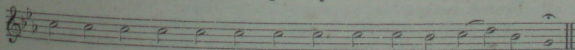
10. Nebo Ty, Hospodine, ob-zvláštně: * v naději postavils mne.

Antif. Přebývatí bude v stánku Tvém a odpočine na hoře svaté Tvé.

Žalm 14.

1. Ho-spo-di-ne, kdo bu-de pře-bý-va-ti ve stánku Tvém: *

a - neb kdo od-po-čí-va-ti na Tvé ho-ře sva-té?

2. Ten, kdo chodí bez poškrvny: * a činí spravedlnost.

3. Kdo mluví pravdu ve svém srdci: * kdo nečiní lsti jazykem svým.

4. Aníž činí bližnému svému zlého: a pohanění proti bližním svým ne přijímá.

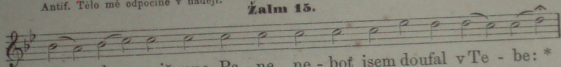
5. Ten, před jehož očima jest zlostník v neváznosti: * ale v poctivosti bojící se Hospodina.

6. Kdo přísahá bližnému svému a neklame: * kdo peněz svých nedává na lichvu a darů proti nevinnému nepřijímá.

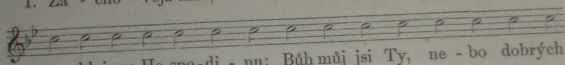
7. Ten, kdo to činí: * nepohneť se na věky.

Antif. Tělo mé odpočine v naději.

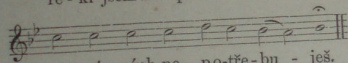
Žalm 15.

1. Za - cho - vejž mne, Pa - ne, ne - bot jsem doufal v Te - be: *

ře - kl jsem Ho - spo - di - nu: Bůh můj jsi Ty, ne - bo dobrých

vě - cí mých ne - po - tře - bu - ješ.

2. Ale k Svatým, kteří jsou v zemi Jeho: * všecku libost mou naklonil.

3. Rozmnožily se nemoci jejich: * potom chvátili.

4. Neshromáždím schůzek jejich z krví: * aniž připomínati budu jmen jejich skrze rty své.

5. Hospodin díl dědictví mého a kalicha mého: * Ty sám jsi Ten, Jenž navrátíš mi dědictví mé.

6. Provazové padli mi na výborných místech: * nebo dědictví výborné se dostalo mi.

7. Dobrořečiti budu Hospodinu, kterýž mi dal rozum: * a nad to až do noci nablížeji mne ledví má.

8. Představuji sobě Hospodina vždycky před oči své: * neb jest mi po pravici, abych se nepohnul.

9. Protož rozveselilo se srdce mé, a můj jazyk zplesal: * nad to i tělo mé v naději odpočine.

10. Nebo nezanecháš mé duše

v hrobě: * aniž dáš Svatému svému viděti porušení.

11. Známe učiníš mi cesty života, naplníš mne radostí před tvářmi Tvou: * rozkoše po pravici Tvé budou až do konce.

V. Protož v pokoji. R. Spáti a odpočívati budu.

Otče náš.

Z pláce Jeremiáše proroka.

Čtení I. (Kap. 3.)

Heth. Milosrdenství Hospodino - vo, že jsme nezhyňuli: * neb jsou nepřestala slitování Jeho.

Heth. Poznávám na usvitě: * mnohá jest víra Tvá.

Heth. Díl můj jest Hospodin, řekla duše má: * protož očekávati budu Jeho.

Teth. Dobrý jest Hospodin doufajícím v Něho: * duši hledající Jeho.

Teth. Dobré jest očekávati: * s mlčením spase ní Božho.

Teth. Dobré jest ti muž: * když ponese jho od mladosti své.

Jod. Seděti bude samotěn a mlčeti: * neboť vzal je na sebe.

Jod. Položí svá ústa v prachu: * zdaliby naděje byla.

Jod. Podá líce jej bijícímu: * nasycen bude potupami.

Jerusaléme, Jerusaléme: obrať se k Hospodinu Bohu svému.

R. Jako ovce k zabiti veden jest, a když zle s Ním nakládáno, neotevřel úst svých; vydán jest na smrt, * aby obživil lid svůj.

V. Vydal na smrt život svůj a s hříšnými počten jest. Aby obživil lid svůj.

Čtení II. (Kap. 4.)

Alef. Kterak zatemněno jest zlato, proměnila se překrásná barva: * rozmetáno jest kamení svatyně na rohu veškerých ulic.

Beth. Synové sionští slavní a odění zlatem prvním: * jak jsou počteni za nádoby hliněné, dílo rukou hrnčře.

Ghimel. Však i potvory podávají prsu, krmí mláďata svá: * dcera pak lidu mého ukrutná jako pštros na poušti.

Daleth. Jazyk kojence přilnul žlázi k dásním jeho: * malíčci žádali chleba, a nebyl, kdoby jim ho lálal.

He. Kteří jídali rozkošně, zhylnuli jsou na cestách: * kteří chováni byli v zlatohlavích, chopili se lejna.

Vau. I větší jest učiněna ne-

pravost dcery lidu mého nad hřích Sodomy: * kteráž podvrácena jest v okamžení a neužaly se jí ruce.

Jerusaléme, Jerusaléme: obrať se k Hospodinu Bohu svému. —

R. Jerusaléme, vstaň a slevěš s sebe roucho veselí, oblec se v popel a žíni * nebo v tobě zabit jest Spasitel Israele.

V. Vyvoď jako potok slzy dnem i nocí, nechať pláče zřetelnice oka tvého. Nebo v tobě zabit jest Spasitel Israele.

Počíná modlitba Jeremiáše, proroka.

Čtení III. (Kap. 5.)

Rozpomeň se, Hospodine, co se stalo nám: popať a viz pohanění naše. Dědictví naše k cizím jest obráceno: domové naši k cizozemcům. Siroteci učiněni jsme bez otce: matky naše jako vdovy. Vodu svou pijeme za peníze: dříví naše za cenu kupujeme. Hnali nás za šíje naše: umdleným nedali odpočinku. Egyptu podali jsme ruku i Assyryským: abychom nasyceni byli chlebem. Otcové naši zhřešili a není jich: a my neseme nepravosti jejich. Služebníci panují nad námi: není, kdoby vykoupil z ruky jejich. S nebezpečenstvím duší našich snášíme sobě chleba: od tvari meče na poušti. Kůže naše jako pec jest vypálena: hrůzami hladu náramného. Zlehčili ženy na Sionu: a panny v městech Judských.

Jerusaléme, Jerusaléme, obrať se k Hospodinu Bohu svému.

R. Plač jako panna, lide můj: kvilte, pastýřové, v popeli a žíni: * nebo přišel den Páně veliký a hořký velmi.

V. Opásejte se, kněží, a plačte, služebníci oltaře, posypte se popelem. Nebo přišel den Páně veliký a hořký velmi. Plač jako panna, lide můj: kvilte, pastýřové, v popeli a žíní, nebo přišel den Páně veliký a hořký velmi.

Nokturn II.

Antif. Vyzdvihněte se, brány věčné: a vejdet král slávy.

Žalm 23.

1. Ho-spo-di-no-va jest ze-mě i pl-nost je-jí: * o-kr-šlek ze-

mě, i vši-ckni, kte-říž na něm pře-bý-va-jí.

2. Neb On sám nad mořem založil jej: * a nad řekami připravil jej.

3. Kdo vstoupí na horn Hospodinu: * aneb kdo bude státi na místě svatém Jeho.

4. Ten, kdo jest nevinný rukama a čistého srdce: * kterýž nebeře nadarmo duše své, aniž nepřisáhá lstivě bližnímu svému.

5. Tent přijme požehnání od Hospodina: * a milosrdenství od Boha Spasitele svého.

6. Toť jest vlastně národ hle-

dajících Jeho: * hledajících tváři Boha Jakobova.

7. Pozdvihněte, knížata, bran svých a vyzdvihněte se brány věčné: * aby mohl král slávy vjíti.

8. Kdož jest ten král slávy: * Hospodin silný a mocný, Hospodin mocný v boji.

9. Pozdvihněte, knížata, bran svých a vyzdvihněte se brány věčné: * a vejdet král slávy.

10. Kdož jest ten král slávy: * Hospodin zástupův, Onť jest ten král slávy.

Antif. Uzříti doufám dobré věci Hospodinovy v zemi živých.

Žalm 26. Hospodin osvícení mé na str. 339.

Antif. Hospodine, vyvedl jsi z hrobu duši mou.

Žalm 29.

1. Vyvy-šo-va-ti bu-du Tě, Ho-spo-di-ne, ne-bo vo-chranu svou při-jal jsi mne: * a ne-ob-ra-do-vals ne-přá-tel mých nade mnou.

2. Hospodine Bože můj, k Tobě jsem volal: * a uzdravil mne.

3. Hospodine, vyvedl jsi z hrobu duši moji: * vysvobodil mne od těch, kteříž sstupují do jámy.

4. Žalmy zpívejte Hospodinu všickni Svatí Jeho: * a oslavujte památku svatosti Jeho.

5. Nebo trest v rozhněvání Jeho: * a život ve vůli Jeho.

6. S večera potrvá pláč: * k jitru nastane veselost.

7. Já pak řekl jsem v hojnosti své: * nepohnu se na věky.

8. Hospodine, z dobrolibezné své vůle: * udělils slyš okrase mé.

9. Ale jakž jsi odvrátil tvář svou ode mne: * byl jsem zkormoucen.

10. K Tobě, Hospodine, jsem volal: * a k Bohu svému jsem se modlil.

11. Jaký bude užitek z mé krve: * jestliže sstopím v porušení?

12. Budeliž prach oslavovati Tebe: * aneb pravdu Tvou zvěstovati?

13. Slyšel Hospodin a smiloval se nade mnou: * Hospodin učiněn jest spomocník můj.

14. Obrátil jsi mi kvílení mé v radost: * roztrhl smutek můj a opásal jsi mne veselím.

15. Aby zpívala Tobě sláva má, a abych neželel: * Hospodine Bože můj, na věky chváliť budu Tebe.

V. Ty pak, Hospodine, smiluj se nade mnou.

R. A probuď mne, a odplatím jim.

Otče náš.

Čtení IV.

Z pojednání sv. Augustina biskupa o žalmech.

(Žalm 63.)

Vyvýšuje se člověk v srdci, ale vyvýšen bude Báh. Oni řekli: Kdo

nás spatří? Zemdělci skoumatelé skoumáním nepravostí. I přistoupil člověk k radám jejich a nechal se jíti od nich jako člověk. Nemohl zajisté jat býti leč co člověk, aniž ubíjen, leč co člověk, aniž ukřižován býti a umříti, leč co člověk. Přistoupil tedy co člověk ku všem oněm mukám, kteréby v Ném ne nebyly prospěly, kdyby člověkem nebyl. Nebo kdyby On nebyl člověkem, nemohlby člověk vykoupen býti. Vyvýšil se člověk v srdci, to jest, vyvýšen byl uvnitř, an zrakům lidským se ukázal co člověk, chovaje své Božství uvnitř a skrývaje způsobu Božskou, v nížto rovným jest Otci, ukázal způsobu služebníka, v nížto menším jest Otce.

R. Odešel pastýř náš, pramen vody živé, při Jehožto odchodu slunce zatmělo se. * Neboť i ten jat jest, jenž jatého držel prvního člověka: dnes brány a závory smrti Spasitel náš zlomil.

V. Zrušit zajisté závory pekla a vyvrátil moc ďábla. Neboť i ten jat jest, jenž jatého držel prvního člověka: dnes brány a závory smrti Spasitel náš zlomil.

Čtení V.

Kam dovedli skoumání svá, v jejichžto skoumání tak zemdělci, že i zemřelému a pohřbenému Pánu strážníky ku hrobu postavili? Neboť řekli Pilátovi: Svůdce tento. Jménem tím zván jest Pán Ježíš Kristus pro útěchu služebníků svých, kteříž také nazváni budou svůdci. Pravitel tedy Pilátovi: Svůdce tento řekl, ještě živ jsa: Po třech dnech zase vstanu. Dej tedy střiči hrob až do třetího dne, aby nepřišli snad učenníci Jeho a ukradše Ho neřekli lidu: vstalt jest z mrtvých; i bylby

poslední blud horší nežli první. Řekl jim Pilat: Máte stráž, jděte, ostříhejte, jakž víte. A oni odšedše, osadili hrob strážnými, zapečetivše kámen.

R. Ó vy všickni, kteříž jdete cestou, pozorujte a vizte, * jestli bolest podobná jako bolest má.

V. Pozorujte všickni národové a vizte bolest mou. Jestli bolest podobná jako bolest má.

Čtení VI.

Postavili strážné vojáky ku hrobu. Mezi zemětřesením vstal Pán z mrtvých: divy pak takové staly se u hrobu, že i sami vojáci, kteří byli co strážní přišli, mohli by o tom svědčiti, kdyby pravdu chtěli zvěstovati. Avšak lakota ona, kteráž zachvátila i učenníka a průvodce Kristova zachvátila i vojáky strážce hrobu. Řekli jim: Dáme vám peněz,

rečetež jen, že, když jste vy spali, přišli učenníci Jeho a ukradli Jej. V pravdě zemleli skoumatelé v skoumání svém. Cos to pravila, ó nešťastná podlosti? Tak daleko opouštíš světa spravedlivé rady a v hlubinu ošemetnosti se potápíš, že pravíš: Rečete, že když jste vy spali, přišli učenníci Jeho a ukradli Jej? Spícech svědků užíváš? V pravdě ty sám jsi usnul, jenž skoumáním takovým jsi zemlel.

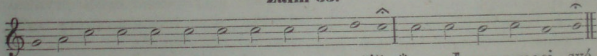
R. Ejhle, jak umírá Spravedlivý, a nikdo nepovázá to v srdci svém, a muži spravedliví odňati jsou, a nikdo toho nepozoruje: od tváři nepravosti vzat jest Spravedlivý: * a bude v pokoji památka Jeho.

V. Jako beránek před střízícím jej oněměl a neotevřel úst svých: z úzkosti a soudu vyňat jest. A bude v pokoji památka Jeho. Ejhle, jak umírá Spravedlivý atd. až k V.

Nokturn III.

Antif. Bůh spomáhá mně, a Hospodin jest obránce duše mé.

Žalm 53.

1. Bo-že, ve jmé-nu svém spa-se-na mne učiň: * a suď mne v moci své.

2. Bože, modlitbu mou v y slyš: * ušima pozoruj na slova úst mých.

3. Nebo cizí povstali proti mně, a silní hledají mé duše: * a nepředstavili sobě Boha před obličej svůj.

4. Neb hle, Bůh spomáhá mně: * a Hospodin obránce jest duše mé.

5. Obrat to zlé na nepřátely mé: * a v pravdě své vyhubí je.

6. I budut dobrovolně obětovati Tobě: * a oslavovati budu jméno Tvé, Hospodine, neb jest dobré,

7. Nebo ze soužení všelikého vytrhl jsi mne: * a na nepřátely mé shlédlo jest oko mé.

Antif. V pokoji učiněno jest přebývání jeho, a obydlí jeho na Sionu.

Žalm 75. Znáám jest Bůh na str. 330.

Antif. Učiněn jsem jako člověk bez pomoci, jako mezi mrtvými opuštěný.

Žalm 87. Hospodine viz na str. 346.

V. V pokoji učiněno jest přebývání jeho.

R. A na Sionu obydlí jeho. Otče náš.

Čtení VII.

Z listu sv. Pavla apoštola
k Židům.

(Kap. 9.)

Kristus přišel jako nejvyšší kněz budoucího dobrého, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukou udělaný, to jest ne tohoto stavení, ani skrze krev kozlů neb telat, ale skrze vlastní krev, všel jednou do svatyně a nalezl vykoupení věčné. Nebo jestliže krev kozlů a býků a popel jalovice, pokropující poskvrněných, posvěcuje jich k očištění těla: čím více krev Kristova, kterýžto skrze Ducha Svatého sebe samého obětoval neposkvrněného Bohu, očistí svědomí naše od skutků mrtvých, abychom sloužili Bohu živému? —

R. Sestoupili se králové země a knížata sesla se v jedno * proti Hospodinu a proti Pomazanému Jeho.

V. Proč se zbouřili národové, a lidé marné věci přemýšleli: Proti Hospodinu a proti Pomazanému jeho?

Čtení VIII.

A protože nové smlouvy prostředníkem jest, aby prostředkem smrti, podstoupené k vyplacení těch přestoupení, kteráž byla za první smlouvy, přijali zaslíbení věčného dědictví ti, kteříž jsou povoláni. Nebo kde jest závět, potřebí jest,

aby předešla smrt toho, kdož závět učinil. Nebo závět těch toliko, kteříž zemřeli, pevná jest: jinak není platná, pokud živ jest ten, kterýž závět učinil. Protož ani závět první nebyla bez krve.

R. Počten jsem mezi ty, kteříž sestupují do jámy: * Učiněn jsem jako člověk bez pomoci, jako mezi mrtvými opuštěný.

V. Položili mne v jámu nejhlubší, v temnost a v stín smrti. Učiněn jsem jako člověk bez pomoci, jako mezi mrtvými opuštěný.

Čtení IX.

Nebo když čtena byla všechna přikázání zákona od Mojžíše všemu lidu, vzav on krev telat a kozlů s vodou a s vlnou šarlatovou a s ysopem, pokropil spolu i knihu i všecken lid, řka: Tatof jest krev zákona, ježž vydal vám Bůh. Také i stánek i všechny nádoby náležející k službě, podobně krví pokropil. A téměř všechno podlé zákona krví očišťováno bývá, a bez vylití krve neděje se odpuštění. —

R. Po pohřbu Páně zapečetěn jest hrob, když byli přivalili kámen ku dveřím hrobu: * a postavili tam vojáky, kteřížby jej střežili.

V. Přisedše knížata kněžská k Pilátovi, žádali jej. A postavili tam vojáky, kteřížby střežili jej.

Po pohřbu Páně atd. až k V.

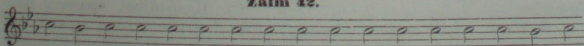
K Chvalám.

Antif. Budu smrt trá, ó smrti, hryzení tvé budu, peklo.

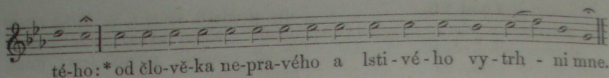
Žalm 50. Smiluj se na str. 332.

Antif. Oplakávati Ho budou co jednorozeného, nebo mocný Pán zabít jest.

Žalm 42.

1. Suď mne, ó Bo-že, a ro-ze-znej při mou od ná-ro-du nesva-

té-ho: * od člo-vě-ka ne-pra-vého a lsti-vé-ho vy-trh - ni mne.

2. Nebo Ty, Bože, jsi má slla: * proč jsi mne zapudil a proč mám smuten choditi, když sužuje mne nepřítel?

3. Sešliž světlo své a pravdu svou: * ty aby mne provodily a přivedly na horu svatou Tvou a do stanů Tvých.

4. I vejduť k oltáři Božímu: *

k Bohu, kterýž mladost mou obveseluje.

5. Chválu vzdávati budu Tobě na harfě, Bože, ó Bože můj: * proč jsi smutná, duše má, a proč kormoutíš mne?

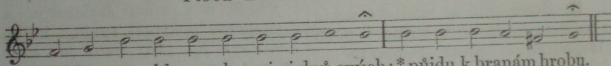
6. Doufějž v Boha, neb vyznávají Mu budu ještě: * že jest spasení obličej mého a Bůh můj.

Antif. Pozorujte všickni národové a vizte bolest mou.

Žalm 62. Bože a 66. Bůh smiluj se na str. 334.

Antif. Od brány pekelné vysvobed, Hospodine, duši mou.

Píseň Ezechiášova. (Isai. 38.)

1. Já jsem ře-kl: v po-lo - vi-ci dnů svých: * půjdu k branám hrobu.

2. Pohřešuji ostatku let svých: * řekl jsem: neužrím Hospodina Boha v zemi živých.

3. Nebudu vídati člověka více: * a bydlitele pokoje.

4. Rodina má odjata jest a svinuta jest ode mne: * jako stánek pastýřův.

5. Přestřižen jest jako od tkadlce život můj, jedva jsem počal býti, přestihl jest mne: * od jitra až do večera dokonáš mne.

6. Doufal jsem až do jitra: * jako lev tak potřel všechny kosti mé.

7. Od jitra až do večera dokonáš mne: * jako mládě vlastovičí, tak volal jsem a lkal jako holubice.

8. Zemřely mé oči: * vzhůru patříce.

9. Pane, násilí trpím, odpověz za mně: * co dím, aneb co odpoví mně, když sám to učinil?

10. Připomínati budu Tobě všechna svá léta: * v hořkosti duše své.

11. Pane, jestli tak živu býti, a v takových věcech život ducha mého, potresci mne a obživíš mne: * aj, k pokoji jest mi hořkost má nejhořčejší.

12. Ty jsi vytrhl, aby nezahynula, mou duši: * zavrhl jsi za hřbet svůj všechny hříchy mé.

13. Nebo ani peklo tebe oslavovati, ani smrt chváliti nebude Tebe: * nebudou očekávati, kdož sstupují do jámy, pravdy Tvé.

14. Živý, živý, tentě oslavovati bude Tebe, jakož i já dnes: * otec synům známému učiní pravdu Tvou.

15. Hospodine, spasena mne učiní: * a písně naše zpívati budeme v domě Hospodinově po všechny dny života našeho.

Antíf. Ó vy všickni, kteříž jdete cestou, pozorujte a víste, jestli bolest jako bolest má.

Žalm 148. Chvalte **149.** a **150.** na str. 335.

V. Tělo mé odpočine v naději.

R. A nedáš Svatému svému viděti porušení.

Antíf. Ženy sedíce u hrobu, kvílely oplakávající Pána.

Požehnaný Pán na str. 336.

V. Kristus učiněn jest za nás poslušným až k smrti, smrti pak kříže: protož i Bůh vyvýšil Jej a dal

Mu jméno, kteréž jest nad všeliké jméno.

Otče náš.

Žalm 50. Smiluj se na str. 332.

Vzhlédni, prosíme, Hospodine, na tuto čeleď svou, za kterouž Pán náš Ježíš Kristus neodporoval v ruce hříšníků se dáti a muky kříže podstoupiti; Jenž s Tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Hodinky za mrtvé.

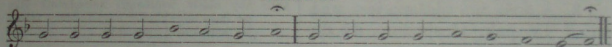
Na Jitřni.

Nokturn I. *)

(V pondělí a ve čtvrtek.)

Antíf. Spravuj, Pane Bože můj, před obličejem svým cestu mou.

Žalm 5.

1. Slo-va má slyš, Ho-spo-di - ne: * sro-zu - měj vo - lá - ní mé - mu.

2. Pozoruj hlasu modlitby mé: * králi můj a Bože můj.

3. Nebo modlití se budu k Tobě: * Hospodine, vyslyšíš z jitra hlas můj.

4. Z jitra postavím se před Tebou a patřiti budu k Tobě: * nebo nejsi Ty Bůh, kterýžby sobě nepravost obliboval.

5. A nemá místa u Tebe nešlechtník: * aniž ostojí nespravedliví před Tvými očima.

6. Nenávidíš všech, kteříž činí nepravost: * zahubíš všechny, kteříž lež mluví.

7. Muže vražedného a lstivého v ohavnosti má Hospodin: * já pak dle množství milosrdenství Tvého.

8. Vejdu do domu Tvého: * klaněti se budu v bázni Tvé k svatému chrámu Tvému.

9. Hospodine, proved mne ve své spravedlnosti: * pro nepřátele mé zpravuj před obličejem svým mou cestu.

10. Neboť není pravdy v ústech jejich: * marné jest srdce jejich.

11. Hrob otevřený jest hrdlo jejich: * jazyky svými lstivě lahodí; suď je, Bože.

12. Ať odpadnou od myšlení svých; rozptýl je podle množství jejich bez božností: * neb jsou pouzeli Tě, Hospodine.

13. A ať se radují všickni, kteříž

*) Když se konají hodinky za mrtvé, bere se pouze jeden Nokturn a sice který pro ten den jest předepsaný, pak se přejde k Chvalám. Pouze na den Dušiček zpívají se všechna tři Nokturna.

v Tě doufají: * na věky ať plesají;
a Ty budeš v nich přebývat.

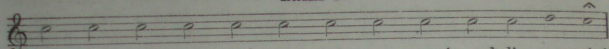
14. A honositi se budou vši ckni
v Tobě, kteříž jméno Tvé milují:
* neb Ty, Hospodine, spravedlivému
p ožehnáváš.

15. Jako štítem své dobré vále:
* korunuješ nás, Ho spodine.

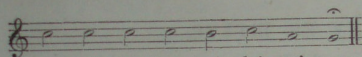
Odpočinutí věčné dejž jim, Pane:
* a světlo ustavičné ať jim svítí.

Antif. Obratíš se, Hospodine, a vytrhni duši mou: nebo není v smrti, kdyby pamětliv byl na Tebe

Zalm 6.

1. Ho - spo - di - ne, ne - tres - ci mne v své prch - li - vo - sti: *

a - niž v hně - vu svém ká - rej mne.

2. Smiluj se nade mnou, Ho-
spodine, neboť jsem zemdlen: *
uzdrav mne, Hospodine, neboť zkor-
moučeny jsou mé kosti.

3. A duše má zděšena jest vel-
mi: * Ty pak, Hospodine, až do-
kavad?

4. Obratíš se, Hospodine, ke mně,
a vytrhni mou duši: * pro milo-
srdenství své spomoz mi.

5. Nebo není v smrti, kdyby
pamětliv byl na Tebe: * v pekle
pak kdož Tě bude oslavovati?

6. Ustávám v úpění svém, lože
své každé noci smý vám: * slzami
svými svou postel smáčím.

7. Zatmělo se od zármutku mé
oko: * sestaral jsem se mezi všemi
svými nepřáteli.

8. Odstuptež ode mne všickni,
kteříž pášete nepravost: * neboť
jest vyslyšel Hospodin hlas pláče
mého.

9. Vyslyšel Hospodin mou pros-
bu: * Hospodin přijal mou mod-
litbu.

10. Nechť se zastydí a uleknu
náramně všickni nepřátelé moji:

* nechať se zpět obrátí a zardí
velmi rychle.
Odpočinutí věčné atd.

Antif. Aby někdy neuchvátil nešlechtník jako
lev duše mé: kdyžby nebylo, kdyby vykou-
pil, aniž kdyby vysvobodil.

Zalm 7.

(Zpívá se jako předešlý.)

1. Hospodine, Bože můj, v Tebe
doufám: * vysvoboď mne ode všech
protivníků mých a vytrhni mne.

2. Aby ten nešlechtník někdy
neuchvátil jako lev mé duše: *
kdyžby nebylo, kdyby vykoupil,
aniž kdyby vysvobodil.

3. Hospodine Bože můj, učinil-li
jsem to: * jestli v rukou mých
nepravost:

4. odplacoval-li jsem se zlým za
zlé: * ať padnu dle zasloužení práz-
dný od nepřátel svých.

5. Nechť stíhá nepřítel duši mou
a popadne ji a pošlape život můj
na zemi: * a slávu mou ať uvede
v prach.

6. Povstaň, Hospodine, v svém
hněvu: * a pozdvihni se v kon-
činách nepřátel svých.

7. A povstaň, Pane Bože, můj dle přikázání, které jsi přikázal: * a shromáždění lidí obklíčí Tě.

8. A pro ně u výsost se navrát: * Hospodin národy soudí.

9. Sudiž mne, Hospodine, podle mé spravedlnosti: * a nade mnou podle mé nevinnosti.

10. Ať vezme konec nešlechternost hříšníků, a řidiž spravedlivého: * jenž zkušuješ srdce a ledví, Bože.

11. Spravedlivá pomoc má ode Pána: * kterýž spaseny činí upřímné srdcem.

12. Bůh jest soudce spravedlivý, silný a trpělivý: * zdalí se hněvá každého dne?

13. Neobráťteli se, meč svůj napřáhne: * lučisti své natáhne a namíří je.

14. A vloží zbroj smrtelný na ně: * střely své rozpálí.

15. Aj, pracoval bezbožník ku porodu nespravedlnosti: * počav bolest porodil jest nepravost.

16. Hluboký důl kopal, i jej vykopal: * ale sám upadl do jámy, kterouž byl udělal.

17. Obrátí se bolest jeho na hlavu jeho: * a na vrch hlavy jeho nepravost jeho sstoupí.

18. Já pak slaviti budu Hospodina podle spravedlnosti Jeho: * a zpěvovati budu jménu Hospodina ne nejvyššího.

Odpočinutí věčné atd.

V. Od brány pekelné.

R. Vysvobod, Pane, duše jejich.

Otče náš.

Čtení I. (Job. 7.)

Odpuť mi, Hospodine, nebo nic nejsou dnové moji. Co jest člověk, že zvelebuješ ho? aneb co přikládáš k němu srdce své? Navštěvuješ jej na osvětě a v náhle zku-

šuješ jej. Dokavadž neodpouštíš mi, ani dopouštíš mi, abych polkl slinu svou? Zhřešil jsem, co učiním tobě, ó strážce lidí? Proč si mne stavíš naproti sobě, abych byl sám sobě břemenem? Proč neodjíímáš hříchu mého a proč neodpouštíš nepravosti mé? Hle již v prachu spáti budu: a budešli ráno mne hledati, nebude mne.

R. Vím, že Vykupitel můj živ jest, a že v poslední den ze země vstanu * a v těle svém uzřím Boha Spasitele svého.

V. Kteréhož uzřím já sám, a ne jiný, a oči mé spatří Jej. A v těle svém uzřím Boha Spasitele svého.

Čtení II. (Job. 10.)

Stejně se duši mé v životě mém, vypustím proti sobě řeč svou, mluviti budu v hořkosti duše své. Díím Bohu: Neodsuzuj mne, oznam mi, proč mne tak soudíš. Zdali dobré zdá se Tobě, uhanfšli a utisknešli mne, dílo rukou svých, a radě bezbožných pomůžeš? Zdali oči tělesné máš: aneb jakož hledí člověk, tak Ty hledíš? Zdaž jsou dnové člověka dnové Tvoji, a léta Tvá jako lidští časové: že vyhledáváš nepravosti mé, a na hřích můj se vypsáváš? a víš, že nic bezbožného neučinil jsem, ačkoliv žádného není, kdoby z ruky Tvé mohl vytrhnouti. —

R. Jenž jsi Lazara práchnivějícího z hrobu vzkřísil * Ty, ó Pane, dejž jim odpočinutí a místo smilování.

V. Jenž přijdeš souditi živé i mrtvé a svět ohněm. Ty, ó Pane, dejž jim odpočinutí a místo smilování.

Čtení III. (Job. 10.)

Ruce Tvé učinily mne a způsobily mne celého vůkol: a tak v

náhle svrhneš mne? Rozpomeň se, prosím, že jako hlínu učinil jsi mne a v prach zase obrátíš mne. Zda-liž mne jako mléka nevydojil, a jako syření neshustil? Kůži a masem přiodil jsi mne: kostmi a žilami spojils mne: a tak života a milosrdenství udělil jsi mi a zření Tvé ostříhalo ducha mého.

R. Hospodine, až přijdeš souditi zemi, kdež se ukryji před obličejem

hněvu Tvého. * Neboť zhřešil jsem velmi v životě svém.

V. Provinění mých se lekám a před Tebou se hanbím; když přijdeš souditi, neraciž mne zatratiti. Neboť zhřešil jsem velmi v životě svém.

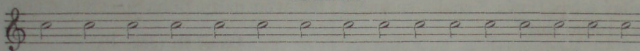
V. Odpočinutí věčné dejž jim, Pane, a světlo ustavičné ať jim svítí. Neboť zhřešil jsem velmi v životě svém. —

Nokturn II.

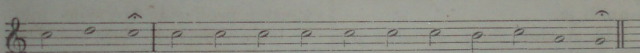
(V úterý a v pátek.)

Antif. Na místě pastvy tu jest mne usadil.

Žalm 22.

1. Ho - spo - din zpra - vu - je mne a nic mi se ne - do - stá - va - ti

ne - bu - de: * na mí - stě pa - stvy tu jest mne u - sa - dil.

2. Nad vodou občerstvení vychoval mne: * duši mou obrátil.

3. Provedl mne po cestách spravedlnosti: * pro jméno své.

4. Nebo bychť pak chodil u prostřed stínu smrti, nebudu se báti zlého: * nebo Ty jsi se mnou.

5. Prut Tvůj a hůl Tvá: * ty mne potěšily.

6. Přistrojil jsi před obličejem mým stůl: * proti těm, kteříž sužují mne.

7. Pomazal jsi olejem mé hlavy: * a kalich můj opojující jak jest znamenitý.

8. Nad to milosrdenství Tvé následovati mne bude: * po všechny dny života mého.

9. I dáš mi, abych přebýval v Hospodinově domě: * za dlouhé časy.

Odpočinutí věčné atd.

Antif. Hříchů mladosti mé a nevědomostí mých nevzpomínej, Hospodine.

Žalm 24.

(Zpívá se jako předešlý.)

1. K Toběť pozdvihuji duše své, Hospodine: * Bože můj, v Tebe doufám, necht nejsem zahanben.

2. Aby se mi neposmívali nepřátelé moji: * neb z těch, kteříž Tě očekávají, nebude zahanben žádný.

3. Zahanbeni buďte všickni: * kteříž lehkomyšlně nepravé věci činí.

4. Cesty své, Hospodine, mi ukáž: * a stezkám svým mne vynes.

5. Spravuj mne v pravdě své a uč mne: * nebo Ty jsi Bůh Spasitel můj, a Tebe jsem celý den očekával.

6. Rozpomeň se na slitování

svá, Hospodine: * a na milosrdenství svá, kteráž jsou od věků.

7. Hříchů mé mladosti: * a nevědomostí mých nevzpomínej.

8. Podlé milosrdenství svého paměť div buď na mne: * pro dobrotu svou, Hospodine.

9. Dobrý jest Hospodin a přímý: * protož zákon dá bloudícím na cestě.

10. Spravovati bude tiché v soudu: * učiti bude svým cestám tiché.

11. Všecky cesty Hospodinovy jsou milosrdenství a pravda: * těm, kteříž ostříhají zákona jeho a svědec tví jeho.

12. Pro jméno své, Hospodine, milostiv buď hříchu mému: * neboť jest mnohý.

13. Který jest člověk, ježto se Hospodina bojí: * zákon ustanovil jemu na cestě, kteroužby zvoliti měl.

14. Duše jeho v dobrém přebýváti bude: * a símě jeho děditi bude zemi.

15. Tvrzí jest Hospodin těm,

kteríž se Ho bojí: * a úmluva jeho, aby jim byl oznámen.

16. Oči mé vždycky k Hospodinu patří: * neboť On vyvedl nohy mé z osidla.

17. Pohleď na mne a nade mnou se smiluj: * neboť osamělý a chudý jsem já.

18. Rozmnožilo se soužení srdce mého: * z úzkostí mých vytrhni mne.

19. Viz ponížení mé a mou bídu: * a odpusť mi mé všechny hříchy.

20. Popať na nepřátele mé, nebt se rozmnožili: * a nenávisť nešlechtnou mne nenávidí.

21. Ostříhej duše mé a vytrhni mne: * ať nejsem zahanben, neboť jsem v Tebe doufal.

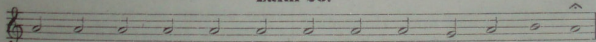
22. Nevinní a upřímní přidrželi se mne: * neboť jsem Tebe očekával.

23. Vysvoboď, Bože, Israele: * ze všelikých úzkostí jeho.

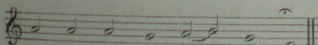
Odpocínutí věčné atd.

Antif. Věřim, že uziřim dobré věci Hospodina v zemi živých.

Žalm 26.

1. Ho - spo - din o - sví - ce - ní mé a spa - se - ní mé: *

ko - hož se bu - du bá - ti?

2. Hospodin ochránce života mého: * kohož se budu strachovati?

3. Když se přibližují ke mně škodliví lidé: * aby mé tělo jedli.

4. Ti, jenž sužují mne, nepřátelé moji: * oni zemdlí a padnou sami.

5. Byť se proti mně vojenští stanové postavili: * nebudeť se mé srdce báti.

6. Byť se pozdvihl proti mně boj: * v tom budu já doufati.

7. Jedné věci žádal jsem od Hospodina, též vždy vyhledávati budu: * abych přebýval v domu

Hospodinovu po všechny dny života svého.

8. Abych Hospodinovu libost viděl: * a Jeho chrám navštívil.

9. Nebo tu mne ukryl ve svém stánku: * v den neštěstí chránil mne v skryšii stanu svého.

10. Na skálu mne vyzdvihl: * a nyní také vyvýšil hlavu mou nad mými nepřátele.

11. Obcházel jsem a obětoval jsem v stánku Jeho obět zpívání hlasitého: * prozpěvovati budu a chválu vzdávati Hospodinu.

12. Vyslyš, Hospodine, hlas můj, kterým jsem volal k Tobě: * smiluj se nade mnou a vyslyš mne.

13. K Tobě mluvilo srdce mé, Tebe tvář má hledala: * tváří Tvé hledati budu, Hospodine.

14. Neodvracuj tváří své ode mne: * neuchyluj se v hněvu od svého služebníka.

15. Spomocníkem mým buď: * neopouštěj mne, aniž zhrdej mnou, Bože, můj Spasiteli.

16. Nebo otec můj a matka má mne opustili: * Hospodin mne ale přijal.

17. Zákon ulož mně, Hospodine, na cestě své: * a uveď mne na stezku přímou pro mé nepřátele.

18. Nevydávěj mne v libosti mne sužujících: * nebo povstali proti mně svědkové nepraví, a selhala nepravost sobě.

19. Věřím, že užítím dobré věci Hospodina: * v zemi živých.

20. Očekávej Hospodina, zmužile se měj: * a posilň se srdce tvé, a protož očekávej Hospodina.

Odpočínatí věčné atd.

V. Posadí je Hospodin s knížaty. R. S knížaty lidu svého.

Otče náš.

Čtení IV. (Job. 13.)

Odpovídej mi: jak mnoho mám nepravostí a hříchů, nešlechetnosti mé a provinění má ukaž mi. Proč tvář svou skrýváš a máš mne za nepřítele svého? Proti listu, který od větru zmítán bývá, ukazuješ moc svou a stéblo suché stháš. Nebo zapisuješ proti mne hořkosti a zkažití mne chceš pro hříchy mladosti mé. Dal jsi do klády nohy mé a šetřil jsi všech stezek mých a šlepejí noh mých šetřil jsi. Jenžto jako shnilina stráven býti mám, a jako roucho, kteréž snědno bývá od molů.

R. Rozpomeň se na mne, Bože, neboť jako vítr jest život můj * a nespatří mne zrak člověka.

V. Z hlubokosti volám k Tobě, Hospodine; Hospodine, vyslyš hlas můj. A nespatří mne zrak člověka.

Čtení V. (Job. 14.)

Člověk narozený z ženy, krátkého jest věku a naplněn bývá mnohými bídami. Jako květ vychází: a setrhn bývá, a utká jako stfín, a nikdy v témž stavu nezůstává. A za hodné máš na takového otvírati oči své, a uvoditi jej s sebou k soudu? Kdo může učiniti čistého počatého z nečistého semene? zdalíž ne Ty, kterýž sám jsi? Krátce jsou dnové člověka, počet měsíců jeho u Tebe jest: a položil jsi mu meze, kterýchž nelze překročiti. Odstup maličko od něho, aby pookřál, dokud žádoucí nepřijde, jako nájemníka, den jeho.

R. Běda mi, Hospodine, neboť zhřešil jsem velmi v životě svém! Co učiním bdný? kam se uteku, než k Tobě, Bože můj? * Smiluj se nade mnou, až přijdeš v poslední den.

V. Duše má zděna jest velmi

Ty pak, Hospodine, přispěj jí. Smiluj se nade mnou, až přijdeš v poslední den.

Čtení VI. (Job. 14.)

O by mne v hrobě schoval a skryl mne, dokudžby nepominula přehlivost Tvá, a uložil mi čas, v němžby rozpomenul se na mne! Mníšli, že mrtvý člověk zase ožije? Po všechny dny, v nichžto nyní bojují, očekávati budu, dokavad nepříjde změnění mé. Zavoláš mne,

a já odpovídati budu Tobě: a dílu rukou svých podáš pravice. Ty sice kroky mé zčetl jsi, ale odpusť hříchům svým.

R. Nevzpomínej na hříchy mé, Hospodine. * Až přijdeš souditi svět ohněm.

V. Sprav, Hospodine Bože můj, před obličejem svým cestu mou. Až přijdeš souditi svět ohněm.

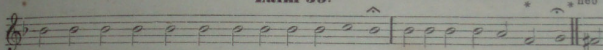
V. Odpočinutí věčné dej jim, Pane: a světlo ustavičné ať jim svítí. Až přijdeš souditi svět ohněm.

Nokturn III.

(Ve středu a v sobotu.)

Antíf. Račíš Ty mně, Hospodine, vyprostiti: Hospodine, ku pomoci mé vzejži.

Žalm 39.

1. Toužebně jsem Ho-spo-di-na o-če-ká-val* i naklonil se ke mně.

2. A vyslyšel mé prosby: * a vyvedl mne ze studnice bídy a z bahnivého bláta.

3. A postavil na skále mé nohy * a zřídil kroky mé.

4. A vložil v ústa má píseň novou: * chválu Bohu našemu.

5. Uhlídají to mnozí a báti se budou: * a doufati budou v Hospodina.

6. Blahoslavený ten člověk, je-muž jest jméno Hospodinovo na-dějí jeho: * a neohlédá se na mar-nosti a křivá bláznovství.

7. Mnohé věci učinils Ty, Ho-spodine Bože můj, a divné jsou Tvé skutky: * i v myšleních Tvých není, kdoby podobný byl Tobě.

8. Chtěl-li bych je ohlašovati a vypravovati: * rozmnožení jsou nad počet.

9. Obětí a darů jsi nechtěl: * ale uši jsi mi dokonal.

10. Oběti zápalné a oběti za hřích jsi nežádal: * tehdy řekl jsem: Hle přicházím.

11. Na počátku knihy psáno jest o mně, abych činil Tvou vůli: * Bože můj, chtěl jsem to, a zákon Tvůj byl jest u prostřed srdce mého.

12. Zvěstoval jsem spravedlnost Tvou ve velikém shromáždění: * hle, ještě rtům svým zbraňovati nebudu: Hospodine, Ty víš to.

13. Spravedlnosti Tvé neukryl jsem ve svém srdci: * pravdu Tvou a spasení Tvé jsem vypravoval.

14. Neukryl jsem milosrdenství Tvého a Tvé pravdy: * před mnohým shromážděním.

15. Ty pak, Hospodine, nevzdaluj slitování svých ode mne: * milosrdenství Tvé a pravda Tvá vždy ať mne ostrihají.

16. Neboť jsou mne obklíčily

zlé věci, jichž není počtu: * postihly mne nepravostí mé, tak že nemohu jich viděti.

17. Rozmnožily se nad vlasy mé hla vy: * a opustilo mne srdce mé.

18. Račiz Ty mne, Hospodine, vyprostiti: * Hospodine, ku pomoci mé vzeři.

19. Ať se zahanbí a zastydí spolu, kteříž hledají mé duše: * aby mi ji odjali.

20. Zpět ať se obrátí a zastydí se: * kteříž chtějí mi zlého.

21. Ať nesou i hned své zahanbení: * kteříž říkají mi: Hahá hahá.

22. Ale ať se veselí a radují nad Tebou všickni hledající Tebe: * a ať říkají vždycky: Veleslaven buď Hospodin, tí, jenž milují Tvé spasení.

23. Já pak chudý jsem a nuzný: * avšak Hospodin o mne pečuje.

24. Spomocník můj a obránce můj jsi Ty: * Bože můj, neprodlévejž.

Odpočinní věčné atd.

Antif. Udrav, Hospodine, duši mou, nebo jsem zhléšil Tobě.

Žalm 40.
(Zpívá se taktěz.)

1. Blahoslavený, kterýž nad nuzným a chudým se rozpomíná: * v den zlý vysvobodí jej Hospodin.

2. Hospodin zachovej ho a obživ ho a blahoslaveného učí ho na zemi: * a nevydávej ho ve vůli nepřátel jeho.

3. Hospodine, sešli pomoc jemu na bolestném loži jeho: * všecko ležení jeho zřečhří v jeho nemoci.

4. Já jsem řekl: Hospodine, nade mnou se smiluj: * udrav duši mou, nebo jsem zhléšil Tobě.

5. Nepřátelé moji mluvili zlé o mně říkouce: * Kdy umře tento, a zahyne jméno jeho.

6. A jestliže kdo vcházel, aby mne viděl, marné věci mluvil: * srdce jeho sbíralo sobě nepravost.

7. Ven vycházel: * i to též mluvil.

8. Proti mně šeptali si všickni nepřátelé moji: * proti mně vymýšleli zlé věci.

9. Slovo nepravé proti mně vyřkli: * zdaliž kdo leží, zase nepovstane.

10. Nebo člověk, s nímž jsem byl v pokoji, v němž jsem doufal: * a kterýž jidal chléb můj, pozdvihl paty proti mně.

11. Ale Ty, Hospodine, smiluj se nade mnou a mne pozdvihni: * a já jim odplatím.

12. V tom poznávám, že mne libuješ sobě: * poněvadž nebude se radovati nepřítel můj nade mnou.

13. Mne pak pro nevinnost mou jsi přijal: * a utvrdil jsi mne před obličejem svým na věky.

14. Požehlán buď Hospodin Báh israelský od věků, a až na věky: * staň se tak, staň se.

Odpočinní věčné atd.

Antif. Žití duše má po Bohu žívím: kdy-že přijdu a ukáži se před tváří Hospodina.

Žalm 41.
(Zpívá se taktěz.)

1. Jako jelen po studnicích vod dychtí: * tak dychtí duše má po Tobě, ó Bože.

2. Žití duše má po Bohu silném a žívím: * říkají: když přijdu a ukáži se před tváří Boží?

3. Slzy mé jsou mi chlebem dnem i nocí: * když mi říkají každého dne: Kde jest Báh tvůj?

4. Na to když se rozpomínám, takměř vylévám v sobě svou duši:

* že přejdu na místo stánku podivného, až k domu Božímu.

5. V hlasu plesání a chvály: * jako zvuk hoduujícího.

6. Proč jsi, duše má, smutná: * a proč mne kormoutíš?

7. Doufejš v Boha, nebo ještě vyznávati Mu budu: * že jest spasení obličej mého a Bůh můj.

8. Ve mně samém zkormoučena jest má duše: * protož zpomínám na Tebe ze země jordánské a hermonské, od hory maličké.

9. Propast k propasti volá: * v hluku Tvých vodopádů.

10. Všecky vysoké vody Tvé a Tvé vlny: * přes mne přešly.

11. Přes to však ve dne prokazuje mi Hospodin své milosrdenství. * a v noci jest u mne píseň Jeho.

12. U mne modlitba k Bohu života mého: * i dím k Bohu: Obránce můj jsi Ty.

13. Proč jsi se nade mnou zapomenul: * a proč zarmoucený choditi mám, když mne sužuje nepřítel?

14. Když se lámají mé kosti: * když tupí mne nepřátelé moji, jenž mne sužují.

15. Když říkají mi po všechny dny: Kdež jest Bůh tvůj: * proč jsi smutná, duše má, a proč mne kormoutíš?

16. Doufejš v Boha, neboť ještě vyznávati Mu budu: * že jest spasení obličej mého a Bůh můj.

Odpocínatí věčné atd.

V. Nevzdávěj šelmám duše doufajících v Tebe.

R. A na duše chudých Tvých nezapomínej do konce.

Otče náš.

Čtení VII. (Job. 17.)

Duch můj zemdlen bude, dnové moji ukrácení budou, a toliko mi

hrob pozůstává. Nezhřešil jsem, a přede v hořkostech přebývá oko mé. Vysvobod mne, Pane, a postav mne podlé sebe, a kohokoli ruka nechat bojuje proti mně. Dnové moji pominuli, myšlení má rozptýlena jsou, trápíce srdce mé. Noc mi obrátili v den, a zase po tmách nadějí se světla. Strpímli, hrob jest dům můj, a ve tmách ustlal jsem ložce své. Shnilině řekl jsem: Otec můj jsi: matka má a sestra má, červům. Kde tedy jest nyní očekávání mé, a trpělivosti mé kdo setřít?

R. Jenž hřeším každodenně a pokání nečiním, bázeň před smrti mne leká. * Neboť v pekle není žádného vykoupení; smiluj se nade mnou, Bože, a spasiž mne.

V. Bože, pro jméno své spasena mne učin, a v moci své vysvobod mne. Neboť v pekle není žádného vykoupení; smiluj se nade mnou, Bože, a spasiž mne.

Čtení VIII. (Job. 19.)

K kůži mé, když stráveno jest maso, přilnula kost má, a zůstali toliko rtové při zubích mých. Slitujte se nade mnou, slitujte se nade mnou, aspoň vy, přátelé moji, nebo ruka Páně dotkla se mne. Proč mi se protivíte, jako Bůh, a masem mým sytíte se? Ó kdyby nyní sepsány byly řeči mé? Ó kdyby v knihu vepsány byly ražijí železnou, a na plechu oloveném, aneb aby dlátem vyryty byly na skřemenu? Nebo vím, že Vykupitel můj živ jest, a že v poslední den ze země vstanu: a zase oblečen budu kůží svou a v těle svém uzřím Boha svého. Kteréhož uzřím já sám, a oči mé spatří Její, a ne jiný: složená jest ta naděje má v lůno mém.

R. Hospodine, podle činění mého neračič mne souditi: nebo nic hodného před obličejem Tvým jsem neučinil: protož prosím velebnost Tvou. * Abys Ty, Bože, shladil nepravost mou.

V. Dokonale obmej mne, Hospodine, od nepravosti mé a od hříchu mého očist mne. Abys Ty, Bože, shladil nepravost mou.

Čtení IX. (Job. 9.)

Proč jsi z života vyvedl mne? Ó kéž bych byl zahynul, aby mne bylo nikdy oko nevidělo. Bylbych, jako bych nebyl, z života přenešen jsa do hrobu. Zdali krátkost dnů mých neskoná se v brzce? Propust

tedy mne, abych oplakal malíčko bolesti své: prvé než půjdu, a ne navrátím se zase do země tmavé, a přikryté mrákotou smrti: do země bída a temnosti, kdežto stín smrti, a žádný rád, ale věčná hrůza přebývá.

R. *) Vysvobod mne, Hospodine, od cest pekelných, jenž brány železné jsi zlomil, a peklo navštívil, a jím světla udělil, aby Tě spatřily: * jenž byli v trestu temnosti.

V. Volajíce a řkouce: Přišel jsi, Vykupiteli náš. Jenž byli v trestu temnosti.

V. Odpočinutí věčné dejž jim, Pane, a světlo ustavičné ať jim svítí. Jenž byli v trestu temnosti.

K Chvalám.

* Antif. Zplesají kosti ponížené.

Žalm 50.

1. Smi-luj se na-de mnou, Bo-že: * po-dlé ve-li-ké-ho mi-lo-sr-den-ství své-ho.

2. A podle množství svých sli-tování: * shlad nepravost mou.

3. Dokonale obmej mne od mé nepravosti: * a očist mne od hříchu mého.

4. Nebo nepravost svou já poznávám: * a hřích můj přede mnou jest vždycky.

5. Tobě samému zbřešil jsem, a zlé před Tebou jsem učinil: * aby spravedlivý shledán byl v řečech svých, a svítězil, když posu-zován býváš.

6. Nebo hle, počat jsem v nepravostech: * a v hříších počala mne matka má.

7. Nebo hle, pravdu jsi zamí-loval: * neznámé a skryté věci moudrosti své jsi mi oznámil.

8. Pokrop mne yzopem a oči-štěn budu: * obmyj mne, a nad sněh zbílen budu.

9. Sluchu mému dej radost a veselí: * a zplesají kosti ponížené.

10. Odvrat tvář svou od hříchů mých: * a vymaž všechny mé nepravosti.

*) Na den všech Dušiček bere se místo téhož responsoria píseň pod číslem 812. Zbav nás věčné, na str. 297.

11. Srdce čisté stvoř ve mně,
Bože: * a ducha přímého obnov v
d trobách mých.

12. Nezamítej mne od tváří své:
* a Ducha Svátého svého ode mne
neodjímej.

13. Navrať mi radost spasení
svého: * a duchem statečným ut-
vrď mne.

14. I budu vyučovati cestám
Tvým nepravé: * a bezbožní obrátí
se k Tobě.

15. Vysvoboď mne od pomsty
krevní, Bože, Bože spasení mého:
* a prospěvovati bude jazyk můj
o spravedlnosti Tvé s veselím.

16. Pane, rty mé otevři: * i bu-
douť ústa má chválu Tvou zvěsto-
vati.

17. Nebo, kdyby byl chtěl obět,
dal bych ji byl ovšem: * ale zápal
sobě nelibuješ.

18. Obět Bohu příjemná jest
duch z kormoucený: * srdcem skrou-
šeným a pokorným, Bože, nepo-
hrdneš.

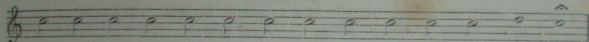
19. Dobrotivě nakládej, Hoso-
dine, v dobré vůli své se Sionem:
* aby vzdělány byly zdi Jerusa-
lémské.

20. Tehdáž přijmeš obět spra-
vedlnosti, dary a zápaly: * tehdáž
telata na oltář Tvůj klásti budou.

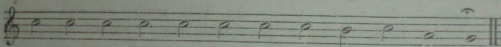
Odpočinutí věčné dejž jim,
Pane: * a světlo ustavičné ať jim
svítí.

Antif. Vyslyš, Hospodine, modlitbu mou: k Tobě veliké tělo přichází.

Žalm 64.

1. To - bě při - slu - ší chvála, ó Bo - že, na Si - o - nu: *

a To - bě se spl - ní slib v Je - ru - sa - lé - mě.

2. Vyslyš mou modlitbu: *
všeliké tělo přichází k Tobě.

3. Slova zlostníků zmocnila se
nad námi: * a však nad hříchy
našimi Ty se slitováváš.

4. Blahoslavený jest ten, kohož
vyvoluješ a přijímáš: * bydleť
bude ve Tvých síních.

5. Naplnění budeme vším do-
brým domu Tvého: * a svatýť
jest chrám Tvůj, divný v sprave-
dlnosti.

6. Vyslyš nás, Bože, náš Spa-
siteli: * naděje všech končin země,
i daleko na moři.

7. Ty jsi, kterýž připravuješ
hory mocí svou, moudrostí pře pá-

sán: * kterýž bouříš hlubokost moře
ječení jeho vlnobití.

8. Lékají se národové, a ti, jenž
přebývají v končinách, znamení
Tvých se bojí: * východy jitřní a
večerní činíš potěšené.

9. Navštěvuješ zemi a opojuješ
ji: * obohacuješ ji hojně.

10. Řeka Boží naplněna bývá
vodami, připravuješ pokrm jejích:
* nebo tak jest zpravování její.

11. Potoky její napájíš, rozmno-
žuješ plody její: * v krupějích deště
jeho veliký plod se veselí.

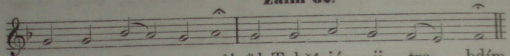
12. Koruně roku dobrotivosti
své požeňháváš: * a pole Tvá
bývají hojností naplněna.

13. Pastvišťata na pustíně tuč-
nější: * a pahrbkové plesáním bý-
vají přepásání.

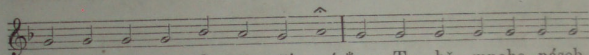
14. Přírodní bývalí berani ovce,
a údolí obilím rozhojňují se: *
vykřikují a vzdávají píseň chvály.
Odpočinutí věčné atd.

Antif. Mne ujala pravice Tvá, Hospodine.

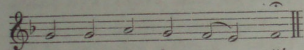
Žalm 62.

1. Bo - že, Bo - že můj: * k Tobě já zji - tra bdím.

2. Po To - bě má du - še ží - zní: * po To - bě mnoho-násob-

ně mé tě - lo tou - ží.

3. V zemi této pusté, necestné
a bezvodné: * tak jako v svatyni
ukazoval jsem se Tobě, abych spa-
třoval moc Tvou a slávu Tvou.

4. Neboť lepší jest milosrden-
ství Tvé nad život: * chváliti rtové
moji budou Tebe.

5. Tak velebiti budu Tebe v
svém životě: * a ve jménu Tvém
pozdvihovati budu svých rukou k
Tobě.

6. Jakoby sádlem a tukem byla
duše má naplněna: * a rty plesá-
jícími ústa má chváliti budou Tebe.

7. Zpomenuli na Tě na loži
svém, v dobách jitřních ještě pře-
mýšlím o Tobě: * neb Ty jsi sp o-
mocník můj.

8. A protože v stínu křídel Tvých
plesati budu, přilnula má duše k
Tobě: * mne ujala pravice Tvá.

9. Oni pak nadarmo hledají duše
mé, vejdouť sami do hlubokosti
země: * vydání budou v ruce meče,
za podíl liškám budou.

10. Král pak veseliti se bude
v Bohu, chválení budou všickni,

kteříž přísahají skrze něho: * nebo
ústa mluvících nepravé věci za-
cpána budou. (Pokračuje se bez pře-
stávky dále.)

Žalm 66.

11. Bůh smiluj se nad námi a
požehnej nám: * zasvěť obličej svůj
nad námi a smiluj se nad námi.

12. Abychom poznali cestu Tvou
na zemi: * mezi všemi národy spa-
sení Tvé.

13. Ať Tebe, Bože, oslavují ná-
rodové: * ať Tebe oslavují všickni
národové.

14. Ať se radují a veselí ná-
rodové: * neb Ty soudíš lidi v
pravosti, a národy na zemi Ty spra-
vuješ.

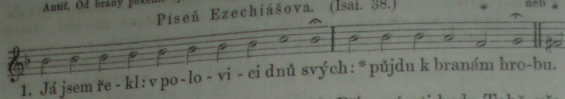
15. Ať Tě oslavují národové,
Bože, ať Tě oslavují všickni ná-
rodové: * země naše vydá úrodu
svou.

16. Požehnej nás Bůh, Bůh
nás, požehnej nás Bůh: * a všechny
končiny země bojtež se Ho.
Odpočinutí věčné atd.

Antif. Od brány pekelné vysvoboď, Hospodine, duši mou.

Píseň Ezechiášova. (Isai. 38.)

1. Já jsem ře-kl: v po-lo-vi-ci dnů svých: * půjdu k branám hro-bu.
2. Pohřešuji ostatku let svých: * řekl jsem, neuzřím Hospodina Boha v zemi živých.
3. Nebudu vídati člověka více: * a bydlitele pokoje.
4. Rodina má odjata jest a svínuta jest ode mne: * jako stánek pastýřův.
5. Přestřižen jest jako od tkadlce život můj: jedva jsem počal býti, přestříhl jest mne: * od jitra až do večera dokonáš mne.
6. Doufal jsem až do jitra: * jako lev tak potřel všechny kosti mé.
7. Od jitra až do večera dokonáš mne: * jako mládě vlaštovič tak volal jsem a lkal jako holubiče.
8. Zemdlely mé oči: * vzhůru patříce.
9. Pane! násilí trpím, odpověz za mne: * co dím, aneb co odpoví mně, když sám to učinil?

10. Připomínati budu Tobě všechna svá léta: * v hořkosti duše své.

11. Pane! jestli tak živu býti, a v takových věcech život ducha mého, potresci mne, a obži viž mne: * aj, k pokoji jest mi hořkost má nejhořčejší.

12. Ty jsi vytrhl, aby nezahynula, mou duši: * zavrhl jsi za hřbet svůj všechny hříchy mé.

13. Nebo ani peklo Tebe oslavovati, ani smrt chváliti nebude Tebe: * nebudou očekávat, kdož sstupují do jámy, pravdy Tvé.

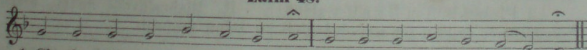
14. Živý, živý, tent oslavovati bude Tebe, jakož i já dnes: * otec synům známu učiní pravdu Tvou.

15. Hospodine, spasena mne učin: * a písně naše zpívati budeme v domě Hospodinově po všechny dny života našeho.

Odpočinutí věčné atd.

Antif. Veliký duch chval Hospodina.

Žalm 48.

1. Chvalte Ho-spo-di-na s ne-bes: * chvalte Ho na vý-so-s-ti.
2. Chvalte Jej všickni andělé Jeho: * chvalte Jej všickni zástupové Jeho.
3. Chvalte Jej slunce i měsíc: * chvalte Jej všechny hvězdy i světlo.
4. Chvalte Jej nebesa nebes: * i všechny vody, kteréž jsou nad nebesy, chvalte jméno Hospodinovo.
5. Neb On řekl, a jsou učiněny: * On přikázal, a stvořeny jsou.
6. Upevnil je na věky, a na věky věků: * přikázání uložil jim a nepomine.
7. Chvalte na zemi Hospodina: * drakové i propasti všechny.
8. Oheň, krupobití, snůh i led,

a bouřlivý vítr: * vykonávající rozkaz Jeho.

9. Též i hory a všickni pahrbkové: * stromoví ovocné i všickni cedrové.

10. Zvěř divoká i všeliká hováda: * zeměplazi a pernaté ptactvo.

11. Králové zeměští i všickni národové: * knížata i soudcové země všickni.

12. Mláďenci i panny, starci s mladšími chvalte jméno Hospodino: * nebo jméno Jeho samého jest vyvýšeno.

13. Chvála Jeho nad nebe i nad zemi: * a povýšil rohu lidu svého.

14. Píseň přísluší všem Svatým Jeho: * synům israelským, lidu k Němu se přibližujícímu.

Žalm 149.

15. Zpívejte Hospodinu píseň novou: * v shromáždění Svatých budiž chvála Jeho.

16. Vesel se Israel v tom, kterýž ho učinil: * a synové Sionští v králi svém plesejte.

17. Chvalte jméno Jeho společným zpíváním: * na buben a na harfu Jemu prozpěvujte.

18. Nebo zalíbilo se Hospodinu v lidu Jeho: * a tichých povýší k spasení.

19. Plesati budou Svatí v slávě: * veselí se budou na svých ložích.

20. Oslavování Boha v hrde jejich: * a mečové na obě strany ostří v rukou jejich.

21. K vykonávání pomsty nad pohany: * a k trestání národův.

22. K svazování králů jejich řetězy: a urozců jejich pouty železnými.

23. Aby na nich soud psaný vykonali: * to bude k slávě všem něm Svatým Jeho.

Žalm 150.

24. Chvalte Hospodina v svatyni Jeho: * chvalte Jej v tvrzí mocnosti Jeho.

25. Chvalte Jej z mocných skutků Jeho: * chvalte Jej podle množství Jeho velikosti.

26. Chvalte Jej z vukem trouby: * chvalte Jej na loutnu a citaru.

27. Chvalte Jej na buben a v společném zpívání: * chvalte Jej na struny a na varhany.

28. Chvalte Jej na cymbály dobře znějící, chvalte Jej na cymbály plesání: * všeliký duch chval Hospodina.

29. Odpočínutí věčné atd.

W. Slyšel jsem hlas s nebes řkouce ke mně:

R. Blahoslavení mrtví, kteříž v Pánu umírají.

Antif. Já jsem vzkříšení i život: kdo věří ve mne, byť i umřel, živ bude: a každý, kdo jest živ, a věří ve mne, neumře na věky.

Chvalozpěv Zachariášův.

1. Po-že-hna-ný Pán Bůh i-sra-el-ský: * že na-všti-vil a
u-či-nil vy-kou-pe-ní li-du své-ho.

2. I vyzvihl roh spasení nám:
* v domě Davida služebníka svého.

3. Jakož slíbil skrze ústa svatých
proroků svých: * kteříž jsou od
věků.

4. Vysvobození od nepřátel na-
ších: * a z ruky všech, kteříž nás
nenávidí.

5. Aby učinil milosrdenství s
našimi otci: * a rozpomenul se na
svatou smlouvu svou.

6. Na přísahu, kterouž přísáhl:
* Abrahamovi otci našemu, že nám
dá.

7. Abychom beze strachu z ruky
nepřátel našich vysvobození jsou-
ce: * Jemu sloužili.

8. V svatosti a spravedlnosti
před Ním: po všechny dny své.

9. A ty dítě prorokem Nejvyš-
šího slouti budeš: * nebo předej-
deš před tvář Páně, připravovat
cest Jeho.

10. Aby dáno bylo umění spa-
sitelné lidu Jeho: * na odpuštění
hříchů v jejich.

11. Skrze srdečné milosrdenství
našeho Boha: * v Němžto navští-
vil nás, vyšel z výsosti.

12. Osvítit těch, kteří ve tmě
sedí a v stínu smrti: * k spravení
nohou našich na cestu pokoje.

Odpočinutí věčné atd.

Otče náš.

V. A neuoď nás v pokušení.

R. Ale zbav nás od zlého.

Žalm 129.*)

1. Z hlubokosti volám k Tobě,
Hospodine: * Hospodine, vyslyš hlas
můj.

2. Nakloniž uší svých: * k hlasu
modlitby mé.

3. Budešli, Hospodine, nepravos-
ti šetřiti: * Hospodine, kdo ostojí?

4. Ale u Tebe jest slitování:
* a pro zákon Tvůj doufám v Tebe,
Hospodine.

5. Očekává duše má na slovo
Jeho: * ještě vždy doufám duše
má v Hospodina.

6. Od bdění jitřního až do noci:
* doufej Israel v Hospodina.

7. Nebo u Hospodina jest mi-
losrdenství: * a hojné u Neho vy-
sвобоzení.

8. Onť zajisté vykoupí Israele:
* ze všech nepravostí jeho.

Odpočinutí věčné atd.

V. Od brány pekelné.

R. Vysvoboď, Pane, duše jejich
(duši jeho).

V. Odpočiňtež (odpočívej) v po-
koji.

R. Amen.

V. Pane, uslyš modlitbu mou.

R. A volání mé přijď k Tobě.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

V den pohřbu.

Bože, Jemuž vlastně přináleží,
vždycky se smilovati a odpouštět:
Tebe pokorně prosíme za duši slu-
žebníka Tvého (služebnice Tvé) N.,
kterouž jsi dnes z tohoto světa
povolal: nevydávěj jí v ruce ne-
přítele, aniž se nad ní dokonce
nezapomínej, ale dejž ji od sva-
tých andělů svých pojmouti a
ve vlast rajskou uvést, aby, ježto

*) Tento žalm se na den dušiček vypořádá.

v Tebe doufala a věřila, nezakusila muk pekelných, anobř dosáhla radostí věčných. Skrze Krista Pána našeho. R. Amen. *Neb:*

Očistiž, prosíme, Pane, duši služebníka svého (služebnice své) N., aby po skončení života vezdejšího nyní Tobě žila a což pro křehkost těla v lidském obcování provinila, račiž skrze prominutí nejlítostivější dobroty své smazati. Skrze Pána.

Byl-li zemřelý knězem.

Všemohoucí Bože, Jenž jsi mezi apoštolskými kněžskými služebníky svého N. kněžskou (biskupskou) důstojností ozdobiti ráčil: dejž, prosíme Tebe, aby i k věčnému společenství jejich přivtělen byl. Skrze Krista Pána našeho.

Za rodiče.

Bože, Jenž jsi nám Otce i matku ctíti přikázal: smiluj se milostivě nad dušemi otce mého a matky mé (nad duši otce mého *nebo* matky mé) a odpusť jim (jí) hříchy i učin, abych je spatřil v radosti světla věčného. Skrze Pána.

Za bratry (údy nějakého spolku) přátelé a dobrodince.

Bože, dárce odpuštění a příteli lidského spasení, dobrotvost Tvou

prosíme: dejž, aby bratří (údvé naší rodiny) přátelé a dobrodinci naši, jenž z života vezdejšího vyšli, na přímluvu blahoslavené, neposkvrněné Panny Marie i všech Svätých k účastenství blaženosti věčné přijíti mohli. Skrze Pána.

V den výroční památky zemřelého.

Bože, Pane smilování, dejž duši služebníka svého (služebnice své) N. (aneb dušem služebníků a služebnic svých), jehož (jejichžto) zesnutí výroční památku konáme, sídlo odpočinutí, blaženost pokoje a slávu světla věčného. Skrze Krista Pána našeho.

V den všech věrných dušiček.

Bože, všech věrných Stvořiteli a Vykupiteli, dušem služebníků a služebnic svých odpuštění všech hříchů rač dáti, aby prominutí, kteréhož si vždycky žádaly, pokornými prosbami dojíti mohly. Jenž žiješ a kraluješ atd.

V. Odpočinutí věčné dejž jim (mu, jí), Pane.

R. A světlo věčné ať jim (mu, jí) svítí.

V. Ať odpočívají (odpočívá) v pokoji.

R. Amen.

Obsah věcný.

Písne o Pánu Ježíši . . .	1	O sv. Petru a Pavlu, apoštolích Páně	111
Písne o Panně Marii.		" Petru, apoštolu Páně . . .	114
Vábec	15	" Prokopu	114
Na den početi P. M.	44	" Markytě, panně a muč.	118
" " očistování	45	" Vincenciovi z Pauly	118
" " zvěstování	45	" Maří Magdaleně	119
" " navštívení	47	" Jakobu Většim, ap. Páně	121
" " na nebe vzeti	48	" Anně	123
" " narození	48	" Ignaci z Loyoly	126
" " jména	49	" Petru v okovech	127
Písne poutnické	50	" Vavřinci, mučenníku	128
" při pobožnosti májové	53	" Filuméně	128
Písne o sv. Andělich . . .	62	" Rochu	129
O sv. Michaeli	66	" Bartoloměji, ap. Páně	130
Písne o Světcích a Světí- cích Božích.		" Josefu Kalasanském	131
O sv. Ondřeji, apoštolu Páně	67	" Augustinu	132
" Františku Xaverském	68	" Štěpánu, králi	133
" Barboře	69	" Rosalii, Panně	134
" Mikuláš, biskupu a vyznavači	70	" Ludmile	134
" Tomáši, apoštolu Páně	70	" Matouši ap. a evang. P.	139
" Štěpánu, prvomučenníku	71	" Václavu	139
Na den obrácení sv. Pavla	72	" Františku Seraf.	148
O sv. Dorotě, panně a mučennici	73	" Teresii	149
" Matěji, apoštolu Páně	74	" Havlu, opatu	150
" Cyrilla a Methoději	74	" Hedvice	151
" Řehoři, papeži	78	" Simonu a Judovi, ap. P.	152
" Janu Sarkandrovi	79	O všech Svatých	152
" Josefu, pěstounu Páně	80	K uctě svatých ostatkův	154
" Vojtěchu	85	O sv. Karlu Boromejském	155
" Jiří, mučenníku	87	" Martinu, biskupu	156
" apoštolích Filipu a Jakobu	88	" Alžbětě	159
" Filipu, apoštolu Páně	89	" Cecílii	159
" Jakobu, apoštolu Páně	89	" Klementu, papeži a muč.	160
" Floriánu	90	" Kateřině, mučennici	161
" Stanislavu, bisk. a muč.	91	Na den sv. Apoštolů	163
" Isidoru	92	" " mučenníka	163
" Janu Nepomuckém	93	" " více mučenníků	164
" Antonínu z Paduy	105	" " vyznavače biskupa	165
" Vítu, mučenníku	106	" " vyznavače nebiskupa	165
" Aloisiu	107	" panen a mučennic	165
" Janu Křtiteli	109	Písne u obecných po- třebách.	
" Ladislavu, králi	110	Vábec	167
		Za úrodu polní	168

V čas velikého sucha	170
V čas dlouho trvajících deštů	173
V čas moru	173
Na poděkování Bohu za udělená dobrodini (Te Deum laudamus)	175

Písňe pro pobožnost soukromnou.

Ranní	178
Za dne	197
Večerní	198
V noci	203
Modlitba Páně	204
Pozdravení anđelské	209
Apoštolské vyznání víry	210
Tři Božské ctnosti	211

Písňe obecné.

Poučlivé a vzdělavatelné	213
Odevzdání se do vůle Boží	223
Kajenost probuzující	226
O věčných věcech	231
Pro utěchu v rozličné strasti	238
Žalmy	253

Písňe při slavnostech mimořádných.

Obecné	264
Při svěcení chrámu Páně	264
" svěcení školního domu	267
" svěcení neb zavěšování zvonu	267
" svěcení sv. kříže	268
Modlitba za sv. Otce	270
" " Císaře	271
Hymna národní	271
Privítání biskupa při udělování svatosti svatého birmování	272
Při kněžských druhotinách pastýře duchovního	273
Při slavnostech svatebních též při požehmání padesátiletého manželství	274

Písňe při pobožnostech zvláštních.

Při křížové cestě	277
Při pobožnosti růžencové	280

Písňe pohřební a za mrtvé.

Při pohřbu nemluvněte	286
" " pacholete neb děvčete	287
" " školního žáka neb žakyně	288
" " mládence	289
" " panny	290
" " manžele a otce	291
" " manželů zdětilých	291
" " ovdovělých osob, spolu rodičů	292
" " osoby dospělé muže neb ženy, též při pohřbu úda některého bratrstva	293
" " šestinedělky	294
" " kněze vůbec	294
" " pastýře duchovního	294
" " učitele školního	296
" " výše postaveného muže	296
" " žebráka	297
Při pohřbech slavných, na něž se předešlé nadpisy nehodí	297
Na hřbitově, když se tělo ukládá	298
Písňe ke mši zádušní	299
I., II., III., IV.	299
Písňe obecné za mrtvé	304

Vyňatky z Hodinek církevních.

Na den narození Páně	307
Na zelený čtvrtek	321
Na veliký pátek	337
Na bílou sobotu	351
Za mrtvé	359

